TAMI HOAG

Necazuri cu vecinul

ALCRIS

Capitolul 1

Acasă. Niciodată acest cuvânt nu sunase mai plăcut în urechea ei, ca acum, își zise în gând Genna Hastings, în timp ce-și mișca atentă piciorul cu glezna luxată, scoțând cârjele din mașină. Apoi rămase nemișcată și trase cu putere în piept aerul cu miros de zambile specifice Connecticut-ului. Poc! Ceva o lovi după cap cu puterea unei rachete Titan. Frecându-și cu o mână locul lovit se întoarse și privi cu ochii mari mingea de fotbal care se rostogolea pașnic pe lângă piciorul ei, pe alee.

Era un sfârșit demn pentru o vacanță mizerabilă.

– Atenție, domnișoară Hastings, se auzi cu îndârjire strigătul unuia dintre cei doi puști care traversau în fugă strada venind spre ea.

– Doamne, domnișoară Hastings, îmi cer scuze, îi zise Brad Murray, aplecându-se să-și ridice mingea.

– Chiar așa, scuze, Genna, interveni Kyle Dennison. Nu te-am văzut, continuă ridicând din umeri.

Kyle, un puști rotofei de vreo zece ani, era finul celei mai bune prietene a Gennei și de aceea se simțea îndreptățit să i

se adreseze pe numele mic. În schimb pentru Brad, ea va fi totdeauna fosta lui educatoare de la grădiniță, domnișoara Hastings.

– M-am liniștit, mormăi Genna, tresărind când dădu cu mâna de cucuiul ce se formase la locul cu pricina.

– Mama spunea că te întorci abia luni și astăzi este vineri. De ce n-ai mai stat? Foloseam aleea ta pentru a ne exersa pasele. Hei, de ce ai cârje?

– Toate deodată, îi zise Genna cu un zâmbet ironic, plecându-și privirea spre Kyle. Vacanța a fost un fiasco. Mi-am luxat glezna în timp ce jucam tenis.

– Nasol.

– Chiar așa.

– Îl așteptăm pe J.J., o anunță Brad.

– Cine este J.J.? Un nou puști de prin vecini?

– J.J. Hennessy, îi răspunseră într-un glas cei doi, privind-o fix, cu speranță în priviri.

Genna îi privi stăruitor. Pierduse ceva, nu pricepuse gluma, sau ce?

– Presupun că ar trebui să rămân cu gura căscată, să leșin, sau ceva asemănător? Cine este J.J. Hennessy?

Băieții scoaseră un sunet disprețuitor și o priviră cu milă. Kyle se trânti pe iarbă, apucându-se cu mâinile de cap.

– Este cel mai formidabil fundaș din Univers! o informă Brad cu entuziasm.

– Este *atât* de formidabil! exclamă Kyle lăsându-se să cadă pe spate cu mâinile în lături.

– Și s-a mutat chiar aici?

Genna își îndreptă privirea spre pajiștea din fața casei alăturate și brusc avu senzația că a primit o lovitură în stomac. Pajiștea pe care o admirase de atâtea ori era acum tunsă în

dungi diagonale. O duzină de flamingo roz din plastic erau ascunși prin tufișuri, gâturile lor lungi apărând din tufele de ienupăr. Pe un șezlong din fața verandei superbei case în stil sudist era așezat un manechin blond cu un braț ridicat, ca și cum ar fi salutat pe cineva, îmbrăcat într-un șort și o bustieră, ambele de culoare roz.

Genna gemu îngrozită.

– Oh, Doamne!

– Marfă, nu? îi zise Brad, înțelegând greșit geamătul ei.

Kyle se ridică în picioare, aprobând entuziasmat în timp ce-și trăgea tricoul peste pântecul proeminent.

– Numele manechinului este Candy. Nemaipomenit!

– Oh, Doamne, mormăi Genna din nou.

Ce gen de cretin poate comite o astfel de grozăvie? se întrebă ea. Casa aia și grădina erau tot ce reprezenta Tory Hills. Senină, veche, de neprețuit. Ocupând un spațiu mare în mijlocul cartierului plin de verdeață, casa avea culoarea gri, cu ornamente albe în jurul geamurilor cu ochiuri multe. Intrarea principală era străjuită de un portic străjuit pe două coloane și cu un felinar de fier forjat deasupra ușii. Era casa la care Genna visase întotdeauna. Și acum fusese cumpărată de un idiot fără pic de gust.Când ușa casei se deschise, Brad și Kyle intrară în transă. Priveau transfigurați de parcă pe acolo urma să iasă un sfânt. Apoi J.J. Hennessy își făcu apariția.

Genna îi aruncă o privire scurtă și imediat îl disprețui.

Traversa pajiștea emanând aroganță, la fel cum cuptorul degajă căldură. O masă de mușchi de peste un metru nouăzeci, înghesuită în niște colanți gri care scoteau totul în evidență, și un tricou negru care avea scris pe el „Darul lui Dumnezeu pentru femei". J.J. Hennessy se părea că era exemplul perfect al agresivității masculine.

Părul negru era tuns scurt, lăsând în creștet o creastă care se prelungea pe ceafă. Ochii îi erau ascunși în spatele unor ochelari negri de soare cu lentile pătrate. Nasul era mic și drept. Pe buze ai juca un zâmbet ușor.

Îngrozită, Genna urmări cum el străbătea pajiștea proaspăt tunsă îndreptându-se direct spre ea. Se opri la doi pași de ea, cu mâinile în șolduri. În urechea stângă îi strălucea un cercel mic cu diamant. Își plecă privirea spre ea și-i zâmbi iar Genna simți cum pur și simplu i se înmoaie picioarele. De necrezut, își zise în gând. El era tot ce ura la un bărbat și totuși tremura în fața farmecului lui ca o puștoaică îndrăgostită, pentru că zâmbetul lui era cel al lui Jack Nicholson, ăla mortal de la... păi de la Jack Nicholson.

– Bună, J.J., îl salutară într-un glas băieții.

– Bună, băieți, cine este frumoasa voastră prietenă?

Vocea îi era caldă și ușor răgușită. Ar fi putut citi și *Pagini aurii* și tot sexy ar fi fost.

O să leșin, se gândi ea, având senzația că vocea aceea incredibilă o învăluia. *Nu fi proastă, Genna. Este un atlet cu creier de găină, care a ocupat casa visurilor tale și care se crede darul lui Dumnezeu pentru femei. Și apoi, tu niciodată nu ai leșinat.*

– Este Genna, îi explică Kyle fără entuziasm. Locuiește aici. Arătă cu mâna spre casa Cape Code, de culoare bleu, casă închiriată de ea.

– Ca să J.J. Hennessy zâmbi încă o dată. Bu-nă, vecină.

Un zâmbet strâmb apăru pe buzele ei.

Jared Hennessy. Îi luă mâna și reuși să facă din acest gest simplu ceva senzual. Unde ai fost când m-am mutat? Mi-ar fi prins bine un ajutor la decorare.

– Mi-am dat seama, îi răspunse ea cu amabilitate, trăgându-și mâna și ștergând-o de șortul kaki, cu un aer absent, palma ce încă mai pulsa după atingerea lui. Sunt Genna Hastings. Am fost în vacanță.

– Te-ai distrat bine?

– Nu.

– Este ceva legat de cârjele asta?

Zâmbetul apăru pe buzele ei atât de strâmb încât el avu impresia că fuseseră anesteziate cu novocainã.

– Ce isteț ești, domnule Hennessy. Mi-am luxat glezna în timp ce jucam tenis.

Jared se lăsă în genunchi și începu să-i pipăie glazna rănită. Pentru o clipă Genna avu impresia că o să facă infarct. Sângele începu să-i vâjâie în urechi. Nu mai putea să respire. Apoi, spre mirarea ei, realiză că doar corpul ei reacționase așa la atingerea lui J.J. Hennessy, în timp ce-și plimba mâna pe glezna rănită și total inutil, în sus și-n jos pe gambă.

Este absurd, își zise în gând, simțind că o apucă amețeala. Era ultimul bărbat de pe pământ de care să se simtă atrasă. Se hotărî să-i zică vreo două și să-și tragă piciorul, dar constată că era incapabilă să se miște.

Jared își ridică privirea și-i zâmbi larg.

– Nu mi se pare prea grav. O privi insinuant și sprâncenele îi apărură deasupra ochelarilor de soare. Alternează pungi cu apă caldă și cu gheață... și nu te descuraja.

– Mulțumesc, doctor Kildare, îi zise ea sec, reușind în sfârșit să facă un pas înapoi.

– Ești oricând binevenită să utilizezi baia mea jacuzzi, se oferi el, ridicându-se și făcând-o pe Genna să se tragă spre mașină.

Cu o mișcare ușoară își ridică ochelarii spre creștetul capului.

Genna înghiți cu greu nodul în gât. „Acum chiar că ai dat de bucluc, Hastings.“ Avea cei mai frumoși ochi albaștri pe care-i văzuse vreodată. Erau de un albastru pur. Hipnotici. Răpitori. Ca ai lupilor, își zise ea în gând. Dar era în străfundul lor o licărire... umor? Nu prea se potrivea cu proasta impresie pe care și-o făcuse despre el.

Dintr-o dată simți că-și pierde echilibrul și se sprijini de mașină. El se apropie cu un pas și-și puse mâna pe capota mașinii, la un centimetru de umărul Gennei. Simți o picătură de transpirație care i se prelingea printre sâni și un fior o străbătu pe șira spinării. El o măsură din cap până-n picioare și ea avu senzația că privirea îi trecea prin bluza galbenă și șortul kaki.

– Ce zici Genna? Vocea îi coborâse cu o notă, devenind și mai catifelată. Mi-ar face mare plăcere să folosești jacuzzi-ul din casa mea. Își trecu limba peste buze și se aplecă și mai mult spre ea, până când între ei nu mai rămăsese nici un centimetru și corpurile lor se atingeau.

Genna trase cu greutate aer în piept.

– Hai, J.J.! interveniră vocile plângărețe ale băieților. Aruncă-ne o pasă, vrei? Te rugă-ă-ă-ăm!

– Sigur, băieți. Se întoarse rânjind, prinse mingea și o mângâie drăgăstos. Asta va fi una lungă, prieteni. Brad fugi în zig-zag spre stânga, apoi trecu în spate. Kyle fugi înainte.

Cu o mișcare rapidă a mâinii, J.J., lansă mingea la aproape cincizeci de metri în josul străzii. Băieții se repeziră după ea ca ogarii după pradă.

Jared se întoarse cu același zâmbet larg pe buze, dar constată că fusese lăsat singur. Ușa exterioară a casei Gennei se trânti în urma ei, dovedind retragerea ei reușită. Își zâmbi în

barbă. Ce bucățică! Nu era înaltă și subțire și nu avea un chip de copertă de revistă, ca modelele cu care se întâlnise în trecut, dar era a naibii de adorabilă, de la părul tuns în stilul anilor douăzeci până în vârful pantofilor sport. Și când te gândești că avea să locuiască lângă această brunetă minionă și apetisantă. Chicoti.

– Hennessy, ești un tip norocos.

Viața în Tory Hills nu va fi monotonă având-o ca vecină pe Genna Hastings. Nu numai că era drăguță, dar avea și pe vino-ncoace. Un ceva nedefinit pe care unii îl numeau sex-appeal. Jaren îl numea simplu *vino-ncoace*. O flacără, o strălucire, o lumină interioară.

***

Încă tremurând puțin, după întâlnirea cu noul ei vecin, Genna începu să frunzărească scrisorile. Mânie, își zise în sinea ei. Din cauza asta tremura. Acum putea să zică așa ceva deoarece era la adăpost de zâmbetul acela sexy și de ochii ăia albaștri hipnotici.

– Mare nemernic. Este un incult. Un fustangiu incult, care a pus flamingi roz în curtea casei visurilor sale. Bagă-ți asta în cap, Genna Hastings!

Își aminti sclipirea din ochii lui și era gata s-o lase mai moale, dar se scuturâ și îndepărtă cu hotărâre acele gânduri.

– Darul lui Dumnezeu pentru femei, mormăi ea, aruncând facturile într-o grămadă și scrisorile personale în alta, pe masa de cireș pe care o cumpărase de la o licitație ținută într-o curte din Berkshire.

– Mi-ar face plăcere să folosești baia mea cu jacuzzi, Genna, îl imită ea, încercând să ignore faptul că încă mai simțea

căldura strângerii mâinii lui pe picior. Era clar că această senzația se datora luxației. Două aspirine și o pungă cu gheață vor rezolva problema.

Inima începu să-i bată mai tare când își aminti expresia de pasiune apărută în ochii lui, chiar înainte ca băieții să-l strige.

Se încruntă.

– Javră îngâmfată!

O scrisoare de la prietena ei Mary Wood îi atrase atenția. Era pusă la poștă în Crested Butte, Montana. Montana? Niciodată Mary nu depășise vestul orașului New York. Rupse plicul și scoase scrisoarea.

„Dragă Genna,

Am întâlnit bărbatul visurilor mele în colț la Park & Prospect. Mașina mea este făcută praf și la fel și inima. Am fugit cu iubitul meu. Este fermier. Îți voi da amănunte mai târziu.

Am terminat cu furnizările. A trebuit să-i predau firma mea lui Betsy – oribil! Îmi pare rău că te anunț așa de brusc. Sper să-ți găsești o altă slujbă pe timpul verii.

Trebuie să închei. Matt abia așteaptă să călărim la apusului soarelui. Îți voi scrie în curând.

Cu dragoste,

Mary“

– Cu dragoste, Mary! O strâng de gât.

– Pe cine strângi de gât?

Genna nu trebui să-și ridice privirea ca să știe că în bucătărie intrase Amy Dennison. Vocea lui Amy era inconfundabilă și o făcea să-i țiuie urechile. Semăna cu claxonul unui Volkswagen altoit cu accent de Brooklyn.

– Mary! Genna rămase așezată la masă, privind fix scrisoarea. Știi ce mi-a făcut? A fugit cu John Wayne și m-a lăsat pe drumuri și cu rate de plătit, și cu noua mea mașină!

Amy își luă o Coca-Cola din frigider și apoi își trânti corpul grăsuț pe un scaun stil Windsor, în fața prietenei sale.

– Mda, și eu mă bucur pentru ea.

– Ei, Genna se încruntă și dădu la o parte scrisoarea. Sigur că și eu mă bucur pentru ea, dar mi-ar face plăcere s-o bat în cap cu carnetul de cecuri! Contam pe banii ăia atunci când mi-am cumpărat mașina. Ce mă fac acum?

– Vei găsi altceva, îi răspunse Amy practică.

– Sigur, îi răspunse Genna cu moralul la pământ. Știi la fel de bine ca mine că toate slujbele de vară se angajează până la sfârșitul lui martie...

Pentru o clipă, Amy rămase tăcută. În timp ce se uita pe geam cu privirea ațintită pe pajiștea proaspăt tunsă din fața casei vecine, în mintea ei începu să se contureze schema unui plan.

– Ah... pun pariu că o să apară ceva.

Genna era atât de preocupată de necazul ei încât nu remarcă nota ciudată de emoție din vocea lui Amy. Abia se întorsese dintr-o vacanță dezastroasă, cu o gleznă luxată și cu o teribilă durere de cap. Jared Idiotul se mutase în casa de alături și slujba ei de bază zburase pe fereastră. Ținea foarte mult la poziția pe care o avea la Școala Elementară din Tory Hills, dar salariul nu-i permitea să-și cumpere o mașină nouă. La naiba! Dacă Mary ar fi fugit cu iubitul ei înainte de afișarea reducerilor la avansuri pentru ratele la mașini!

Nu era vorba doar de bani, deși Genna era aproape o fanatică în ceea ce privea securitatea ei financiară. Abia așteptase să-și reia slujba de vară în domeniul furnizării de alimente

pentru petreceri. I-ar fi plăcut să fie bucătar șef, ăsta era visul ei secret. Îi plăcea să gătească și să facă prejituri, se creeze rețete noi de mâncăruri și deserturi. Vara era sezonul cel mai încărcat pentru Mary, care avea o firmă specializată în organizarea și aprovizionarea cu gustări a serbărilor în aer liber. Lucrând împreună cu Mary, putea să-și îndeplinească visul secret și să obțină niște bani în plus.

Amy scoase un oftat în care se amestecau ușurarea și frustrarea. Se temuse că Genna va observa nota aceea ciudată din vocea ei și în același timp ardea de nerăbdare să-i spună toate noutățile. Dar Genna se uita încruntată la grămada de facturi. Asta era bine, își zise în sinea ei Amy, dar dorea totuși să-i spună noutățile că J.J. Hennessy o interceptase pe alee când venea, și-i pusese tot felul de întrebări în legătură cu ea.

Cu un gest brusc își scutură capul și claia ei de păr blond, tuns scurt, se înfoie și mai tare.

– L-ai întâlnit pe noul nostru vecin?

– Jared Idiotul, Darul lui Dumnezeu pentru femei?

– Ah a! Lui Amy îi îngheță zâmbetul pe buze.

– Este un tip drăguț, Gen. Știu că e puțin cam...

– Pisălog, o ajută Genna.

– Recunosc că este puțin cam... diferit...

– Este un original. Dar suna ca și cum ar fi vrut să spună: este o broască râioasă.

Amy își mușcă buzele și încercă să-și adune gândurile.

– E puțin cam... sclipitor, îi zise ea gesticulând cu mâinile ei grăsuțe. Dar zău că este un dulce, o dată ce ajungi să-l cunoști, și a fost extraordinar de răbdător cu puștii din vecini. L-am urmărit zi și noapte. Un bărbat care se poartă frumos cu copiii putea avea trecere la Genna, își zise Amy.

– Dacă este așa de faimos, ce face aici în Tory Hills? o întrebă Genna ignorând partea cu „bărbatul-care-este-bun-cu-copiii".

– *Dacă? Dacă* este așa faimos? o întrebă Amy șocată, Genna, pe ce planetă trăiești? J.J. Hennessy este *cel* mai faimos fundaș! Este în aceeași categorie cu McMahon, Kramer, Montana. El a dus echipa Hawks pe primul loc. Au câștigat Super-Bowl în ianuarie trecut!

Amy aproape leșinase de bucurie când auzise cine se mutase peste drum de ea. Cum putea Genna să trăiască pe aceeași planetă și să fie atât de indiferentă?

– Știi că nu urmăresc programele sportive, Amy, îi răspunse Genna țuguindu-și buzele în timp ce desena cu un pix figuri triste pe plicul cu factura de electricitate.

Amy îi aruncă o privire scurtă și ridică mâinile spre cer.

– Chipul lui a apărut pe copertele tuturor revistelor importante: *Sports Illustrated, People Playgirl.*

Genna ridică din umeri și-și dădu la o parte o șuviță rebelă de păr castaniu.

– A apărut în reclame la T.V.

Nici un răspuns.

– A apărut la *Donahue*, pentru numele lui Dumnezeu! îi zise ea exasperată.

– Destul cu tipul ăsta, Amy, se plânse Genna. Nu vrei să afli despre vacanța mea?

Amy strânse din dinți, dar pe moment lăsă subiectul J.J. Hennessy să cadă. Trase aer în piept, se forță să zâmbească și o întrebă:

– Cum a fost vacanța, Genna?

– Iadul de pe pământ.

Gennei încă nu-i venea să creadă. Cine s-ar fi gândit că o săptămână petrecută la Cape Code ar putea să semene cu una

desprinsă din romanele lui Stephan King? În nici un caz ea. De luni de zile se tot gândea la vacanța asta. Trebuia doar să treacă de nunta verișoarei sale. După aceea urma să facă plajă la soare în curtea vilei îngrozitor de scumpe de pe malul oceanului, pe care se luptase s-o închirieze și economisise din greu banii pentru acest scop. Dorea să se bucure în pace și liniște de vacanță și să citească o grămadă de romane de dragoste. Dar nu...

– La început a fost marea surpriză a lui Lauren, începu ea. Scumpa mea vară mi-a anulat rezervarea și a aranjat să stau la socrii ei. Am pierdut cu ocazia asta avansul de șaizeci de dolari.

Amy se strâmbă.

– Și cum sunt socrii?

– Bogați. Casa lor de vacanță de pe malul oceanului este la câțiva metri depărtare de cea a familiei Kennedy.

Lui Amy aproape că-i ieșiră ochii din orbite în timp ce se uita la grămada de poze pe care Genna i-o pusese în față. Observase o proprietate de tenis și debarcader propriu.

– Mamă-Doamne, locul ăsta arată la fel ca și Club Med! De ce naiba te tot plângi?

– Stai să vezi, îi răspunse Genna calmă. Când Amy se uită la pozele de la nuntă, Genna îi arătă spre mire. Ăsta este Robert. E un investitor în domeniul bancar, provenind dintr-un lung șir de investitori dintr-o familie cu tradiție în acest domeniu. Holmes. *Cummings* sunt investitori la *Mayflower*.

– A fost născut cu o lingură de argint în gură?

– Da. Și când zâmbește îți dai seama că fiind născut cu o lingură de argint în gură are gura ca un cioc de papagal. Dar Lauren îl iubește și el este bun cu ea...

Genna simți o undă de invidie. La treizeci de ani ea era cea mai mare dintre cele trei surori și singura care încă nu era

măritată. Nu era în căutarea unui bancher, nici măcar a unui doctor. Pur și simplu își dorea un bărbat drăguț și serios, care să aibă o slujbă obișnuită, normală.

– Arătai bine în rochia aceea, comentă Amy.

– Mulțam. Genna se încruntă. Am fost domnișoară de onoare de atâtea ori, încât au început să-mi zică *bătrâna* domnișoară de onoare. Dacă aș avea câte un dolar de câte ori mama a spus: „Ea este fiica mea, Genna, întotdeauna domnișoară de onoare, niciodată mireasă!", aș putea plăti datoria națională. Acum mama repeta explicația că sunt cea mai mare dintre fete, nemăritată, ca să continue cu un chip plin de compasiune și o privire tragică în ochii ei albaștri... „Genna este o femeie de carieră." Ca și cum ăsta ar fi un defect din naștere!

Abigail Hastings nu spusese niciodată „Genna a absolvit sunna cum laude" sau „Ganna este o profesoară extraodinară". Dacă Genna ar fi devenit președinta Statelor Unite, n-ar fi impresionat-o prea mult pe mama ei. Dar dacă s-ar fi căsătorit cu un ginecolog și ar fi devenit asistenta lui personală, ar fi fost de-a dreptul fericită.

Nici Gennei nu-i displăcea ideea, dar era atât de mândră de ceea ce realizase. Făcuse de una singură multe. Pentru ea, faptul de a avea un soț nu era scopul principal. Asta era cireașa de pe prăjitură. O femeie putea avea o prăjitură și fără cireașă, doar că nu era la fel de gustoasă.

– Auleu! Cine-i ăsta? Tonul plin de dezgust al lui Amy o trezi pe Genna din visare.

Zâmbi strâmb privind poza cu nerodul dințos, care purta ochelari cu lentile groase.

– Asta, cum ar spune Paul Harvey, este partea a doua a poveștii. Ăsta este vărul lui Lauren, vărul Rodney, care a

răspuns prezent la invitație. Rodney, durerea mea de cap, oaia neagră a familiei și permanentul și neplăcutul meu partener pentru toată săptămâna. Este un lunatic.

Amy se uită la el ca și cum ar fi înghițit un gândac.

– Asta spune tot. Genna clătină din cap. Ți-am spus că este eliberat pe cuvânt de onoare! A încercat să jefuiască Dunkin' Donuts cu un pistol sculptat dintr-o bucată de săpun...

Începu să-i povestească toate necazurile ei cu Rodney, incluziv cum era să se înece când au trecut cu barca pe lângă feribotul Nantucket și aceasta a luat apă și era să se răstoarne, și cum și-a luxat glezna când Rodney a căzut peste ea în timpul unui meci dublu mixt de tenis.

– Așa că asta a fost viața mea în vacanță. Vara mea s-a măritat cu un Holmes-Cummings, iar eu am fost urmărită fără încetare de un lunatic.

– Săraca Genn! Amy o bătu cu simpatie pe mână. Ai nevoie de o vacanță.

– Bună, vecină! se auzi vocea lui J.J. Hennessy prin ușa de plasă.

– Sau de un pistol, completă Genna declarația lui Amy, scrâșnind din dinți când se gândi la J.J.

Jared intră neinvitat. Se schimbase într-o pereche de pantaloni scurți și cu un tricou portocaliu peste care își pusese o cămașă bleu cu desene hawaiene și pe care o lăsase descheiată. Pe cap avea o șepcuță Red Sox cu cozorocul întors în spate, iar în mână ținea o cană de măsurat.

– Dar intră, domnule Hannessy, spuse tărăgănat Genna cu o voce ironică.

Amy se strâmbă când auzi tonul ironic, dar observă expresia amuzată din ochii lui Jared. Urmărea el ceva.

– Frumos interior, Gen, spuse el dând aprobator din cap în timp ce privea în jur.

– Mă bucur *atât de mult* că-ți place.

– Aa, seamănă cu tine, adică formidabil, zise el ridicând din umeri în timp ce-i zâmbea cu gura până la urechi.

Pe afară, casa semăna cu o cutie de chibrituri, dar interiorul de la primul etaj era deschis, creind iluzia de spațiu. Sufrageria, salonul și bucătăria, toate situate la acest etaj erau decorate în diferite nuanțe de bleu. Totul era confortabil și plăcut. Era genul de loc care-ți oferea liniște după o zi lungă și obositoare. I se potrivea, își zise în gând Jared, chiar dacă în acel moment nu era prea veselă.

Jared își înghiți râsul. Era hotărât să-i stârnească interesul. Nu-i păsa că se uita urât la el. Nu numai că nu se răstise la el, dar practic vibrase la atingerea lui. Desigur, era o adevărată provocare și Jared fusese învățat de la o vârstă fragedă să abordeze fiecare provocare la fel cum un general abordează o confruntare pe câmpul de bătaie. Jocul lui se numea strategie.

– Nu vrei să-i arăți casa lui Jared? o întrebă Amy cu inocență. Sunt sigură că i-ar face plăcere s-o vadă.

Genna se uită urât la prietena ei zâmbitoare. Apoi își îndreptă atenția spre oaspetele nepoftit.

– Ai venit să împrumuți ceva? îl întrebă necăjită. Poate tradiționala ceașcă de zahăr.

– Ne-e. Se sprijini cu un gest neglijent de barul care despărțea bucătăria de restul camerei și un zâmbet ușor amuzat îi ridică colțurile gurii. Prea banal pentru mine. Ai niște cafea?

– Vrei să-ți împrumut o ceașcă de cafea? Și-ți bei cafeaua cu cană gradată?

El ridică din umeri cu un gest elegant.

– De ce nu? Gustă plăcerile vieții, Gen. Altfel viața devine plictisitoare. Prefer ceva cu aromă internațională, dacă ai... cafea cu lapte, mocca mentolată...

Genna scrâșni din dinți apoi vorbi printre buzele strânse:

– N-am nici un fel de cafea.

– Nu ai cafea! Se încruntă gânditor. Atunci fulgi de porumb.

Amy chicoti și se alese cu o privire amenințătoare din partea Gennei.

– Nu.

– M&M's? Încercă un zâmbet copilăros. Sunt favoritele mele.

– Nu, domnule Hennessy.

Simțea că răbdarea ei se apropia de sfârșit. El înconjură barul și-i puse o mână frățească pe umăr. Părul Gennei aproape că se ridică din cauza senzației de descărcare electrică dintre ei.

– Nu trebuie să-mi spui domnule, Gen. Noi suntem vecini! J.J. sau Jared, dacă preferi să mă numești într-un fel.

Genna se uită urât la el.

– Aș prefera să nu te numesc deloc.

El o mângâie pe păr și zâmbi.

– Ai putea să chemi un taxi, dar nu-ți voi plăti călătoria.

Hohotele de râs ale lui Amy semănau cu niște fulgi de gâscă aruncați în aer.

Jared observă fotografia lui Rodney, aruncată pe masă.

– Aoleu, cine este lunaticul ăsta?

Genna își mușcă buzele.

Amy căzu de pe scaun.

Capitolul 2

– Dintre toți idioții tocmai ăsta a trebuit să se mute lângă mine, mormăi Genna în timp ce se așeza pe șezlong.

Își aranjă perna pentru glezna luxată, își potrivi punga cu gheață, apoi își puse cu grijă piciorul deasupra. Se lungi pe șezlongul cu saltea bleu și-și luă cartea.

Chiar are tupeu tipul. Să intre în casa mea în mărime naturală, bombăni ea după ce citi trei propoziții. *În mărime naturală.* Această expresie îi aduse în fața ochilor umerii largi și corpul musculos. Se încruntă. *Ei da, arată bine. Și ce-i cu asta?*

Lăsă mâna cu cartea să-i atârne peste marginea șezlongului, pe pardoseala de cărămidă roșie a curții. Nu-și putea aminti ca un alt bărbat s-o fi enervat așa de rău cum o făcuse J.J. Hennessy. Rodney nu conta; îl considera cea mai inofensivă formă de viață. Jared Hennessy era un bărbat. Din cap până-n picioare. Și sexy din cap până-n picioare.

Un jucător de fotbal. Hm. Asta spunea tot, nu-i așa? Probabil că avea treizeci de ani spre șaptesprezece. Un bărbat care își alesese un joc de copii pentru a câștiga bani. Cuvântul responsabilitate probabil că era absent din vocabularul lui.

Avându-l ca vecin era mai mult ca sigur că va cheltui mai mulți bani pentru medicamente de inimă. Trecuseră câteva ore bune de la scena din bucătărie și încă își simțea pulsul bătându-i în urechi și asta numai când se gândea la el. Era cel mai nesuferit om din trei state înconjurătoare luate la un loc.

Atunci, de ce hormonii tăi o iau razna când te atinge. Genna.

– Ah, taci din gură, mormăi Genna la vocea mică și sâcâitoare care răsuna în capul ei.

Brusc ceva rece și umed îi atinse mâna. Șocată, Genna făcu ochii mari și întoarse repede capul. Un cățel gras, cu blană albă cu negru o fixa cu ochii albaștri ca de porțelan. Stătea nemișcat așteptând reacția ei. Genna râse ușurată și cățelul interpretă asta ca un semn bun. Începu să dea din coadă și tot corpul lui rotund se scutură.

– Micuțele, m-ai speriat. Îi mângâie blana deasă. Ești nou pe aici?

În timp ce se apleca spre cățel, Genna prinse cu coada ochiului o mișcare ușoară. Se aplecă și mai mult și sprâncenele i se ridicară de mirare. La marginea curții ei mici stătea o fetiță drăguță de patru, cinci ani, cu părul negru cârlionțat prins într-o coadă de cal cu o eșarfă roz, și care o privea nesigură cu ochii ei albaștri.

Genna își dădu picioarele jos de pe șezlong și se așeză.

– Bună, zise ea zâmbind. Pun pariu că acest cățel este al tău.

Fetița dădu din cap. Nu se mișcă din loc, deși aruncă o privire îngrijorată către cățel.

Fetița dădu din cap. Nu se mișcă din loc, deși aruncă o privire îngrijorată către cățel. Arăta de parcă era gata să se întoarcă și s-o ia la fugă.

– Este un cățel foarte drăguț. Cum îl cheamă?

Ezită dacă să răspundă sau nu, în timp ce cu o mână trăgea de tricoul roz. Își înfipsese vârful pantofului sport de culoare roz în cărămizile din curtea ei și-l rotea nehotărâtă.

– Flurry.

Genna își întoarse atenția către cățel.

– Îmi pare bine de cunoștință, Flurry. Eu sunt Genna. Se aplecă și scutură lăbuța cățelului. Poți să-mi spui numele stăpânei tale?

Tăcere. Cățelul îi lingea mâna cu entuziasm.

– Nu poate vorbi, se auzi o voce mică. Nu știe decât să latre.

– Zău? Nu știu prea multe despre căței.

Fetița își mușcă buza, se uită la Genna apoi la Flurry, apoi privi peste umăr. Făcu un pas înainte.

– Numele meu este Alyssa.

– Ce nume frumos! își zise Genna. Alyssa și mai cum?

– Alyssa Hennessy.

Genna simți că șezlongul se prăbușește cu ea. Hennessy! Cu greu își regăsi vocea.

– Locuiești acolo cu tăticul și *mămica ta?* o întrebă arătând cu mâna spre casa de alături.

– Numai cu tăticul, îi răspunse Alyssa și dintr-o dată o umbră trecu pe chipul ei.

Pe Genna o cuprinse o ciudată stare de ușurare la auzul veștii că nu era nici o doamnă Hennessy în casa de alături. Numai pentru că ura ideea că această fetiță să aibă un tată căsătorit, care lua lucrurile cu ușurință, își zise ea în gând. Încă îl considera pe J.J. un gen de Jumbo Idiotul, dar cel puțin nu era genul *neserios.*

Dintr-o dată, obiectul gândurilor ei apăru de după garaj. Era îmbrăcat la fel ca de dimineață, dar expresia de pe chipul

lui era complet diferită. Era serios, îngrijorat chiar, apoi ușurat când privirea lui se opri asupra fiicei sale.

– Alyssa...

– N-am hoinărit, tăticule, îi explică ea. Flurry a fugit și eu am venit să-l iau.

Jared îngenunche lângă fiica lui și-i dădu ușor părul la o parte de pe față.

– Nu-i nimic, dulceață, dar ar fi trebuit să mă anunți. Ce s-ar fi întâmplat dacă Flurry ar fi putut fugi în altă parte? Te-ai fi putut rătăci.

Dintr-o dată, ochii ei mari se umplură de lacrimi.

– Dar este cățelul *meu.*

Jared o sărută pe obraz.

– Ai dreptate, scumpo, și imediat ce unchiul Cory va veni aici, vom începe să-i construim o cușcă lui Flurry, să nu mai poată fugi din curtea noastră.

Genna îl privi uluită. Cine era tipul ăsta? În orice caz nu semăna cu Romeo pe care-l întâlnise ea. El își ridică privirea spre ea surprinzând-o holbându-se la el. Genna se întoarse, sperând că el va crede că roșeața din obrajii ei se datora soarelui. Își înhăță tricoul galben și-l trase pe ea. Jared zâmbi în sinea lui. Găsea modestia ei foarte atrăgătoare. Nu atât de atrăgătoare ca trupul ei, dar oricum era un lucru înviorător.

– Nu... ăă... Genna se bâlbâi. Chiar și vocea lui era diferită acum, mai moale, mai catifelată. Își plecă privirea spre fetiță și cățel. Alyssa, Flurry și cu mine tocmai făceam cunoștință.

– Genna este drăguță, tăticule, spuse Alyssa cu un zâmbet timid luându-l pe tatăl ei de mână.

Jared se uită la fiica lui, apoi își întoarse privirea amuzată către Genna.

– Știu.

Genna simți cum i se face pielea de găină. Nervoasă, se ridică având grijă să nu-și lase greutatea pe piciorul rănit.

– Tocmai voiam să aduc niște prăjituri cu ciocolată. Vreți și voi?

– Putem, tăticule?

Jared o privi lung și serios pe Genna. O pusese în încurcătură. *Foarte bine.* Zâmbi. *Ține-o în tensiune.*

– Sigur. Să te ajut.

În bucătărie, Genna își făcu mult de lucru cu farfurioarele și cu șervețelele apoi cu aranjarea prăjiturilor pe platou. Ce să-i spună? Știa cum să se descurce cu un puști, dar acum era cu totul altă situație. Să se scuze pentru comportamentul ei de mai devreme, sau ce să facă? Și murea de curiozitate să afle împrejurările care-l făcuseră pe Jared să fie singur cu fiica lui, dar nu se putea hotărî să-l întrebe așa, din senin. Dar o salvă el.

– Mama Lyssei s-a despărțit de mine când ea avea un an, îi spuse el turnând lapte într-un termos de plastic galben. Acum șase săptămâni, Elyine a murit într-un accident de mașină.

– Îmi pare rău, îi zise ea simțindu-se și mai încurcată.

Fusese apropiat de fosta lui nevastă? Nu era necesar ca divorțul să distrugă în întregime o relație.

Văzându-l pe Jared în starea asta, Genna simți, cu surprindere, dorința de a-i ieși în întâmpinare și să-l îmbărbăteze, dar, nesigură, renunță.

– Mda, continuă el privind pe fereastra din bucătărie la fiica lui care se juca în curte, cu Flurry. Lyssa era cu mama ei când a avut loc accidentul. Slavă Domnului că a scăpat doar cu câteva zgârieturi.

Genna își aminti expresia întunecată de pe chipul Alyssei când îi spusese că locuia cu tatăl ei. Sărăcuța!

– Probabil că a fost îngrozitor pentru ea.

– Mda, făcu el atât de încet, încât ea abia îl auzi.

– Așa că Alyssa a venit să locuiască aici, cu tine.

– Da. Se întoarse spre ea cu un zâmbet slab care nu-i ascundea expresia de vulnerabilitate din ochi. Acesta sunt eu, Tatăl Celibatar.

Luă tava cu prăjituri, și o duse afară, lăsând-o pe Genna să se holbeze după el. Tatăl Celibatar. Situația asta probabil că-l stânjenea în relația lui cu femeile, cugetă ea. Privi pe fereastră și-l văzu ridicându-și fetița în brațe, strângând-o la piept și sărutând-o, și dintr-o dată realiză că acest lucru nu-l deranja câtuși de puțin.

După ce Jared o spălă pe Alyssa pe mâini, se așeză la măsuța din patio. Genna așteptă până când el mușcă dintr-o prăjitură. Ochii lui se luminară și făcu un gest apreciativ în timp ce mesteca.

– Este incredibilă! mormăi el cu gura plină.

Genna simți cum o cuprinde mândria. Vanitate de bucătăreasă. Îi plăcea să audă laude la adresa talentului ei. Știa foarte bine că prăjiturile ei erau moi și bune la gust, dar niciodată nu se sătura să asculte laudele.

– Chiar tu ai făcut astea? o întrebă Jared cu uimire. Cu mâinile tale?

– Este rețeta mea secretă, îngăimă Gemma.

– Formidabile! Zâmbi larg. Privi la fiica lui pentru confirmare. Bune, nu, Lyss?

Fetița, mânjită cu ciocolată pe toată fața, aprobă entuziasmată din cap.

– Cu asta îți câștigi existența? Știa de la Amy că Genna era profesoară. De asemenea știa că tocmai își pierduse slujba de vară, dar punând întrebări putea obține ceva informații și ceva idei despre cum s-o cucerească.

– Nu, îi răspunse Genna. Sunt profesoară. O să vii la grădiniță anul ăsta, Alyssa? Îi zâmbi cuceritor fetiței.

Jared deveni gelos. Fără nici un efort, fetița lui cucerise inima Gennei. Desigur, Alyssa *era* o păpușă adorabilă, adăugă el în sinea lui cu mândria unui tată.

Alyssa ridică din umăr în loc să-i răspundă. În viața ei fuseseră atât de multe schimbări, gândi Jared, încât biata fetiță nu știa ce să creadă. Dădu din cap când Genna se întoarse spre el întrebătoare.

– Genna va fi educatoarea ta, Lyss. Nu este grozav?

Alyssa zâmbi timid, un zâmbet care-i merse la inimă Gennei în timp ce privea fetița.

– Știu să număr și mai știu literele alfabetului.

– Dar asta e minunat, îi răspunse Genna. Vei fi prima din clasă.

Alyssa o aprobă din cap.

– Îhâm. Pot să-mi scriu și numele. Tăticu m-a învățat.

Jared roși puțin, când Genna îl privi puțin surprinsă. Zâmbi din nou, imaginându-și-l pe acest Adonis al fotbalului aplecat peste micuța Alyssa, învățând-o răbdător literele alfabetului.

– Ai putea face avere cu astea, îi spuse el mușcând dintr-o altă prăjitură.

Genna râse, un sunet pe care el abia așteptase să-l audă. Nu fu dezamăgit. Râsul era liber și spontan, nu cu triluri.

– Le fac de cincisprezece ani și până acum n-am câștigat decât în greutate.

El chicoti și o privi amuzat.

– Da, doar acolo unde trebuie, aș zice.

A fost rândul Gennei să roșească. Se grăbi să schimbe subiectul.

– De fapt, fac pe bucătăreasa numai în timpul verii, dar prietena mea și-a cedat firma și s-a mutat, așa că...

– Așa că ai rămas fără serviciu? Își storcea creierii cum să facă să-i ofere o slujbă, dar fără prea mult succes. Era sigur că ar fi refuzat chestia cu menajera, iar ca baby-sitter pentru Alyssa n-ar fi plătit-o cu o sumă prea mare.

– Luni o să încep să caut ceva.

Se întreba dacă nu cumva Betsy Franke avea nevoie de încă un bucătar, acum că moștenise și afacerea lui Mary.

– Ei bine, dacă vreodată te hotărăști să intri în afaceri cu produse de patiserie, să mă anunți, îi zise Jared. Întotdeauna am fost interesat de o nouă investiție. Și treaba cu patiseria este o afacere sigură.

– Genna, și lui Flurry îi place, o anunță Alyssa în timp ce cățelul înhățase bucata de prăjitură oferită și dădea din coadă pe când o înghițea.

Un Porsche ușor opri în fața casei lui Jared și se auzi claxonul cu melodia Charge.

– Unchiul Cory! țipă Alyssa sărind de pe bancă. O luă la fugă, cu Flurry pe urmele ei.

– Asta este echipa de constructori de la sfârșitul săptămânii, o lămuri J.J. ridicându-se. Ca de obicei îi surâse Gennei cu gura până la urechi. Mulțumesc pentru prăjituri, Prof. Ne vedem mai târziu.

Acestea fiind zise, plecă. Genna rămase mestecând gânditoare o prăjitură. Se părea că avea mai mult decât un vecin: un cuceritor nebun și un tată singur cu voce de catifea și cu o expresia vulnerabilă în ochii albaștri strălucitori.

***

O miniatură a Castelului Alb de standul de hamburgeri, pe post de cușcă? Genna clătină din cap neîncrezătoare și se

așează la masa albă de fier forjat din curtea lui Jared, continuând să se holbeze la ridicola construcție. De necrezut. Întreaga scenă era de necrezut.

Soarele verii era puternic și-și revărsa generos căldura peste mulțimea din curte. Muzica rock răsuna dintr-o boxă cu volumul dat la maximum, agățată de creanga unui mesteacăn. Cei mai mulți invitați dansau, chiar și cei doi bărbați care băteau parii pentru gard... o făceau în pas de dans. Gardul era unul obișnuit, și contrasta puternic cu păsările flamingo din plastic roz care străjuiau cușca lui Flurry. Încă o dovadă a nebuniei acestui bărbat, își zise Genna în sinea ei.

Se uită la Jared care dansa cu două fetițe din vecini, având-o și pe fiica lui cățărată pe umeri. Jumătate din populația din Tory Hills lua parte la petrecere. Erau destule cutii de bere și de băuturi răcoritoare, cât să mai construiască încă un castel.

Așa avea să fie în fiecare weekend? se întrebă ea încruntându-se. Nu-i prea plăceau petrecerile și nici nu avea de gând să înceapă acum. Îi plăceau weekendurile petrecute în liniște acasă. Oare J.J. Hennessy era persoana care le va pune capăt?

Luă o înghițitură din berea pe care Jared i-o pusese în față și se înecă. Cum de-i permisese lui Amy s-o aducă aici? Nu-și amintea, dar în mod sigur își amintea drumul spre casă și într-acolo se va îndrepta. Se ridică și întinse mâna după cârje, însă Jared fu mai rapid, le dădu la o parte și-și așeză un picior pe masă, iar pe celălalt începu să-l legene.

– Pleci așa de curând, Prof? o întrebă el cu un zâmbet. Unde este plăcerea de a petrece?

– Îmi lipsește, îi răspunse ea sec.

– Aha. Se încruntă în glumă. O lipsă în această direcție. Trebuie să facem o corectură de caracter. I-a să vedem ce avem aici.

Genna îl privi cum începe să scormonească prin numeroasele buzunare ale salopetei de lucru și să pună pe masă cinci șuruburi, trei clești, un ciocan, o periuță de dinți, o perie de sârmă, un deschizător de cutii de conserve, unul pentru capace de sticlă și șapte pixuri.

– Mai ai și alte scule acolo? îl întrebă, strâmbându-se în timp ce el inspecta conținutul buzunarelor.

Jared rânji.

– Doar pe cele mai importante.

Genna se strâmbă la auzul răspunsului în doi peri și încercă să nu bage de seamă pieptul gol și brațele musculoase pe când scotea dintr-un buzunar ceva care semăna cu un aparat de măsurat tensiunea și se apropie de ea.

– Acum lasă-l pe doctorul J.J. să aibă grijă de tine...

– Dacă mă atingi cu obiectul ăla, nu vei mai avea nici o sculă întreagă! țipă ea cu nasul în pieptul lui.

– J.J., unde sunt pungile cu cartofi prăjiți? îl întrebă o blondă plinuță cu picioarele până-n gât, care se îndrepta spre casă.

Era îmbrăcată cu un șort roșu de mătase și un tricou cu inscripția Hawks, tricou care exemplifica pe viu expresia „îi vine că o mănușă". Era una dintre multele Lady Hawks, din echipa de majorete.

– În dulap, a treia ușă la stânga de la cuptorul cu microunde.

– Crezi că poate să numere până la trei? îl întrebă Genna cu o voce mieroasă.

Ochii lui Jared sclipiră plini cu amuzament.

– Sper. Este asistentă la universitatea din Connecticut.

Genna simți că se prăbușește. Rămăsese cu gura căscată. O închise, apoi îl întrebă încet:

– Educație fizică?

– Calcul diferențial. Nu poți să judeci o carte doar după copertă, nu-i așa, Prof? Oare nu mai este asta prima regulă care se învață la grădiniță?

Genna se încruntă, apoi își mută privirea la petrecere. Fusese scârboasă și răutăcioasă, ceea ce nu-i stătea în fire. Și, mai rău, dorea foarte mult ca Jared Hennessy să nu-și facă o părere greșită despre ea.

– Eu asta am învățat la grădiniță, continuă el luându-i berea. Asta și cum să mă joc de-a doctorul.

Îl privi dezgustată.

– Altceva?

O privi gânditor un moment, apoi dădu din cap.

– Și că a-b-c nu este o singură literă.

Simți cum o cuprinde râsul. La naiba cu el! Tocmai când era sigură că nu-l poate suferi, o făcea să râdă.

– Ce părere ai despre cușca câinelui? o întrebă arătând cu un zâmbet spre palatul alb.

– Sper numai ca automobiliștii să nu-l confunde cu un restaurant cu autoservire. Nu ați putut face ceva mai... colonial? îi zise încercând să nu-i rănească orgoliul. Ceva mai în stilul casei?

– Mda, făcu el gânditor. Am vrut să facem o copie a Muntelui Vernon, dar chipurile președinților ar fi ocupat prea mult spațiu. Și apoi, nu vreau ca Flurry să creadă că poate invita prieteni care să rămână și peste noapte, cel puțin până îl castrăm.

– Hei, Hennessy! Vocea bubuitoare aparținea unui coleg de echipă pe nume Brutus și care avea dimensiunile Muntelui McKinley. Brutus își purta părul în stilul indienilor Mohawk și era îmbrăcat într-un costum din piele neagră. Arăta ca un personaj din Mad Max.

De la jumătatea curții aruncă o cutie de bere deschisă spre Jared, care o prinse la un centimetru de capul Gennei... dar nu înainte ca jumătate din conținut să se verse pe părul și bluza ei.

Râzând, Jared scutură cu putere cutia de bere și i-o aruncă înapoi lui Brutus, care o prinse și o zbughi cu ea ca și cum ar fi fost o pasă de fotbal, o puse la pământ la punct fix și începu un adevărat dans al victoriei.

– Atins! țipă Jared care începusă să țopăie în jurul mesei. Bravo, Brutus!

Genna se ridică pufnind, încercând să-și șteargă cu mâinile berea de pe față și de pe bluză. Se întreba foarte serios, dacă cineva făcuse studii cu privire la plasarea atleților pe scara evoluției.ridică berea și-și turnă pe gât ultimele picături ținând cutia la distanță de un braț, apoi o rupse în două cu dinții.

– Tipului ăstuia îi lipsește o doagă zise ea în timp ce Jared dansa în jurul ei, făcând niște mișcări atât de provocatoare cu șoldurile, încât pulsul ei o luă razna.

– Brutus? Se distrează. Ție nu-ți place să te distrezi?

– Îmi place să mă distrez, îi răspunse el din vârful buselor. Dar distracția nu are nimic în comun cu reciclarea aluminiului pe cale orală.

– Lui Brutus îi place. Nu știu despre tine, dar și *mie* îmi place.

La capătul curții, jocul de fotbal se transformase în trânte. Doi jucători se luptau trântiți la pământ, frecându-și unul altuia fețele cu bucăți de friptură. Câinele alerga cu un flamingo în gură. Două exemple care arătau clar de ce ea n-ar fi trebuit să se găsească acolo, își zise Genna simțind cum îi crește mânia. Își scutură picăturile de bere din păr și-și trase bluza udă de pe piept.

Mingea de fotbal zbură din grămada de oameni trântiți la pământ, o lovi pe Genna în cap și ateriză în mâinile lui

Jared. Acesta i-o aruncă lui Kyle Dennison, care fu prompt placat de o grămadă de puști din vecini.

– Știi ceva despre fotbal, Gen? o întrebă J.J. încă dansând. O luase pe Genna cu brațul lui musculos de umeri și-și lovea șoldul de al ei.

– Sigur, îi răspunse ea țeapănă, încercând să ignore pulsul care i-o luase razna în timp ce el se freca de ea. Este jucat de bărbați enormi și transpirați care scuipă și râgâie...

– Acesta este base ball, o corectă el.

– Și poartă umeri imenși à la Joan Crawford, continuă Genna cuprinsă de mânie. Este violent și prostesc și mai degrabă m-aș duce la dentist decât să mă uit la un meci la TV.

Își smulse cârjele și se îndreptă spre casă.

Atins de remarcile dure ale Gennei cu privire la profesia lui, Jared rămase țeapăn și o privi cum traversa gazonul. Nu avea să-i îmbunătățească situația, dar nu se putu abține să zică vreo două, ca să-i mai taie nasul. Așteptă până când era cam la jumătatea drumului spre casă.

– Mă rog, bine, dar încă te mai vreau la mine în jacuzzi, frumoaso! strigă după ea.

Pentru un moment, care Gennei i s-a părut o eternitate toți ochii s-au îndreptat spre ea. I se părea că și păsările flamingo se holbau la ea. Le simțea ochii în spate.

Moartea prin tortură lentă ar fi o pedeapsă prea blândă pentru el, își zise Genna, orice sentiment de bunăvoință față de el, pe care-l simțise până atunci, în după-amiaza aceea, dispărând ca prin farmec. În mod clar va rămâne la prima impresie: J.J. Hennessy era un porc arogant și fără maniere. Un porc *superb, sexy...* Dar era absolut sigură că nu dorea deloc să mai aibă de-a face cu el. Aproape.

Capitolul 3

Jared privea fix scrisoarea din mâna lui. Un sentiment pe care rar îi fusese dat să-l trăiască în cei nouă ani de când juca în liga profesională, îl străbătu ca un cuțit. Teama. O ura, o respingea, dar nu putea s-o oprească să-i sfâșie măruntaiele.

Scrisoarea, tipărită frumos pe o coală scumpă, era de la Simone Harcourt, sora mai mare a fostei lui soții. O întâlnise doar de câteva ori, dar își petrecuse destul timp în compania ei încât să-și poată forma o idee clară despre ea: era o femeie rece și hotărâtă și îl ura. Scrisoarea care tremura în mâna lui era confirmarea acestei păreri.

Simone nu credea că el era potrivit pentru a fi tatăl Alyssei. Nu credea că stilul lui de viață era potrivit pentru o fetiță de cinci ani. Pretindea că era cunoscut faptul că el ducea o viață destrăbălată și că-și împărțea timpul între femei și petreceri și că acest mediu nu era potrivit pentru un copil. Era pregătită să acționeze – să acționeze legal – pentru a nu permite ca Alissa să crească sub influiența unui playboy.

Un fior îi scutură trupul. Jared își trecu mâna prin părul tuns scurt și înjură. Deși se lupta din greu să renunțe la acest

obicei, înjură până nu mai găsi cuvinte. Când Alyssa venise să locuiască împreună cu el, jurase să renunțe la înjurat. Gândul ăsta îl făcu să râdă strâmb.

Își frecă fața cu mâna, apoi se uită la inelul Super Bowl de pe degetul său. Era gros și impresionant, simbolul suprem al succesului în profesia sa. El era în vârf, la apogeul carierei. Era o celebritate, respectat, și avea mai mulți bani decât ar fi putut cheltui vreodată. Dar bucuros i-ar fi cedat pe toți primului întâlnit dacă ar fi știut că așa ar fi putut să-și țină fetița lângă el.

Când se însurase cu Elaine nu era încă pregătit să-și întemeieze o familie, dar ea rămăsese gravidă iar el a trebuit să facă ceea ce era corect. De la început căsătoria lor nu mersese. Elaine își bătuse joc continuu de viața lui pe picior mare, pe care ea o gustase la fel de mult înainte de căsătorie. Revoltat, refuzase să renunțe la felul lui de viață, tot așa cum nu renunțase la ideea că Elaine rămăsese gravidă doar pentru că dorea să fie măritată cu un fundaș celebru.

În mai puțin de doi ani, Jared îi oferise un divorț generos și ieșise din viața ei, reîntorcându-se doar să-și ia fiica, așa cum specificase în înțelegerea de divorț. El și Elaine reușiseră să distrugă puțina dragoste care-i legase, însă cel mai prețios dar al legaturii lor rămăsese, Alyssa. Faptul că o lăsase mamei ei fusese cel mai mare regret al lui la divorț. Ea era cel mai bun lucru rămas din căsătoria lui.

Jared oftă și luându-și scrisoarea și paharul plin cu whisky irlandez, se duse pe verandă. Era descumpănit. Se așeză pe scări și se uită fix la gazonul tuns în dungi.

Câteodată credea că în toți acești ani a stat mereu aproape, doar ca să-i facă în ciudă lui Elaine. Sau poate îi trebuise tot acest timp ca să se maturizeze. Oricare ar fi fost motivul, în

acest an el era nemulțumit. Se săturase de viața de la oraș, de viața de noapte, de petreceri și de a fi considerat sufletul petrecerii. Își schimbase prioritățile, se maturizase. Era gata să-și întemeieze o familie. Voia un cămin adevărat, un câine, poate o soție. Și pe fiica lui. Mai mult decât orice altceva, o dorea pe fiica lui alături de el.

Oare într-adevăr Simone Harcourt va putea să-i ia copilul?

Ce ar putea face el ca să prevină asta?

Se lăsă amurgul în Tory Hills. Jared strivi un țânțar care se așezase pe brațul lui și trase cu putere în piept mirosul de iarbă proaspăt cosită, care venea dinspre gazonul Ralstonilor, de alături. În curtea lui două veverițe se alergau una pe alta prin ramurile mesteacănului. Michael Dennison, Amy și Brian, fiul cel mare, tundeau gardul viu. O mașină argintie dădu colțul străzii. Genna.

Agentul secret al lui J.J. – Amy – îi spusese că Genna se ducea azi la Hartford ca să-și caute un serviciu pe timpul verii. După aproape o săptămână de căutări ieșise din Tory Hills și se îndreptase spre cartierele mărginașe ale Hartfordului.

Știa ce simțea ea. El nu va profita de această ocazie. Aproape tot timpul ea se uita la el ca la o bucată de carne putredă. Atunci el va încerca să pătrundă prin apărarea ei și s-o facă să râdă, numai să nu se îndepărteze de el. Era sigur că ea era atrasă fizic de el, dar asta nu avea prea mare importanță pentru o doamnă ca Genna, în special când era hotărâtă să-l țină la distanță.

Amy îi spusese că reținerea Gennei era rezultatul unei relații nereușite. Dacă așa stăteau lucrurile, va trebui să lucreze cu atenție. Trebuia să-i câștige încrederea. Dacă s-ar putea gândi la un mijloc de a o ajuta în așa fel încât să-i fie aproape, ca să găsească drumul spre inima ei...

O adiere de vânt mișcă scrisoarea din mâna lui.

Dintr-o dată, un gând îl lovi ca o minge de base-ball. Dacă planul acesta funcționa, el va obține atât custodia cât și pe Genna. *Ești un geniu, Hennessy!*

Mașina Gennei intrase pe alee și dispăruse în garaj. Câteva minute mai târziu, ea ieși din garaj. Arăta ca o floare ofilită, costumul ei roz din pânză de in era mototolit și Genna avea chipul încruntat. Chiar și părul ei castaniu, buclat, își pierduse strălucirea și era drept. Jared simți că i se frânge inima. Ar fi vrut s-o ia în brațe, s-o sărute și s-o învăselească.

– Hei, Genna! strigă el ridicându-se Nu voia să părăsească veranda, de teamă că Alyssa s-ar putea trezi și el n-o va auzi. Vino până aici!

Genna gemu. De ce el? De ce în seara asta?

– De ce eu? mormăi Genna îndreptându-se șchiopătând spre Jared, ținând în mână pantofii roz.

– Unde îți sunt cârjele? o întrebă el îngrijorat.

– Nu se potrivesc la costum, îi răspunse Genna strâmbându-se în timp ce se sprijinea de o coloană albă.

Se simțea stoarsă și era sigură că arăta groaznic. Zău că nu avea chef să vorbească în seara asta cu J.J.

Uitându-se dezaprobator la ea, se lăsă într-un genunchi și pipăi cu blândețe glezna strânsă în ciorapul de nylon.

– Este umflată. Și fierbinte. Zău că n-ar fi trebuit să mergi, în special cu pantofi cu toc.

– Mda, bine, s-ar putea să țin cont de sfat, deoarece o să fiu pe aici, dacă nu-mi găsesc de lucru.

Jared se ridică și se sprijini de același stâlp, cu mâinile înfundate în buzunare.

– Nici un noroc, hmmm?

– Acest cuvânt nu există în vocabularul meu.

El își mușcă buzele. Era așa de necăjită. Sărăcuța. Aproape se simțea vinovat, deoarece era încântat că nu-și găsise serviciu. Aproape.

– Știu că ai nevoie de serviciu, îi zise el cu ochii strălucitori. Și știu de ce mai ai nevoie.

Genna îl privi bănuitoare. Era îmbrăcat cu un șort larg de culoare kaki și un tricou roz, pe care scria „Bărbații adevărați mănâncă plăcintă de la Francesca".

– Nu mă scoate din sărite, Jared. Sunt în stare să te omor.

El râse și cercelul de aur străluci în lumina amurgului.

– Nu mă omorî, Gen. Ridică manechinul Candy de pe scaun și-l aruncă fără prea multă ceremonie într-un tufiș. Trage-ți un scaun. Mă întorc imediat.

Intră în casă și se întoarse peste câteva clipe cu două cutii de băutură.

– Bere nealcolizată? îl întrebă Genna acceptând cutia și așezându-se bucuroasă pe scaun.

– Nimic nu este mai bună decât berea la îndepărtarea necazului. Se așează pe verandă cu fața la ea, sprijinindu-se de un stâlp, cu un picior întins pe trepte și celălalt ridicat. Este pasiunea mea secretă. Tu ai vreo pasiune secretă, Gen?

– Hmm? Se trezi privind o mică deschizătură a șortului, Purta sau nu suspensor? Brusc, realiză că el aștepta un răspuns. Roși puternic. Nu, nici una.

El zâmbi și-i roti cutia cu bere.

– Trebuie să-ți mărturisesc că într-un fel sunt mulțumit că nu ți-ai găsit un serviciu azi, deoarece am o propunere pentru tine.

Genna înmărmuri, temându-se că auzul îi juca feste.

Zâmbetul lui Jared muri pe buze în timp ce lua scrisoarea Simonei Harcourt și i-o întinse pe genunchi, gândindu-se care este cea mai bună formă să-i spună.

– Eu... ăă... sunt la strâmtoare. Am nevoie de un consultant de imagine.

– Un consultant de imagine? Nu înțeleg. Era prea politicoasă ca să fie de acord din prima clipă. Și apoi, el părea perfect fericit cu imaginea pe care o avea, chiar așa bizară cum era.

– Această scrisoare este de la sora fostei mele soții. Vrea custodia Alyssei, spuse el cu o voce sumbră.

– Ce?

Dintr-o dată simți ca și cum ar fi primit un pumn în stomac. Indiferent ce gândea ea despre Jared, știa că el își dorea și își adora fiica. Îl privise jucându-se cu Alyssa în curte, mai ales în ultimile zile... Era extraordinar de răbdător cu ea, blând și afectuos. Poate că era prea indulgent, dar era de așteptat în acele împrejurări. Nici o clipă nu-și privise altfel copilul decât cu dragoste.

– Nu crede că sunt potrivit să fiu tată.

– Nu ești potrivit să fii tată? îl întrebă, indignată.

– Nu crede că sunt prea normal.

– Aha! făcu Genna.

El râse aspru.

– Nici tu nu crezi?

– Nu că aș fi de acord cu ea, se grăbi să-l liniștească. Cred că faci un lucru minunat cu Alyssa. Numai că tu nu ești... normal. Scuze.

– Nu-i nimic, îi zise el oftând. Ai dreptate.

El se aplecă, se sprijini cu coatele pe genunchi și se frecă la ceafă.

– Știu că nu sunt normal. Niciodată n-am fost. Nu pot să spun că cei din familia mea sunt oameni obișnuiți. Dar nu văd de ce ar trebui să aibă importanță așa ceva. Să știi că într-adevăr vreau să-mi întemeiez un cămin. De asta am adus-o pe Alyssa aici. M-am gândit: un oraș mic, o casă mare, o pajiște... așa vreau să crească fetița mea. Întinse mâna și mângâie absent capul unui flamingo. Cred în personalitate, dar trebuie să mă obișnuiesc, Genna. Trebuie să învăț să fiu normal, cel puțin să par normal, sau altfel îmi pierd fetița.

Durerea din vocea lui, și mai ales ultimile cuvinte, frânseră inima Gennei.

J.J. întoarse capul spre ea cu speranță în ochi.

– Tu ești profesoară. Tu ești normală. Ai nevoie de un serviciu...

Ea prinse direcția gândurilor lui și clătină din cap.

– Ah, nu! Nu, eu...

Cum ar putea să accepte această slujbă, să fie cu el zi de zi și să ignore atracția ciudată pe care o simțea pentru el? Da, în sfârșit se hotărî să fie destul de cinstită și să admită în sinea ei că era atrasă de el, dar încă nu-l putea suferi.

– Te rog, Gen.

– Nu. Zău, Jared, nu crezi că ar trebui să angajezi un bărbat pentru așa ceva?

– Nu! Își abandonă cutia de bere și îngenunche în fața scaunului, pe iarbă. Mâna lui mare înconjură încheietura mâinii ei în timp ce cu cealaltă începu să gesticuleze. Tu ești perfectă pentru această slujbă! Întotdeauna femeile spun bărbaților ce au de făcut.

– Nu această femeie. Nu că n-ar fi fost tentată de slujbă. Se gândi la Eva... și ea fusese tentată să știe ce i se va întâmpla. Desigur, răsună o voce mică în capul ei, dacă cedezi acestei

tentații, mai mult ca sigur că omenirea n-o să fie condamnată. Scutură din cap încercând să-și astupe urechile. Nu.

– Haide, Gen, o imploră fără pic de jenă Jared frecându-i încheietura mâinii cu degetul mare. Este o slujbă perfectă pentru tine. Nu trebuie să te îmbraci și să părăsești casa. Poți să-ți stabilești singură programul. Și va fi numai pe timpul verii.

Era sigură că o să se aleagă cu gâtul frânt de atâta clătinat din cap.

– Vei fi plătită ca să mă îndrumi. Era sigur că va fi atrasă de această propunere ca peștele de momeală. Răbdare, J.J., își reaminti el. Pe buze îi apăru un zâmbet diavolesc. N-ar fi distractiv?

Genna încercă, fără prea mare succes, să respire normal. Avea impresia că mâna lui îi înconjurase gâtul, nu încheietura mâinii.

– Trebuie să recunosc, situația reprezintă o oarecare atracție... dar... nu, îmi pare rău. Își întoarse privirea de la zâmbetul lui și se felicită că-și găsise stăpânirea de sine. Nu cred că ar fi o idee prea bună.

Jared își înfrână nerăbdarea. Nu prinzi un pește decât dacă agiți momeala. Bunicul lui îl învățase asta. De asemenea bunicul lui îi mai povestise despre asemănarea dintre pescuitul păstrăvului și cucerirea unei femei. Acum îi mulțumi în gând bunicului Jace pentru lecțiile lui.

Jared o privi cu atenție pe Genna, căutând punctul slab al apărării ei. Sub degetul lui pulsul i se părea ca un iepure în lat.

– De ce ți-e teamă, Gen? o întrebă, știind că a lovit din plin când o simți cum se cutremură. Este o ofertă cinstită, o asigură el. *Încet și sigur, J.J., nu o speria.* Doar nu-ți cer să te măriți cu mine sau ceva asemănător.

– Teamă? râse ea isteric. De ce ar trebui să-mi fie teamă?

Speriată era, poate. Dar era destul de matură ca să-și controleze reacțiile când era în preajma lui? Sigur că era. Și el îi spusese că nu-i ceruse să se căsătorească. Probabil că, la urma urmei, nu era interesat de ea ca femeie. Niciodată bărbații ca Jared nu fuseseră. Era prea comună ca figură și prea sensibilă.

Chiar dacă era interesat, își spuse ea, îi va explica limpede că nu era genul lui. Fără probleme.

Se gândi la grămada de facturi de pe masa ei. Asta era o ofertă de serviciu sigură. Și Dumnezeu știa că era singura pe care o avea. Ce ar fi mai rău... să-și petreacă fiecare zi în compania lui Jared, sau să-i fie luată mașina?

– O mie cinci sute de dolari salariul, îi oferi el.

– O mie cinci sute?

– Două mii?

– Două mii!?

– Două mii cinci sute. Și-ți voi plăti și diferența de impozit la sfârșitul anului. Și o sumă nelimitată ca să mă transformi în Norman Normalul.

Genna simți cum i se învârtește capul. Două mii cinci sute de dolari. Cu suma asta ar acoperi o parte din ratele mașinii. Și nu ar fi distractiv să-l facă pe Jared să-și tundă gazonul ca orice om normal, să scape de păsările roz și de tunsoarea punk?

– Ești perfectă pentru slujbă, ești profesoară și mai stai și aproape. Cunoști toți vecinii. Știi ce consideră oamenii că este bine pentru un părinte. Și suntem prieteni... mă rog, un fel de prieteni, nu-i așa?

– Bănuiesc.

La naiba, avea argumente. Ochii aceia ar trebui declarați arme mortale, își zise în sinea ei, când expresia lui deveni rugătoare.

– Am nevoie de ajutorul tău ca să-mi păstrez fetița, îi spuse el cu o voce răgușită.

Era foarte serios în ceea ce privea angajarea ei. Dacă Genna îl va învăța pe timpul verii cum să devină un părinte model ca să convingă tribunalul să-i dea custodia fetiței, își va merita fiecare bănuț. Și faptul că-și va petrece timpul cu ea, va fi premiul lui.

– Te rog, Genna!

Își lăsă mâna pe genunchiul ei. I se păru că fusese lovită de trăsnet în inimă, apoi lovitura se împrăștie în tot corpul. Senzația aceasta îi excitase sânii și se lăsă în jos între coapse. Inima începu să-i bată cu putere și simți un nod în gât. Se priviră în ochi. Și ea care credea că se putea controla în preajma lui.

– Nu, îi răspunse înăbușit, într-o încercare disperată de a se controla.

Un strigăt slab venit din interiorul casei întrerupse negocierile. Jared fusese în picioare și intrase în casă chiar înainte de a auzi al doilea strigăt. Îngrijorată, Genna îl urmă în camera Alyssei.

Jared aprinse lampa în formă de carusel, care atârna deasupra patului.

– Ce s-a întâmplat, scumpo? o întrebă Jared așezându-se pe marginea patului și luându-și fetița adormită în brațe.

– Nu mă simt bine, scânci Alyssa punându-și capul pe umărul lui.

Speriat, J.J. îi puse mâna pe frunte ca să vadă dacă nu cumva are temperatură.

– Ce te doare, scumpo?

– Burta.

Își ridică privirea spre Genna cu o expresie îngrijorată pe chip.

– Burta. Crezi că e vorba de apendicită? S-ar putea să fie apendicită?

Veterană în ceea ce privea bolile copiilor de cinci ani, Genna se apropie calmă și se aplecă spre ei, dând la o parte părul de pe fața fetiței.

– Ce ai mâncat aseară, iubito?

– Pizza cu cârnați și anșoa, și o ciocolată, îi răspunse Jared.

Genna îl privi îngrozită.

El se uită mirat la ea.

– Asta au mâncat toți!

Ea clătină din cap și oftă resemnată.

– Accept slujba.

***

După ce au culcat-o pe Alyssa, cu păpușa în brațe și cu burtica plină de cărbune medicinal, Jared și Genna au ieșit pe verandă. Se lăsase întunericul și stelele străluceau pe cer. Lumina palidă a felinarului din colțul străzii nu bătea până la casa lui Jared. Își puse mâna pe umărul Gennei și-i zâmbi calm.

– Mulțumesc. M-ai salvat.

– Bănuiesc că cei mai mulți s-ar fi gândit la cărbune medicinal, îi spuse Genna încercând fără succes să ignore atracția magnetică a corpului lui.

Gura lui Jared se ridică la colțuri.

– Nu mă refer numai la asta. Mă refer la ajutorul dat pentru a deveni un părinte normal. Nu pot să spun cât de recunoscător sunt.

Se trase mai aproape de ea și-și băgă mâna sub părul moale, mângâindu-i ceafa. Genna se cutremură. Se gândise să facă un gen de contract patron-angajat, dar gura i se uscase și nu putea scoate nici o silabă. Nu putea decât să se uite tăcută la el.

El se trase și mai aproape, până când coapsele lui le atinseră pe ale ei. Își lăsă capul în jos la un unghi în care ochii lui albaștri strălucitori priveau fix în ochii ei. Când vorbi, vocea lui era catifelată.

– Nu pot să-ți spun, dar pot să-ți arăt.

Genna se gândi să protesteze și pe când își înălța capul și deschise gura, își dădu seama că nu putea scoate nici un sunet. Dintr-o dată, dori ca Jared Hennessy s-o sărute. Dorea să știe cum este să fie îmbrățișată de acele brațe musculoase.

Jared fu mai mult decât bucuros să-i demonstreze. O trase lângă el și-și trecu buzele peste ale ei într-o mângâiere ușoară, ceea ce o făcu să se lipească și mai tare de el, aproape cerșind în tăcere mai mult. Mâna lui îi prinse ceafa, petrecându-și degetele prin părul ei mătăsos. Gura lui se lăsă mai tare peste a ei, gustându-i și savurându-i dulceața.

Genna gemu. Sărutul lui era copleșitor. Nu revendicativ, era o experiență minunată care făcu să-i clocotească sângele în vene. Se simți mică și feminină lângă corpul puternic și musculos al lui Jared. Caldura generată de gura lui se răspândi în corpul ei, până când simți că se înmoaie ca o înghețată uitată la soare.

Mâinile ei se ridicară încet de la mijlocul lui zvelt spre pieptul lat, apoi alunecară spre spatele musculos. Corpul lui era o operă de artă. Avea impresia că al mângâia pe David al lui Michelangelo.

Fără tragere de inimă, Jared își înălță capul și lăsă aerul rece al nopții să pătrundă printre corpurile încinse. Nu-i era deloc indiferent, se bucură în sinea lui. Și-ar fi dorit ca sărutul să continue la nesfârșit, dar simțise cum corpul lui începuse să reacționeze la mângâierile ei și avea destul bun-simț încât să se retragă. Se putea ca Genna să accepte sărutul lui, dar ea se lupta să respingă atracția evidentă dintre ei. El n-o forța. Acum prinsese peștele în cârlig și știa că nu era bine să insiste. Vor lucra împreună. Va ajunge să-l cunoască... și să-l placă, spera. Privind surpriza și confuzia din ochii ei, își dădu seama ce important era acest lucru pentru el.

– Ne vedem mâine, Prof.

Zâmbi și se îndreptă spre ușa de plasă.

Buzele umflate ale Gennei încercară să spună „Noapte bună“, dar nu se auzi nimic. Îi zâmbi slab și dădu din cap.

– Noapte bună, Genna, îi zise el cu voce răgușită și intră în casă.

Genna nu era convinsă că va fi în stare să străbată pajiștea. De asemenea nu știa dacă nu va cădea atunci și acolo. Ridicându-și pantofii roz, se îndreptă șchiopătând spre casa ei, simțindu-se ca după o săritură în cascada Niagara.

Să-l transforme pe Jared Hennessy într-o persoană normală? Jared, cu cercel cu diamant în ureche și gazon tuns în dungi, și ale cărui sărutări îți înmuiau genunchii?

Pentru numele lui Dumnezeu, în ce se băgase?

Capitolul 4

Bernie era menajera ideală pentru J.J. Hennessy. Avea peste cincizeci de ani, constituția unei cutii poștale, cu un ciuf de păr roșu și un caracter ciudat. Își petrecuse întreaga viață în Brooklyn și lucrase la o fabrică de deodorante. La cinci zeci și cinci de ani ieșise la pensie, divorțase și se mutase la Tory Hills ca să poată fi aproape de nepoata ei favorită. Bernie era arțăgoasă și tăcută, dar avea o inimă de aur și destul de multă minte ca să nu hrănească un copil de cinci ani cu pizza cu cârnați și anșoa.

Lui Jared îi trebuiră doar zece minute ca s-o angajeze. Bernie se îndrăgostise de Alyssa la prima vedere și acceptă repede dorința lui Jared de a nu se amesteca în hotărârile pe care el le va lua în legătură cu fiica lui. Urmă o scurtă discuție asupra salariului, apoi Bernie spusese „O.K., șefule“ și se îndreptase spre spălătorie ca să-și înceapă activitatea.

– Îmi place femeia asta, îi zise Jared Gennei plin de încântare. Ai auzit cum mi-a zis?

– Nu ți-o lua în cap, Hennessy!

– O să-mi spui și tu „șefule“?

– Mută mobilele, Jared.

***

– Înainte de a intra, vreau să lămuresc un lucru, spuse Amy prin ușa de plasă. *Nu* îmi dai nici un fel de prăjituri. M-am îngrășat vreo cinci kilograme de când J.J. s-a mutat aici. Nu văd ce te neliniștește, dar nu înțeleg de ce trebuie să se depună pe șoldurile *mele.*

– Nu am nici un fel de neliniște, insistă Genna în timp ce orna o prăjitură.

– Zău? Amy intră. Își turnă o ceașcă de cafea și se așeză la masa din sufragerie. Și atunci, ce încerci să faci, să-l scoți pe Torino Cofetarul din afacere?

– Nu înțeleg ce vrei să spui.

– Vreau să spun că nici un vecin n-a mai folosit cuptorul de când te-ai întors din vacanță, mârâi Amy. Și vreau să te întreb, de ce *nu* ai pus nici un gram pe tine? Ce ești, o extraterestră?

– Te ignor, Amy.

– O să-i chem pe cei de la „Enquirer“. Vecina mea este o extraterestră.

Calmă, Genna își aduse cafeaua la masă și se așeză, cu un zâmbet mieros pe față.

– Și cum te mai simți în ultimul timp, Amy?

– Să nu crezi că nu l-am văzut aseară pe Jared Hennessy când a plecat de la tine. O fixă pe Genna cu o privire care l-ar fi făcut să vorbească și pe cel mai încăpățânat copil. Ochii ei căprui se transformaseră în două linii și gura mică îi era strânsă ca o pungă. Obrajii bucălați erau îmbujorați.

– Chiar așa? Chipul Gennei exprima inocența. Sorbi din cafea. Cum a fost filmul?

– La fel ca în ultimile cinci spectacole când am fost să-l văd cu copiii. Fără să vrea, privirea îi fu atrasă de farfuria cu chec din stânga ei. Începu să bată darabana cu degetele în masă. Fetița lui J.J. este o păpușică.

Genna zâmbi, simțind cum i se înmoaie inima.

– Este, nu-i așa? Ceva din ochii aceia mari și albaștri face să-mi tresară inima ori de câte ori mă uit la ea.

Dintotdeauna își dorise o fetiță. Ar fi putut să aibă o fetiță ca Alyssa, dacă lucrurile între ea și Allan ar fi mers altfel. Dar n-a fost așa.

– Este atât de timidă, spuse Amy. Am încercat s-o fac să vorbească, dar se pare că numai Jared este în stare. E așa de bun cu ea.

– A avut o perioadă dificilă, îi zise Genna încruntându-se. Și-a pierdut mama, s-a mutat într-un oraș nou.

– Mda, o să-i fie și mai greu dacă nefericita aia de mătușă o s-o ia la ea.

– Cum ai auzit despre asta? o întrebă Genna, îngrijorată că vestea ajunsese la urechile vecinilor.

Amy luă o felie de chec și o puse în fața ei.

– Atotștiutoarea și atotvăzătoarea mătușă Bernie. Nu te îngrijora. Jared i-a povestit și ea mi-a spus doar mie, iar eu nu voi discuta despre asta cu nimeni, doar cu tine, iar tu deja știi. Crezi că scumpa lui cumnată poate să câștige?

Îngrijorarea o făcu pe Genna să se încrunte.

– Avocatul lui Jared spune că ea poate încerca. Deși Jared și fosta lui soție și-au împărțit custodia, se pare că Elaine a numit-o pe sora ei tutorele Alyssei, în cazul în care ei i s-ar întâmpla ceva. Asta complică lucrurile. În plus, Jared nu are o reputație prea bună. Dacă o merită sau nu, n-are importanță. Dacă Simone găsește un judecător care ascultă de argumentele ei și dacă are probe contra lui Jared...

Amy clătină din cap.

– Când te gândești că totul ar trebui să fie clar. Vreau să zic că Jared este tatăl Alyssei și că n-ar trebui să se mai pună problema custodiei.

Și-au băut cafeaua în tăcere, ascultând ciripitul păsărelelor. Până la urmă, dorind să întrerupă tăcerea, Genna i se adresă lui Amy:

– Bănuiesc că ai aflat și despre slujba mea.

– Sigur. Am văzut că l-ai făcut să reducă populația de flamingo. Bună fată!

– Nu m-a lăsat inima să-l pun să le arunce pe toate.

Voința lui Amy cedă și suspinând, luă încă o bucată de chec. O băgă în gură și începu s-o mestece zâmbind. Îndreptă un deget acuzator spre prietena ei și-i declară:

– Ai devenit mai îngăduitoare cu el, Genna!

– Nu-i adevărat!

– Trebuie să recunoști că este fermecător.

Genna se încruntă.

– Presupun că este fermecător... într-un fel necuviincios, o aprobă ea printre dinți.

Auzi ușa din spatele casei trântindu-se.

Îngânând o melodie despre o anumită cucoană pe care pusese ochii de câtva timp, Jared străbătu bucătăria în pași de dans și se sprijini de barul care despărțea bucătăria de restul camerei. Începu să scoată fursecuri din borcan și să le bage în numeroasele buzunare ale pantalonilor. Observând femeile, își împinse ochelarii de soare spre creștetul capului și se sprijini cu un cot de bar. Zâmbetul lui o făcu pe Genna să se înfioare. O privi fix în ochi.

– Buna dimineața, Amy. *Bună dimineața, Genna.*

Cum se făcea că numele ei era mai lung când îl rostea el? Și *atât* de sexy.

– Bună, J.J., îi răspunse Amy, privind-o amuzată pe Genna. Ce-ai mai învățat azi la școală, J.J.?

Rânjind, Jared ocoli barul, Genna înghiți cu greu nodul din gât. Era îmbrăcat cu un tricou negru care i se mula pe tors. Îi scotea în evidență umerii făcându-i să pară și mai larg.

– Aa, am învățat tot felul de chestii. Am învățat cum să tund gazonul și cum să aranjez mobila. Se așeză pe scaunul din capul mesei și-și sprijini brațele bronzate de masa din lemn de cireș. Joi este ziua în care poți să cumperi cu două cupoane la Fred. Niciodată să nu trimiți un sărut unui poster cu Doamna Avon. Cămașa și cravata este o ținută acceptabilă la ședințele cu părinții. Bănuiesc că pantalonii sunt opționali.

Amy izbucni în hohote de râs care semănau cu o rafală de mitralieră.

Privirea lui Jared se opri asupra Gennei.

– Dar lecția mea favorită a fost: „Totul despre gresia din bucătărie".

Neînțeleasă, insinuarea trecu pe lângă urechea lui Amy, dar Genna roși până în vârful urechilor.

– Genna este o profesoară excelentă, continuă el foarte serios.

– Mda, fu de acord Amy. Toți copiii o iubesc.

– Și eu, declară el insinuant, cu ochii strălucitori. Și eu sunt băiat mare.

Din roșie, Genna deveni stacojie. Îl va toca... centimetru cu centimetru.

Brusc, se ridică în picioare cu o expresie criminală în priviri și împinse farfuria cu chec spre Amy.

– Uite, ăsta e checul tău, Amy. Îți mulțumesc că ai trecut pe aici, îi zise ea cu voce tare.

Amy o privi uimită. În mod clar nu înțelegea nimic.

– Dar Genna, rosti ea pe un ton plângăreț. Nu vreau chec. Astăzi trebuie să mă duc la Întâlnirea Supraponderalilor.

– Ia-l cu tine. Genna se strâmbă. Poți să-l împarți.

– Foarte bine! Smulgând farfuria din mâna prietenei ei, îl salută scurt pe Jared și se îndreptă spre ușă.

– Sindrom post-menstrual, îi zise Jared împăciuitor.

Amy dădu din cap și ieși din casă.

Genna îi aruncă o privire urâtă de tot.

– Nu am sindrom post-menstrual.

Se întoarse pe călcâie și se îndreptă șchiopătând spre bucătărie, unde începu să cotrobăiască prin sertare cu zgomot. Jared merse până la bar și se sprijini de el cu brațele încrucișate la piept.

– Ce cauți, Prof?

– Cel mai mare și mai ascuțit cuțit pe care-l am, mârâi ea printre dinți.

– Pentru ce?

– Ca să te ucid cu el.

– Pedeapsa corporală este împotriva legii din Connecticut.

Se întoarse spre el, lovindu-l peste burta plată cu o lingură de spaghetti.

– *Tu* ar trebui să fii declarat împotriva legii din Connecticut!

– Eu? strigă el nevenindu-i să creadă. Ce-am făcut?

Privind uimită la expresia lui rănită, Genna ridică mâinile spre cer.

– Ce *ai* făcut? Ce ai făcut! Cum ai putut! Cum ai putut să spui acele lucruri când Amy stătea chiar aici?

El făcu un gest cu mâna.

– Habar nu avea despre ce vorbeam.

– Nu asta este problema, îi spuse Genna agitându-se necăjită.

Fuseseră foarte aproape de a face dragoste și el își bătuse joc de această experiență, glumind pe seama ei. Acum, gândindu-se la noaptea trecută, se simțea ca o femeie ușoară.

– Ah, Genna, îi zise Jared moale citindu-i corect gândurile. Îi luă lingura din mână și o trase în brațe, unde ea rămase țeapănă la fel ca manechinul Candy.

– Îmi pare rău, scumpo. O sărută pe păr și o mângâie pe spate prin bluza bleu. N-am vrut să glumesc pe seama serii trecute.

Îi dădu capul pe spate și-și lipi buzele de ale ei, care avea gust de cafea, de chec și de Genna.

– Pur și simplu am vrut să te tachinez puțin. Îi zâmbi strengărește și o sărută pe vârful nasului.

– De ce? îl întrebă ea cu o voce în care se simțea durerea și mânia.

– Pen' că-mi place când devii stacojie.

Mânia ei se stinse și simți exasperată cum o cuprinde râsul. Scutură din cap.

– Ce să mă fac eu cu tine?

El ridică dintr-o sprânceană, cu o sclipire drăcească în ochi.

– Primești sugestii?

– Nu am nevoie de sugestii, am o grămadă de idei. Și nici una, de genul la care te gândești tu, îi zise ea pe când se desfăcea din îmbrățișarea lui. Se duse la bar și începu să pună la loc în sertar ustensilele aruncate la întâmplare.

Jared se așeză la loc pe un scaun, rozându-și brațul ochelarilor și privind-o gânditor.

– Personal, cred că o legătură n-ar fi bine primită de ambele părți... sau de *toate* părțile dacă ești și tu inclusă.

– Îmi pare bine că gândești așa. Dar, deoarece noi nu avem o legătură... în afara celor de afaceri... este irelevant. Mă pun

la adăpost înainte de a fi prea târziu, zise Genna. Dar într-un fel știa, avea sentimentul ciudat că n-o să-și respecte hotărârea.

Jared închise sertarul cu zgomot, cu șoldul. Chipul îi era încruntat, dar sclipirea amuzată era prezentă în ochii lui.

– Așadar, crezi că poți să te joci cu mine pe pardoseala din bucătărie și apoi să mă dai la o parte ca... ca pe un pește stricat?

Genna se strâmbă dezgustată la această comparație și încercă să scape din strânsoarea lui, dar el n-o lăsă să se miște.

– *Eu* cred că avem o relație, spuse Jared, știind că risca forțând-o. Ca să îndulcească puțin declarația mai adăugă: Mă rog, un fel de...

Agățându-se cu tenacitate de un dram de bun-simț, Genna spuse:

– Cum am putea? Nu avem nimic în comun.

– Ba avem, o contrazise el, plecându-și capul ca să se joace cu urechea ei. Ne avem unul pe altul. Mmm. Ăsta e lucrul cel mai important.

Capul Gennei începu să se învârtească, mâinile începură să-i urce în sus pe spatele lui și ea se arcui spre el ca o pisică. Trebuia să se străduiască înainte de a cădea în brațele lui Jared. Dar cum s-ar putea îndepărta de el? Mai ușor ar fi mișcat un autobuz.

– Avem o grămadă de lucruri în comun! spuse Jared.

Sceptică, Genna ridică dintr-o sprânceană.

– Cum ar fi?

– Ăă... ăă... ție îți place să gătești, mie îmi place să mănânc. Ție îți place să faci plajă, mie îmi place să te privesc.

Genna își roti ochii.

– Mda, practic semănăm ca două picături de apă.

– Uite, Genn, îi zise el alegându-și cuvintele cu grijă ca să n-o sperie. Tu ești liberă. Eu sunt liber. Suntem atrași unul de altul. Suntem adulți. Ce rău am face dacă am încerca?

Ce rău îm face? Oare nu gândise și ea la fel, seara trecută? Acum, ca și atunci, nu putea găsi un răspuns acceptabil. El avea dreptate. Cu Jared, totul va fi bine atâta timp cât își va păstra cumpătul. Nu va fi în primejdie să se îndrăgostească de el, deoarece nu va lucra atâta timp cu el... și mai mult ca sigur, nici el nu era interesat de o relație de durată. Oricum, nu era nici un pericol să se îndrăgostească. Dumnezeu știe că ea nici nu era sigură că-l plăcea.

Jared urmărea pe chipul Gennei succesiunea emoțiilor care se părea că erau în război cu ceea ce gândea ea și aștepta comentariul ei. Ea se gândea la oferta lui de a avea o scurtă legătură romantică. Poate, dacă el îi garanta libertatea, va fi mai mult decât doritoare să accepte.

– Vorbesc de o legătură romantică. Ne vom distra împreună. Nici o promisiune. Vom ieși împreună. Nici o problemă.

Distracție. Nici o promisiune. La asta se gândise și ea. Atunci, de ce o duruse când el o spusese cu voce tare? Mândria, își zise ea. Îi zgândărise vanitatea, când îi spusese că nu va lua în considerație o legătură serioasă.

– O legătură romantică? întrebă ea, lăsându-se pe spate în brațele lui ca să-i vadă mai bine fața.

Se gândea cu hotărâre la asta. El zâmbi și își încrucișă degetele la spate pentru a-i aduce noroc.

– Atâta distracție și o treime mai puține calorii. Ce mijloc mai bun de a-ți petrece vacanța de vară?

Imediat ce va vedea cât de bun este, spera ea, va prelungi contractul.

– Ei bine... O.K., cedă Genna, deși fusese mereu conștientă că ăsta va fi rezultatul. Își scoase brațul stâng dintre ei și se uită la ceas, apoi își ridică privirea spre părul negru și ciufulit al lui

Jared. Singura întâlnire pentru care ar trebui să-ți faci griji acum, este cu frizerul. Dacă nu plecăm imediat, vom întârzia.

– Nu-ți place tunsoarea mea?

Ochii îi sclipiră amuzați pe când își trecea mâna prin ciuful negru.

– Arată de parcă șoarecii ți-au ros părul în timp ce dormeai, îi răspunse Genna sec.

– Mă rog, nu-i spune lui Brutus, îl vei face să sufere.

– L-ai lăsat pe Brutus să te tundă? Numai imaginându-și-l pe Brutus cu foarfeca în mână se cutremură.

– Scumpo, râse Jared îl las pe Brutus să facă tot ce vrea.

***

Jared, Genna și Alyssa se îndreptară cu toții spre cel mai mare salon de frizerie, din Tory Hills, „Guy's Hair Emporium", situat pe Old Market Street. Când au ieșit de acolo, o jumătate de oră mai târziu, Jared arăta mai mult a intelectual, decât a star rock.

Foarte deștept, Guy îi lăsase părul scurt în vârful capului și tăiase șuvițele de pe ceafă, care ascundeau gâtul puternic al lui Jared. Tunsoarea cea nouă îl făcea pe Jared să arate uimitor de bine, iar Genna simțea dorința nestăpânită de a-și trece mâna peste ceafa lui cu piele mătăsoasă. Chiar și Alyssei îi plăcea noua înfățișare, proclamând că tăticul ei era „foarte drăguț".

– Hainele îl fac pe om, proclamă Genna trăgându-l de braț pe Jared din salonul lui Guy și îndreptându-se spre Wagnall's Clothiers, singurul magazin pentru bărbați din Tory Hills. Nu vor putea să-l îmbrace pe Jared din cap până-n picioare aici, dar cel puțin va putea găsi câteva cămăși care nu vor fi calificate drept trăsnite.

Jared se opri, privind cu un evident dezgust manechinul elegant îmbrăcat, din vitrină.

– Deja am haine.

Genna dădu drumul brațului lui Jared și-și puse mâinile în șolduri. Măsură cu privirea tricoul negru și pantalonii de camuflaj.

– Mda, ești perfect îmbrăcat, dacă dorești să mergi în jungla din Nicaragua. Îi făcu Alyssei cu ochiul și-i zâmbi. Haide, Lyss, înșfacă-l pe tatăl tău de mână și să-l tragem înăuntru.

Alyssa chicoti și imediat începu să-l tragă de mână pe tatăl ei și să țopăie în jurul lui.

– Hai, tăticule!

Cu ajutorul unui portar care le-a ținut ușa deschisă, au reușit să-l împingă pe Jared înăuntru. El încă se uita urât când vânzătorul s-a întors cu două cămăși de culoare neagră, o cravată bleumarin, două bluze sport și o pereche de pantaloni bleumarin de stofă.

– Sus moralul, îi zise Genna. Este bine pentru imaginea ta să fii văzut făcând cumpărături din magazinele locale. Și apoi, acum nu trebuie să-ți mai faci griji dacă mă inviți la un restaurant drăguț, nu vei fi nevoit să porți una din cravatele lor oribile pe care le țin pentru cei care nu sunt îmbrăcați cuviincios.

Jared nu-i spusese că acasă avea un dulap plin cu cravate și cămăși, având în vedere că Genna era încântată să-l îmbrace.

În următoarele câteva zile, Jared învață despre comportarea unui om normal într-un oraș mic și Genna încercă din toate puterile să-l facă să renunțe la cercel. Dar în acest caz, el refuză hotărât, având în vedere că cercelul cu diamant era un dar de la mama lui. Serile erau dedicate întâlnirilor la care adesea participa și Alyssa. Mergeau la cinema sau luau masa în oraș. Chiar au jucat și minigolf.

Oriunde mergeau, lui Jared i se cereau autografe. Genna îl privea cu atenție în timp ce semna autografe pe bucăți de hârtie, întotdeauna zâmbitor, chiar și când un fan îl întrerupea de la masă. De asemenea observase că cea mai mare parte a fanilor lui erau femei. Le atrăgea că un magnet. Era dezgustător. Femei de toate vârstele cădeau pradă farmecului lui. Mai multe femei îi dăduseră de înțeles că ar fi dispuse la mai mult dacă el ar dori, dar de fiecare dată Jared refuza cu un zâmbet și făcându-le cu ochiul.

Miercurea următoare, toți trei s-au urcat în noul Mercedes al lui Jared și sa-u îndreptat spre centrul comercial al orașului Hartford. Jared acceptase să meargă cu Genna la cumpărături pentru casa lui și Alyssei îi promisese un picnic, imediat ce va termina o mică treabă.

Mica treabă se dovedi a fi un clip comercial de treizeci de secunde pentru campania antidrog. Genna și Alyssa au luat loc în spatele camerei de luat vederi și priveau cum machiorii, luminiștii, tehnicienii de sunet și cameramanii se agitau în jurul lui Jared. Cu toată agitația, el rămăsese la fel de amabil, discutând despre fotbal și semnând autografe. Când regizorul a strigat „motor", Jared a privit direct la camera de luat vederi și a rostit textul cu profesionalism.

Au tras de trei ori clipul, deși Genna ar fi jurat că o singură dată ar fi fost de ajuns. Era mai mult decât surprinsă de atitudinea profesională al lui Jared în fața camerei de luat vederi. Felul în care-i vorbise despre anii petrecuți în colegiu și diploma în comunicații o făcuse să creadă că nu era în stare să deosebească oaia de berbec. În realitate, știa mai multe decât spunea.

Nici talentul actoricesc nu era de disprețuit. Era foarte relaxat în fața camerei. Îmbrăcat în blugi și un tricou strâmt

Hawks și cu pantofii sport în picioare, se sprijinea relaxat de un birou de stejar, cu picioarele ușor încrucișate la glezne și cu mâinile înfundate în buzunare. Pe peretele din spate era un poster înrămat cu Jared într-o fază pe terenul de fotbal, iar pe un raft erau așezate mingii de fotbal și trofee. Când camera filma, el a privit în obiectiv ca și cum ar fi privit în ochii cuiva și-și recitase textul de parcă vorbea cu cineva. Mesajul era clar și sincer.Ca fundaș la Hartford Hawsk sunt cunoscut ca puțin neortodox. Zâmbi cuceritor, apoi deveni serios. Dar felul meu de a mă purta nu înseamnă consum de narcotice. Am obținut rezultate bune pe teren și mi-am ajutat echipa să câștige campionatul. Nu trebuie ca drogurile să distrugă această muncă. Toată lumea știe că drogurile sunt o prostie. Râse, un râs dur. De ce credeți că sunt numite așa, droguri?

Când Genna l-a întrebat de ce nu-i spusese nimic de clip, el ridică nepăsător din umeri.

– Nu-i mare lucru, îi zise îndreptându-și atenția către Alyssa. Cum ți-a plăcut, gogoașă?

Alyssa zâmbi cu timiditate.

– Tu o să apari la TV, tăticule?

– Da, scumpo. O ridică în brațe, așa că acum stăteau față în față. Vor da acest clip pe post în toamna asta când voi începe să lucrez.

Alyssa se întoarse spre Genna cu o privire mândră.

– Tăticul joacă botbal.

Genna își ascunse un zâmbet. La urma urmelor, nici ea nu știa prea multe despre acest sport. Jared râse și își sărută fetița pe obraz.

– Se spune fotbal, scumpo.

După aceea au mâncat hamburger în Bushnell Park, așezați pe iarbă. De câte ori Genna pomenea de cumpărături Jared

schimba subiectul. Ziua era prea frumoasă ca să fie petrecută într-un magazin, îi spusese el. În schimb, le-a dus la Elizabeth Park unde s-au plimbat prin frumoasa grădină a trandafirilor și au privit jucătorii de bowling.

Combinația dintre soarele strălucitor și parfumul pătrunzător al florilor o ameți pe Genna. Își spuse că se putea distra cu el fără ca inima să fie implicată, dar începu să se îndoiască de asta în timp ce-l privea ridicând-o pe Alyssa în brațe, pentru că fetița să poate vedea mai bine grădina.

***

Genna stătea împreună cu Jared în patio și priveau la Alyssa care se juca cu Flurry. În final renunțaseră la cumpărături. După-amiaza în parc a fost minunată și apoi s-au întors acasă.

– Vreo veste de la avocat? îl întreba ea.

Jared scutură din cap. În timp ce vorbea continua să-și privească fetița.

– Paul a spus că ei au făcut primele mișcări și acum se pare că așteaptă. Nu știu care este planul lor, dar nu-mi place. Ridică din umeri ca și cum ar fi încercat să-și scuture neliniștea.

Bernie ieși din casă prin ușa din spate, ștergându-și mâinile pe un șervet.

– La telefon, șefu'.

– Mulțumesc, Bernice. Îi făcu cu ochiul Gennei și intră în casă dansând și îngânând cu vocea lui catifelată despre cât de potrivit era el pentru ea.

Genna își înăbuși un țipăt de frustrare și se trânti pe un scaun de fier forjat, lângă Bernice.

– Este cineva, nu-i așa? îi zise femeia mai în vârstă, încrucișându-și picioarele grăsuțe. Purta pantaloni mulați, pantofi sport, și un tricou imens cu inscripția Hawks care-i ascundea corpul bondoc. Mânecile scurte îi treceau de coate.

– Poate *altceva*, o corecta Genna, clătinând din cap plină de uimire. Nu știu ce are omul ăsta. Mă face să dau tot ce este mai rău din mine. Niciodată nu știu dacă să râd sau să-l strâng de gât. Înțelegi ce vreau să spun, Bernice?

Bernice își trecu mâna prin părul roșu și râse.

– Scumpo, fostul meu soț nu era în stare să enerveze nici o muscă, dar eu am citit o grămadă de romane de dragoste și pot să-ți spun că te-ai îndrăgostit.

Genna scoase un geamăt de groază.

– De Jared Hennessy?

– Nu-l văd pe Tom Selleck pe aici.

– De Jared Hennessy, mormăi Genna cutremurându-se. Nu era posibil. Nici măcar nu putea rosti cuvântul iubire, abia recunoscuse că era doar o pasiune. Se hotărî că trebuie să rostească acest lucru cu voce tare.

– Nu. Este doar o pasiune.

Bernice izbucni în râs și râse până când Genna crezu că o să se sufoce. O bătu cu palma peste genunchi în timp ce lacrimile îi curgeau pe fața roșie. Până la urmă, hohotele se transformară în suspine, din lipsă de oxigen.

– Ah... ah... asta-i... ă... ă... bună! Mamă, dar ai ceva umor, păpușo!

Genna se încruntă, nevăzând nimic comic în această situație.

Capitolul 5

Cum lăsase să se întâmple așa ceva? *Lăsase* să se întâmple? Poate că Bernice greșea. De două zile, Genna încerca să se convingă că nu era adevărat. Încercase să-și spună că era doar pasiune. Așteptă. Nimic. Nici o mișcare. Nu se simți deloc liniștită. De fapt, se simțea ușor ametită. „Ah, Doamne, sunt... îndrăgostită!"

Cum? Cum fusese posibil să se... îndrăgostească... de un bărbat ca Jared Hennessy? Cu câteva zile în urmă ar fi putut jura cu mâna pe Biblie că nu-l putea suferi. Acum... era... îndrăgostită... de el.

Dezastru, își zise ea în gând în timp ce trecea în revistă șirurile de bluze pentru Alyssa. Erau la cumpărături pentru Alyssa, deoarece, cu câteva zile înainte de a o angaja pe Bernice, Jared pusese la spălat lucrurile colorate împreună cu cele albe și le pătase.

Nu putea ieșea nimic bun din asta, își zise ea. Peste câteva săptămâni slujba ei va lua sfârșit. Jared se va duce în cantonament, iar ea se va întoarce din nou la școală. Își va petrece

toată vara... îndrăgostită... de cine nu trebuia. Niciodată nu știa cum stătea cu Jared. Dar un lucru era sigur, el nu era îndrăgostit de ea. Jared doar se distra.

O făcuse din nou, se îndrăgostise până peste urechi de un bărbat care nu era adevărat interesat de ea. Și nu numai asta, nici măcar nu era genul ei! Era neconvențional, impetuos, nesăbuit, iar ea căuta stabilitate, siguranță...

Jared studia chipul întunecat al Gennei și zâmbi în sinea lui. „Genna își va schimba părerea. Presimt asta". Bernice o spusese și el începuse să-l creadă. Că Genna nu era foarte fericită de acest lucru, nu-l deranja pe Jared. Până la urmă, el va câștiga. Apărarea ei ceda și timpul era de partea lui. Genna era o femeie cu capul pe umeri, mai devreme sau mai târziu va recunoaște că a greșit în privința lui și va ceda farmecului lui. Spera.

Avea timp să se obișnuiască. Dacă el insista probabil că-i va da papucii. Îi propusese numai o aventură. Nu mai era atât de sigur că asta dorea, dar pentru un timp va pretinde că asta era dorința lui.

Alyssa alese niște pantaloni roșii de catifea și insistă că-i va purta în fiecare zi, pe vecie. După Genna și Alyssa se întoarseră de la cabina de probă și Jared plăti, se mai adăuga încă unul la mulțimea de pachete.

Pot să-mi cumpăr o cămașă de noapte pe care s-o port acasă la Courtney, tăticule? întrebă ea în timp ce ieșeau de la raionul de cămăși de noapte.

O expresie de îngrijorare apăru pe chipul lui Jared. Se aplecă spre fiica lui și îi dădu la o parte bretonul din ochi.

– Ești sigură că vrei să stai o noapte la Courtney, Lyss?

Ochii albaștri ai Alyssei aveau aceeași expresie rugătoare ca și tonul ei.

– Da, tăticule, te rog, lasă-mă să stau. Sunt mare acum!

– Știu că ești, scumpo, Jared oftă.

În final, capitulă, împotriva dorinței lui. O cămașă de noapte albă cu funde bleu de satin fu cumpărată și adăugă celorlalte pachete.

Străbătură holul imens al centrului comercial, îndreptându-se spre fântână unde urmau să se întâlnească cu Amy. În timp ce treceau pe lângă diferitele magazine. Jăred o prinse pe Genna de mână. Zâmbi când văzu expresia ei mâhnită, dar o ținu hotărât de mână. Așa era bine. Genna o ținea de mână pe Alyssa și el o ținea de mână pe ea. Cuvântul „familie“ i se tot învârtea în cap. Bun cuvânt. Îi plăcea.

„Pentru numele lui Dumnezeu Genna, ești într-un magazin. Încetează!“

Se apropiau de un magazin unde Gennei totdeauna îi plăcuse să intre să vadă hainele, dar niciodată nu-și putuse cumpăra nimic, din cauza prețurilor ridicate. În vitrină, un manechin brunet purta o superbă rochie de tafta roșie, cu un corsaj prins în două bretele subțiri cu o fustă largă și fundă la spate. Era cea mai elegantă și extravagantă rochie pe care o văzuse vreodată. Privind rochia, încetini pașii.

– Ai văzut ceva ce-ți place? o întrebă Jared, oprindu-se și el.

– Ce? Ăă... nu, se bâlbâi ea, simțindu-se prost doar pentru că privise rochia.

Un zâmbet ușor destinse buzele lui Jared și crețuri îi apărură la colțurile ochilor.

– Hai, Genna, recunoaște. Ai pus ochii pe rochia aceea.

– Nu. Clătină din cap, roșind.

– Ge... nna!

– O.K., recunoscu ea, ridicând mâinile într-un gest de predare. Este drăguță.

– Încearcă rochia.

– Nu fi prost.

– Încearcă rochia!

– Nu. Ce să fac cu o rochie ca asta?

– Poart-o la școală! îi zise el rânjind.

Genna se uită strâmb la el.

– Dacă profesoarele se vor îmbrăca așa, o să fie revoluție pe stradă.

– Atunci cumpără rochia asta așa, pentru amuzament.

– Nu este amuzant să cheltuiești două sute de dolari pentru o rochie pe care n-o s-o port niciodată, remarcă ea.

Nedând atenție argumentelor ei, Jared o târî în magazin împreună cu Alyssa.

– Încearcă rochia.

– Încearcă rochia, Genna, interveni Alyssa.

Jared văzu vânzătoarea, care se învârtea în apropierea lor. Folosindu-și din plin farmecul, îi zâmbi larg și Genna se gândi că tipa o să leșine.

– Nu crezi că ar trebui să încerce rochia?

– Da, sigur, îi răspunse vânzătoarea cu respirația întretăiată și cu ochii strălucitori.

– Vezi?

Jared se întoarse spre Genna.

– Cred că ți-ar fi răspuns afirmativ, indiferent ce ai fi întrebat-o, îi șopti Genna la urechea lui Jared. Întrebând-o dacă vrea să se mute în Guam cu tine.

– Nici o șansă, scumpo. Dacă va zice da, tu o să te opui.

Toate femeile din magazin se întorceau spre Jared ca florile spre soare. Toate străluceau și dădeau din cap când el le zâmbea amuzat și le întreba dacă Genna trebuie să încerce rochia purpurie. Era de-a dreptul dezgustător. Chiar și o doamnă în

vârstă, cu părul alb, era vrăjită de farmecul lui. Atinse brațul Gennei și-i adresă un zâmbet strălucitor.

– Încearc-o scumpo. Este făcută pentru tine.

– Vezi? îi zise Jared cu inocență. Este făcută pentru tine.

– Ba pentru *tine*. Genna se încruntă. El se prefăcu că nu înțelege.

Copleșită de emoții, Genna cedă. Luă rochia și intră în cabina de probă. Când ieși, toată lumea din magazin izbucni în aplauze.

Jared simți cum i se taie respirația. Ochii i se întunecară devenind două puncte incandescente pe chipul lui, când se opriră asupra făpturii adorabile și foarte sexy. Tot timpul știuse că Genna era bine făcută, dar, Sfinte Sisoie! își zise el în gând. Corsajul era din tafta și scotea în evidență sânii plini și, fusta se mula grațios pe silueta ei plină de feminitate. Funda de la spate atrăgea atenția asupra taliei subțiri și spatelui gol. *Merită fiecare bănuț, chiar dacă nu va purta rochia decât pentru mine.*

Ca în transă, Jared îi întinse vânzătoarei cartea de credit, neluându-și nici o clipă ochii de la Genna.

Când i se adresă vânzătoarei, vocea îi era răgușită.

– Împacheteaz-o, îi zise el.

Chiar și după ce Amy a luat-o pe Alyssa și ei se plimbau prin centrul comercial uitându-se în dreapta și-n stânga, Genna încă era roșie în obraji.

– Nu-mi vine să cred că ai cumpărat rochia aceea.

– Ba să crezi.

– O să arăți destul de ciudat îmbrăcat în ea.

– Am cumpărat-o pentru tine.

Ea ignoră cele spuse în același fel în care încercase să ignore privirea lui aprinsă atunci când ea ieșise din cabina de probă.

– Bănuiesc că manechinul Candy o s-o poarte.

– Am cumpărat-o pentru tine.

– N-o s-o port.

– Ba ai s-o porți.

Când se întoarse spre ea cu un zâmbet larg pe buze. Genna stătea țeapănă, albă la față ca vărul.

– Genna? Ce s-a întâmplat?

Ea se holba la bărbatul care, la nici douăzeci de pași de ei, se uita la cravate. Se simțea fără vlagă și zdruncinată. Allan!

– Genna?

Vocea neliniștită a lui Jared o trezi la realitate.

– Nimic. Nu este nimic, reuși ea să spună încercând să-l facă să meargă pe partea opusă. Putem să mergem pe aici?

Dar Jared nu se mișcă și Allan Corrigan se întoarse și se uită direct la ea.

Dintr-o dată un braț de oțel o cuprinse și o lipi de un trup puternic, apoi Jared o sărută pe tâmplă.

– Prezintă-mă, Genna, îi șopti la ureche.

– Uluită, își ridică privirea și întâlni ochii de azur plini de înțelegere și un zâmbet blând. O sărută pe vârful nasului. Ea știa că toată lumea care-i privea îi considera drept o pereche de îndrăgostiți total absorbiți unul de celălalt.

O împinse în față și-i șopti printre dinți:

– Arată fericită, iubito!

Pe chipul ei apăru un zâmbet enorm în timp ce se apropiau de Allan, de parcă era singurul om de pe pământ pe care dorea să-l vadă.

– Vai, Allan! Chiar tu ești? îi zise ea bucuroasă, tărăgănând cuvintele.

– Genna. El înțepeni, încă ținând în mână cravata maro.

Nu era tot atât de înalt ca Jared și costumul din trei piese scotea în evidență silueta lui subțire. Totul în legătură cu Allan

era corect și sistematic, de la părul blond și subțire corect pieptănat, până la pantofii Lloyd and Haig. Fără discuție era chipeș, dar într-un fel palid, șters.

– Ce mai faci?

Îmi vine să vomit.

– Minunat. Perfect. Îi zâmbi și mai larg, întrebându-se dacă nu o să-i crape fața. Apoi se simți ca o proastă, stând în mijlocul magazinului și zâmbind cu gura până la urechi.

Jared se lipi de ea, cu un zâmbet mieros pe chip și cu expresie ucigașă în priviri.

– Prezintă-mă prietenului... tău, iubito.

– Ce? Ah! Da! Jared, el este Allan Corrigan, un vechi... prieten, îi zise ea cu o voce slabă. Allan el este Jared Hennessy.

– Fundașul? scăpă Allan surprins.

Jared îi zâmbi strâmb, neamuzat.

– Exact, îi zise el tărăgănat, în mod clar dorind să spună: *Sigur, prostule.*

Genna simți nevoia să râdă isteric. Allan era atât de plin de persoana lui. Nimic nu-l impresiona. Acum părea cuprins de stânjeneală.

Pe de altă parte, Jared părea de-a dreptul amenințător. Avea o privire posesivă, de parcă proprietatea îi era amenințată. Privirea lui de gheață se opri asupra lui Allan.

– Și cât de bine o cunoști pe Genna mea?

Subtila accentuare a cuvântului „mea“ era perfectă, își zise în gând Genna stăpânindu-și pornirea răutăcioasă. Fără să vrea, Allan făcu un pas înapoi fără să vrea. Genna îl bătu ușor peste mână pe Jared.

– Te rog, Jared, nu fi răutăcios. Suntem într-un local public.

Allan simți un nod în gât. Mâinile lui mototoliră inconștient cravata pe care dorea s-o cumpăre.

– Ah... zău... domnule Hennessy, nu aveți nici un motiv... vreau să zic, Genna și cu mine... nu este nimic...

Nările lui Jared se umflară și pufni:

– Nu a însemnat *nimic* pentru tine?

Făcu doi pași spre el, înainte ca Genna să lase pachetele jos, să-l apuce de cureaua pantalonilor și să-l țină cu toată forța ei, aproape făcându-l să se rotească în cerc. Allan apucase cravata cu ambele mâini, ținând-o orizontal în fața lui, ca și cum mica bucată de mătase îl putea apăra.

– Nu asta am vrut să spun! protestă vehement.

– Zeu, Jared! Genna se încruntă la el și-i dădu drumul. Se opri să-și ridice pungile. O să-ți pun lesă, dacă te mai porți așa.

Abia luându-și ochii de la Allan. Jared se aplecă și o sărută pe buze.

– Hai, scumpo, îi zise el mârâit. Să mergem, acasă.

Genna îi aruncă o privire lui Allan și-și înăbuși râsul. Arăta ca unul care tocmai scăpase din labele unui urs grizzly. Aproape că i se făcuse părul măciucă.

– Îmi pare bine că te-am văzut, Allan, îi zise ea, în timp ce Jared o apucă posesiv de mijloc și o trase spre ieșire.

– Pe curând, Corrigan, mormăi Jared, zâmbind strâmb. Apropo, cravata aia este urâtă. Dar ar trebui s-o cumperi, se potrivește cu costumul.

În drum spre parcare, Genna, care era în pragul unei crize de isterie, începu să chicotească. Chicoteala se transformă în hohote de râs și a trebuit să se oprească și să se sprijine de mașina lui Jared și să se țină cu mâinile de burtă. Jared băgă mâna în buzunar și scoase un pachet de M & M. Mestecă o bomboană în timp ce o privea pe Genna râzând isteric.

– Ah, ha, ha! suspină ea. Săracul Allan! Arăta de parcă ar fi scăpat de la electroterapie! Probabil a crezut că o să-l sfâșii în bucăți, chiar acolo în public! Minunată interpretare!

Jared reuși să surâdă. Se întreba ce ar fi făcut Genna dacă ar fi știut că el nu se jucase. În viața lui nu fusese nici gelos nici posesiv, dar, Dumnezeule, chiar dorise să-l strângă de gât pe Corrigan pentru ceea ce-i făcuse Gennei. Se părea că ea îi trezise instinctele primare. Probabil că dacă ar afla, ar stabili un nou record la suta de metri feminin, atât de repede ar fugi.

Genna începu să respire mai normal, se îndreptă de spate, și-și șterse ochii cu dosul palmei. Revenindu-și, începu să se gândească la ceea ce se întâmplase. Jared o pusese într-o situație de care ea se ferise de aproape un an, dar el reușise s-o salveze fără nici o greutate.

– De ce ai făcut asta pentru mine? întrebă ea, mirată.

Jared se întoarse și deschise portiera Mercedesului, apoi se dădu înapoi și o privi lung și atent. O trase spre el și îi dădu ușor bretonul la o parte de pe frunte.

– Suntem o echipă, Genna. Și coechipierii se ajută între ei.

Genna era conștientă că dacă ar fi fost singură, l-ar fi ocolit pe Allan și în următoarea lună și jumătate s-ar fi acuzat de lașitate. Jared nu numai că o scutise de chinul acesta, dar îi și mai îndreptase imaginea șifonată atunci când pusese capăt relației ei cu Allan. Allan o lăsase cu un sentiment de neîmplinire ca femeie. Jared șterse acest sentiment.

Îl... iubesc, își zise în gând. Ridică mâna și-i mângâie cu blândețe obrazul. Fiorii îi străbătură brațul. Deveni foarte conștientă de apropierea lui. Se întrebă vag în gând ce ar zice conducerea școlii, dacă ea ar fi arestată pentru că a agresat un bărbat în parcarea magazinului.

Jared sparse tensiunea sexuală care se crease între ei, zâmbindu-i insinuant.

– Hai să luăm câte o înghețată, Prof.

***

Tot drumul spre casa lui Jared, Genna abia scoase cinci cuvinte. El nu încercă să rupă tăcerea, lăsându-o cu gândurile ei, dar o studie cu coada ochiului în timp ce conducea spre Tory Hills. Ce reprezentase tipul ăla, Corrigan, pentru ea? Un iubit? Mai mult? Ce-i făcuse nenorocitul ăla de ea voise s-o ia la goană numai la simpla lui vedere?

Ea stătea lângă el, uitându-se pe fereastră și frecându-și absentă piciorul cu glezna luxată și umflată. La naiba, n-ar fi trebuit să renunțe la cârje atât de repede, își zise în sinea lui. El insistase, dar ea nu avusese urechi să-l audă: era mai încăpățânată ca un catâr. Și pentru asta o iubea.

O iubea. Gândul îl lovi cu toată puterea. Nu-i de mirare că aproape dorise să-l strângă de gât pe fostul ei prieten. Se îndrăgostise pe ea... până peste cap. Își pusese în gând să-i trezească interesul pentru persoana lui, deoarece ea reprezenta o provocare pentru el. Acum realiza că trebuia să-i câștige dragostea, nu să-și piardă inima.

O să câștig! își zise în sinea lui cu hotărâre.

Doar dacă ea nu mai era îndrăgostită de nemernicul de Corrigan.

Gândul acesta îl sperie foarte tare. Corrigan era tipul de om de afaceri politicos. Cravatele lui erau mai interesante decât persoana lui. Era exact genul de bărbat pe care-l căuta Genna.

Jared intră în garaj și parcă Mercedesul lângă Corvette-ul de culoare neagră.

– Vrei să intri să bei ceva cu mine? o întrebă ușor nervos, după ce opri motorul.

„Numai dacă este ceva tare, nu bere“, își spuse ea în gând.

– Sigur.

Îl urmă pe Jared în casă, șchiopătând ușor, dar durerea pe care o simțea în gleznă era nimic față de durerea amintirii relației ei cu Allan. Rămase în sufragerie privind pe fereastră, nevăzând nimic, gândindu-se cât de mult se înșelase în privința lui.

Jared aprinse veiozele din cameră. Încă nu era târziu, dar vântul începuse să bată tare și adusese nori negri care acoperiseră cerul, iar aerul verii mirosea a ploaie.

Jared se întoarse spre bucătărie, intenționând să aducă ceva de băut, dar se opri. Nu mai putea suporta tăcerea. Poate ar putea să-i îndepărteze gândurile negre care o cuprinseseră. Poate că ar face-o să-i răspundă la unele întrebări fără să-i provoace durere. Dacă era încă îndrăgostită de suportul ăla pentru costume, dorea să știe și asta cât mai repede.

– Așadar, tipul ăsta, Corrigan, zise el cu indiferență, blestemând în gând când o văzu că tresare. Se forță să râdă. *Asta* dorești tu ca gen? *Asta* vrei tu de la un bărbat? Sunt dat la o parte, în schimbul unui amărât de agent imobiliar? Mă doare asta, Genna. Zău că mă doare.

Se simțea datoare să-i răspundă. Genna se întoarse la vechiul ei argument, deși vocea nu-i era convingătoare.

– Nu văd ce este rău în a-ți dori un soț cu o meserie stabilă.

– Atunci mărită-te cu un jocheu, replică el cu sarcasm, strâmbându-se la gluma proastă.

Genna nici nu se gândi să-i răspundă. Era prea preocupată să se abțină să nu plângă. Fusese sinceră când crezuse că Allan Corrigan era bărbatul visat și totuși el o rănise foarte tare. Oare în ce alte situații se mai înșelase?

– Gen?

Vocea lui Jared era moale și blândă, întrebătoare și parcă își cerea scuze. Îi simți mâinile pe umeri și trebui să se stăpânească să nu se lase pe spate și să se lipească de el.

– Nu, răspunse ea cu voce răgușită. Allan Corrigan nu este ceea ce mi-am dorit. Odată așa am crezut. M-am înșelat foarte tare.

– Mă alătur și eu, murmură el, întorcând-o cu fața spre el. Îi ridică bărbia și cu blândețe îi îndepărtă o lacrimă rebelă de pe obraz. Nu poți să judeci o carte după copertă, Prof. Niciodată nu știi ce s-ar putea găsi sub o copertă prăfuită.

Avea atâta dreptate, își zise ea în gând în timp ce-și ridica privirea spre el cu un zâmbet tremurător pe buze. Ar fi jurat că Allan era un tip fidel, dar el se dovedise a fi la fel de înșelător ca o ploaie de vară. Pe de altă parte, nimeni n-ar fi putut s-o convingă de faptul că un om cu un exterior atât de neobișnuit ca Jared Hennessy ascunde un caracter deosebit. De la început se înșelase în privința lui și acum era bucuroasă că descoperise adevărul.

Primi cu bucurie sărutul lui Jared. Era ca și cum s-ar fi întors acasă. Îmbrățișată de brațele puternice se simțea în siguranță și protejată, delicată și feminină. Când buzele lui îi solicitară atenția, uită că a mai fost sărutată de alt bărbat.

În timp ce-i răspundea la sărut, își ridică brațele și-i înconjură gâtul. Genna simți cum rezistența ei încăpățânată începe să se topească. Capitulă în fața a ceea ce știa de ceva timp: nu avea importanță ca Jared purta un cercel cu diamant în loc de cravată cu un ac de diamant. El era grijuliu și atent. Era inteligent și talentat. Incorigibil, dar nu insuportabil. Era mai valoros decât o duzină de Allan Corrigan la un loc.

Acceptarea îi luă o piatră de pe inimă. Și zâmbi.

– Mmm... ai un gust bun.

El o sărută de-a dreptul maxilarului, trăgând-o și mai aproape de el, fiecare curbă a corpului ei mulându-se perfect peste corpul lui.

– Eu vreau să fac dragoste cu tine, Genna... tu ce vrei?

Își ținu respirația în timp ce aștepta, rugându-se și sperând.

Genna își apăsă obrazul de pieptul lui și ascultă cum îi bate inima. Zâmbi și-și înălță capul spre el; inima ei tresări când văzu vulnerabilitatea din ochii lui albaștri.

– Vreau să faci dragoste cu mine, Jared.

– O.K. îi zise el resemnat, ridicând amuzat din umerii largi. M-ai convins.

Ținându-se de mijloc, Jared se îndreptă cu ea spre dormitorul lui, singura cameră din casă în care Genna nu intrase. Era mai ordonată decât își imaginase ea. O cămașă atârna de spătarul unui scaun și o pereche de adidași erau abandonați pe covorul gri-închis, dar sertarele comodei erau închise și patul era făcut.

Aprinse o mică veioză de pe noptieră și o lumină slabă se răspândi în cameră. Apoi rămaseră față în față, ținându-se de mâini, zâmbind și apropiindu-se din ce în ce mai mult.

Nu era grabă în gesturile lor, nici nervozitate, doar atingeri plăcute și fiori de anticipare. Era că și cum ar fi fost amanți de ani de zile.

Oricât de mulțumită fusese Genna să-l vadă pe Jared purtând o cămașă normală de culoare albastră, fu mai fericită când el și-o scoase. În sfârșit putea atinge pieptul lui magnific. Era o capodoperă, bronzat, frumos și cu puțin păr negru. Îl privi cu aviditate în timp ce-și plimba degetele peste mușchii proeminenți. Era bronzat, tare și bărbat din cap până-n picioare, iar pielea îi era mătăsoasă și caldă. Își zise în gând că nici dacă ar trăi o sută de ani, nu s-ar sătura să-l atingă.

Jared stătea nemișcat sub mângâierile Gennei, privind cum ochii ei de culoare gri se întunecau din cauza pasiunii. Asta așteptase el, ca Genna să dorească să facă următorul pas în relația lor. Acum abia îi venea să creadă că era adevărat. Palma ei se oprise pe pieptul ei. Un deget începu să se rotească în jurul sfârcului și să-l necăjească. Simți cum i se oprește respirația, în timp ce ea își continua jocul. Capul ei se aplecă și limba umedă și caldă luă locul degetului. Jared încă se abținu, până când ea îl privi cu ochii mari și întunecați.

Gemând profund din gât, se aplecă și o sărută. în timp ce-i scotea bluza albă și sutienul de dantelă. Suspinele lor răsunară în același timp când pielea li se întâlni și sânii rotunzi se presară pe pieptul lui puternic, satisfăcându-i dorința. Pentru un moment au stat nemișcați, lipiți unul de altul, savurând clipa, fiecare trăgând pe nări parfumul celuilalt.

Genna își lăsă capul pe spate, cerșind un nou sărut, de data asta mai pasionat decât primul. Sărutul a fost așa cum și-l dorise. Se arcui spre el ca o pisică doritoare de mângâieri. Sânii tânjeau după atingerea lui. El îi îndeplini dorința, palmele îi înconjurară sânii rotunzi.

Genna gemu de plăcere și dorință, lipindu-se și mai tare de el. Niciodată nu se simțise atât de excitată. Masculinitatea lui Jared era atât de copleșitoare, încât reușea să descătușeze toată feminitatea ei.

– Atinge-mă, scumpo, îi ceru el în șoaptă.

Genna se lăsă cuprinsă de pasiune și preluă inițiativa. Nu simțea nevoia să se ascundă sau să fie timidă. Mâinile ei se îndreptară cu rapiditate spre mijlocul lui Jared și-i desfăcură nasturele și fermoarul blugilor. Nu ezită să-i dea jos pantalonii și chiloții.

Jared reuși același lucru în același timp, îndepărtându-i șortul kaki și bikinii. Amândoi își terminară treaba, fiecare

dorind să-l atingă pe celălalt. Genna se ridică pe vârfuri și începu să se frece de el, plăcându-i senzația pe care i-o dădea bărbăția lui lipită de pântecul ei, pe când limba lui Jared pătrundea încet în gura ei, în ritmul dragostei.

Apoi, îndepărtându-se ușor unul de altul se dezbrăcară complet. Jared dădu la o parte cuvertura de pe pat și o așeza pe Genna în pat. Se întinse lângă ea și începu s-o sărute ușor și s-o mângâie.

Genna gemu de plăcere la mângâierile lui intime.

– O să fie ceva special, iubito, îi șopti el sărutând-o în continuare pe gât.

– Da, răspunse ea cu respirația întretăiată și agățându-se cu putere de el. Special și atât de bine. Deja era conștientă în sinea ei de împlinirea pe care n-o mai simțise nniciodată până atunci. Jared era special. Era prietenul ei și va fi iubitul ei.

Gemând, se întoarse spre el începând să-l mângâie la rândul ei. Voia să-i dăruiască plăcere, dorea ca el să știe plăcerea imensă pe care i-o produsese. Jared gemu și o mușcă ușor de umăr.

O dorea. Era excitat, dar nu voia să se grăbească. Voia s-o atingă, să-i simtă gustul și să-i producă o plăcere imensă. Timpul nu avea nici o importanță. În sfârșit, urma să fie a lui. Plănuia să se bucure de fiecare clipă.

Genna simțea la fel. Avea impresia că fiecare părticică a corpului ei îl dorea, dar nu dorea o plăcere rapidă. Senzațiile din corpul ei erau prea intense, prea minunate ca să se lăcomească.

Dintr-o mișcare, Jared se răsuci și îngenunche între picioarele Gennei. O sărută, apoi o mușcă ușor de ureche.

– Te-ai protejat, iubito?

Genna îl aprobă distrată, apoi îl trase din nou spre ea și-l sărută. Jared se trase la o parte, se lăsă în jos trecând de la un

sân la altul. Mâna cu degetele lui lungi se mulă pe forma lor plină în timp ce-i săruta și inhala parfumul corpului ei. Cu o încetineală înnebunitoare înconjură sfârcul roz cu limba și apoi începu să-l sugă.

Genna țipă și-i ținu capul pe loc când el vru să se ridice. Ținea ochii strânși, cuprinsă de o imensă plăcere și de senzații extraordinare care o străbăteau în valuri.

Jared se lăsă mai jos sărutându-i burta, apoi coborî și mai jos. Era pregătită pentru el, șoptindu-i numele arcuindu-se.

Din nou gura lui era peste a ei în timp ce pătrundea în ea.

– Jared!

Oftă ușor.

– Te-am rănit, iubito?

– Nu, șopti ea, ridicând mâna tremurătoare și atingându-i obrazul. Este perfect.

Se priviră în ochi. Deasupra sprâncenelor lui erau mici picături de sudoare.

– Perfect, scumpa, scuma mea Genna!

Cu inima plină de dragoste pentru el, Genna abia putu să-i murmure numele, în timp ce trupurile lor începură să se miște în același ritm. Se mișcau într-o minunată armonie, plăcerea crescând, ducându-i sus, tot mai sus, până când au atins apogeul.

A fost perfect.

După aceea au zăcut împreună îmbrățișați, capul Gennei odihnindu-se pe umărul lui Jared. Mulțumirea îi făcu să rămână tăcuți. Mult timp au plutit în dulcea stare de beție după ce făcuseră dragoste.

Jared fu cel care rupse tăcerea. Genna i se dăruise fizic, dar încă mai existau bariere emoționale între ei. Era hotărât să le doboare, chiar dacă asta însemna să audă despre fosta ei dragoste.

– Spune-mi ce s-a întâmplat între tine și Corrigan?

Uluită, Genna înălță capul, privindu-l în ochi cu inima bătându-i cu putere. Va avea curajul să-i povestească lui Jared?

Sințindu-i nesiguranța, Jared o mângâia cu blândețe obraz.

– Nu-i nimic, scumpo, poți să-mi povestești. Suntem prieteni, ții minte?

Da, își spuse Genna în sinea ei, lăsându-și din nou capul pe umărul lui, putea să-i spună lui Jared. În primul rând era prietenul ei.

– A fost greșeala mea să cred că între noi lucrurile erau mai serioase decât în realitate, îi zise ea moale. Suna atât de simplu, dar era atât atât de dificil. Rana din inima ei și mândria nu se vindecaseră. Această experiență o făcuse să se îndoiască de propria ei judecată și de propria ei persoană. Totul se datora faptului că-și închipuise în mod greșit că „te iubesc" era valabil atât în afara dormitorului cât și înăuntrul lui. Își jurase să nu mai facă aceeași greșeală din nou.

– Această situație n-ar fi fost atât de greu de îndreptat, numai că...

Jared o sărută pe frunte și o îmbrățișă, așteptând ca ea să continue.

– Numai că, ce? o îmboldi el cu blândețe dar nici o clipă nu se așteptase la ceea ce urmă.

– Am rămas gravidă, șopti ea, lacrimile umplându-i ochii când îl simți pe Jared cum se încordează. Oare se gândea la ceea ce se gândise și Allan? Spera din toată inima că nu era așa, dar în același timp se temea. Când continuă să vorbească, vocea îi tremura.

– A fost un accident, o scăpare. N-am plănuit așa ceva, îți jur.

Automat, o strânse și mai tare în brațe, luptându-se să-și înăbușe gândurile vinovate. Era clar pentru el că

Genna va crede că el va gândi la fel cum o făcuse Corrigan. Îi venea să-l blesteme pe nemernic, dar cum putea s-o facă? Nu bănuise el tot timpul că Elaine rămăsese gravidă dinadins?

– N-a fost adevărat, murmuă Genna. N-aș fi făcut așa ceva. Nu ar fi fost corect pentru nici unul dintre noi, și în special pentru copil.

– Știu că n-ai fi făcut așa ceva, Gen, o asigură el, simțind durerea ei.

Ea râse fără veselie.

– Ei bine, Allan n-a crezut. A venit la mine și m-a acuzat că încercam să-l oblig să se însoare cu mine. Era furios. A spus o mulțime de lucruri urâte, culminând cu: „Tu ai intrat în încurcătura asta, tu să te descurci". Și apoi a plecat.

Jared nu mai avea nici un motiv să se abțină să nu-l blesteme pe Corrigan. Dacă vreodată se va mai întâlni cu viermele ăsta, cu greu se va abține să nu-i sucească gâtul ca la găină. Probabil că Genna fusese îngrozită și supărată, când nemernicul în costum de trei piese, a părăsit-o la greu!

Încercă să-și țină furia sub control când o întrebă:

– Ce ai făcut?

Un zâmbet trist apăru pe buzele ei lipite pe pieptul lui. Își dorea copilul, chiar dacă Allan nu-l dorea. Și se pregătise să facă sacrificii, numai să-și păstreze copilul. Dar hotărârea n-a depins de ea până la urmă.

– Nimic, zise ea. Viața e plină de întâmplări neprevăzute, după cum știi. La două zile după ce i-am spus lui Allan vestea cea bună, am pierdut sarcina. Norocul meu a fost că eram împreună cu Amy în Hartford. Nimeni din Tory Hills n-a știut, altfel aș fi fost concediată, pe lângă celelalte necazuri.

– Te-ar fi concediat? o întrebă el surprins.

– Știi vreo profesoară de grădiniță gravidă și nemăritată?

El se gândi un moment înainte de a-i răspunde. În ciuda revoluției sexuale și a emancipării, Torry Hills era un orășel conservator. Oamenii de aici nu ar fi văzut cu ochii buni această situație.

– Îți înțeleg punctul de vedere, spuse el.

– Mă rog, asta este povestea tristă a trecutului meu.Ți-am stricat seara? îi zise ea cu o veselie forțată, ridicându-se într-un cot și privindu-l cu ochii ei cenușii, în care se citea vulnerabilitatea.

Jared o fixă cu privirea, simțind durerea ei. Trecuse prin iad și reușise să iasă din el. De la început el avusese dreptate. Genna avea acel *ceva.* Genna Hastings era o persoană foarte specială. Și acum era a lui.

– Nu, șopti el trăgând-o aproape ca s-o poată săruta. Când ea se întinse peste el, simți cum dorința îi revine, chiar mai dulce ca la început. Îi mângâie spatele, apoi mâna i se opri pe părul ei mătăsos.

– Sunt prietenul tău, scumpo. Vreau să știi că mie poți să-mi spui orice. Nu voi înceta să fiu prietenul tău.

Voia să-i spună că o iubește, dar se abținu, fiindu-i teamă că ea nu era pregătită să audă asta.

– Știu, șopti ea sărutându-l. Mulțumesc.

– Mulțumesc pentru că mi-ai povestit, îi răspunse el. Și că ai împărtășit asta cu mine.

Și amândoi știau cu el nu vorbea de faptul că făcuseră dragoste, ci de încrederea pe care o avusese în el și că îi povestise despre trecutul ei.

Capitolul 6

Era ora douăsprezece fără un sfert, când telefonul de lângă patul lui Jared începu să sune. El întinse mâna și ridică receptorul.

– ‘lo? răspunse el morocănos.

– Jared, Amy la telefon. Scuze dacă te-am trezit, dar...

– Alyssa este bine? o întrebă el dintr-o dată treaz și sculându-se în fund. Genna se ridică și ea, trăgându-și cearceaful până sub bărbie.

– Nu. Este destul de supărată...

– Vin imediat acolo.

El sări din pat și-și trase blugii, chiar înainte ca telefonul să atingă furca.

– Jared, ce s-a întâmplat? îl întrebă Genna, frica făcând-o să tremure.

Chipul lui Jared era cenușiu și încruntat în timp ce se îmbrăca.

– Alyssa a avut un coșmar, același, îi zise el încălțându-se. Nici măcar nu se uită la ea când țâșni din cameră.

Pentru o clipă, Genna se lăsă din nou pe pernă. Așadar acesta era motivul pentru care nu voia s-o lase pe Alyssa să-și petreacă seara și noaptea în altă parte. Încă un coșmar. Fără nici o îndoială că era legat de accidentul în care fusese omorâtă mama ei. Sărăcuța de ea, se gândi Genna, dorind din tot sufletul să poată alina durerea micuței. Totuși, ăsta era domeniul lui Jared. Ei bine, va face tot ce va depinde de ea, se hotărî dându-se jos din pat, începând să se îmbrace.

Jared nici nu se mai obosi să bată la ușă la familia Dennison. Pur și simplu năvăli în casă și din doi pași fu lângă canapeaua din salon unde Amy stătea cu Alyssa, încercând s-o calmeze. Fiica lui plângea de mama focului.

– Vino aici, fetițo, îi zise el încet luând-o în brațe și ținând-o strâns în timp ce ea plângea pe umărul lui. Tăticul tău este aici, scumpo.

– Cred că a avut un coșmar, îi zise Amy întinzându-i lui Jared valijoara Alyssei.

– Știu, încuviință el din cap, cerându-și scuze din priviri. Îmi pare rău, Amy.

Amy clătină din cap, cu lacrimi în ochi. Se aplecă și-i dădu bretonul la o parte și-i șterse lacrimile.

– Nu-i nimic, scumpo. O să vii și altă dată.

Dar cuvintele ei o făcură pe fetiță să plângă și mai tare.

– Nu... sunt... o fetiță... mare, spuse ea printre suspine, în timp ce traversau strada.

– Nu-i adevărat, dulceațo, îi șopti Jared cu inima frântă auzind hohotele fetiței și simțind-o cum i se scutură corpul de plâns.

– Nuhuuu! se văită ea.

Genna îi aștepta la ușă și-i urmă în camera Alyssei unde aprinse lampa în formă de carusel și lumina ei caldă învălui

patul fetiței. Apoi se rezemă de tocul ușii, nedorind să intervină, dar nici să se îndepărteze, ca să-l ajute pe Jared dacă era nevoie.

Jared își scoase pantofii de tenis și se așeză pe pat sprijinindu-se de spătarul alb și-și întinse picioarele. Alyssa era încă agățată de umărul lui. Jared încercă s-o liniștească, vorbindu-i încet, sărutându-i și mângâindu-i claia de păr negru. Brusc, își ridică privirea plină de durere și neputință și întâlnind privirea Gennei îi ceru ajutor. Apoi închise ochii strâns, ca să-și rețină lacrimile. Putea să se descurce cu o grămadă de jucători de fotbal, care erau niște matahale, să-i păcălească alergând în zig zag, să le suporte loviturile, dar plânsul fetiței îl aducea la disperare.

– A fos... un... vis urât... tăticule, îi spuse Alyssa sucindu-se în poala lui Jared, sprijinindu-și fața udă de pieptul lui.

– Știu asta, gogoașo, murmură el. A trecut acum.

O mână mică trecu peste nasturii cămășii de noapte care fusese cumpărată special pentru această ocazie. Alyssei i se umplură ochii de lacrimi din nou.

– Nu sunt mare.

– Ba ești, Lyss, spuse el cu o voce joasă. Dar chiar și adulții visează urât din când în când.

Îi șterse lacrimile cu o batistă, scoasă din buzunarul de la spate. Din nefericire el mai avusese parte de astfel de lucruri, așa că știa să se descurce. Trăgând cuvertura în jurul lor, îi puse Alyssei în brațe păpușa ei favorită.

– Uite-o pe Dollie, îi șopti el cu blândețe, sărutându-și fetița pe păr și strângând-o în brațe. Vrei să jucăm jocul nostru, prăjiturico?

Ea dădu din cap.

– O.K. Hai să închidem ochii...

– Nuuu! suspină ea, atât de speriată încât Genna se tot întreba ce viziune cumplită avea Alyssa când închidea ochii.

– Trebuie, insistă Jared cu blândețe. Îți amintești? Închidem ochii să vedem?

Genele lungi și negre udate de lacrimi fluturară deasupra ochilor Alyssei.

– Ce... cerul.

– Foarte bine. Un cer albastru frumos. Vorbise încet, cu voce liniștitoare, caldă, încercând să-și calmeze fetița și s-o adoarmă. Îi mângâia părul. Cu nori albi și pufoși.

– Și ce mai vedem?

– Iarbă... și flori.

– O mulțime de flori. De tot felul și de toate culorile: albastre, galbene și roz... Este o pajiște. Este cald și frumos și iarba se unduie în bătaia vântului. Ce altceva mai vedem? Ce se ascunde în iarbă?

– Iepurași, îi răspunse Alyssa în timp ce degetul mare de la mână înainta încet spre gură... Și ei țopăie și se joacă.

– Se distrează?

Ea dădu din cap, încă sprijinită de pieptul tatălui ei.

– Și de asemenea căței.

– Tăvălindu-se în iarbă la fel ca Flurry?

Dând din cap, ea își băgă degetul în gură și în următoarele secunde adormi.

Jared o mai ținu un timp și în sfârșit, sărutând-o pe creștet, o puse ușor la locul ei. Făcu lampa mică și se duse la Genna. Arăta de parcă ar fi alergat la un maraton, umerii lui largi erau căzuți, chipul palid și tras.

Ea îl luă de mijloc și-l ținu strâns, simțindu-se de zece ori mai puternică decât el și știa că trebuie să fie mai tare, pentru că el era pur și simplu stors. Jared își lăsă capul pe umărul ei.

– Al naibii sfârșit de seară. Îmi cer scuze.

– Nu-ți face griji pentru mine, îi răspunse ea bătându-l pe spatele lat. Se întâmplă des?

El se desfăcu din îmbrățișare și se sprijini de tocul ușii, înfundându-și mâinile în buzunarele pantalonilor.

– Nu la fel de des ca la început. Atunci îl avea în fiecare noapte.

– Este legat de accident?

El aprobă din cap, cu privirea plecată fixând covorul bleu.

– Stăteau lângă șofer. A fost mult sânge... Înjură încet. Aș fi dat orice, numai ca Alyssa să nu fi fost în mașina aia. Aș da orice numai ca acest coșmar să înceteze.

Întoarse capul și-și privi fiica adormită. Genna își zise în gând că arăta la fel de vulnerabil ca fiica lui. Era același bărbat, care cu două ore în urmă fusese atât de sigur pe el când făcuse dragoste cu ea. Își simți inima plină de iubire pentru el. Își aminti ceea ce-i spusese, că ei doi formau o echipă și că jucătorii se sprijineau unul pe altul. Acum ea dorea să-l încurajeze, la fel cum o făcuse și el.

– Te-ai descurcat foarte bine, îi zise ea cu sinceritate.

– Fac tot ce pot, îi spuse el oftând.

Oare Simone Harcourt se va descurca mai bine? Sau o va lăsa noaptea pe Alyssa singură cu „ visul ei urât“?

***

Timp de trei zile, amenințarea a plutit în aer. Genna o simțea venind, simțise tensiunea din atmosferă, dar nu știa cum să procedeze.

Începând de a doua zi după coșmar, scumpa fetiță a lui Jared s-a transformat într-un mic tiran... dar numai cu Jared.

Se supunea de bună voie lui Bernice și Gennei, dar își înfrunta tatăl de fiecare dată. Dacă el voia să mănânce, ei nu-i era foame. Dacă el spunea că este ziuă, ea spunea că e noapte.

Fără greșeală, făcea exact opusul a ceea ce-i cerea Jared. Din puctul lui de vedere, Alyssa era cea mai încăpățânată ființă de pe pământ.

La început, Jared a trecut cu vederea. Pur și simplu Alyssa nu era bine dispusă. Dar cum zilele treceau și era din ce în ce mai încăpățânată, începu să-și piardă răbdarea. Genna îl privea neajutorată, cum era din ce în ce mai nemulțumit de comportarea fiicei lui. Genna pricepuse destul de bine care era problema, dar Jared nu accepta nici un sfat în această direcție. Era atât de hotărât să fie un tată bun, încât considera că acceptarea de sugestii ar fi un semn de slăbiciune din partea lui. Așa că Genna se abținu și așteptă deznodământul.

Între timp, continuau cu amenajarea casei. În sufragerie au fost agățate tablourile cumpărate, apoi apăru o masă cu scaunele adecvate. Un nou set de porțelanuri umplu rafturile unei vitrine, împreună cu câteva cristaluri. Trofeele de fotbal și fotografiile lui Jared au fost puse într-o vitrină de stejar, situată lângă biroul lui din salon.

Genna încerca să-l implice pe Jared în aceste treburi cât mai mult posibil. La urma urmei, era casa lui. Deși el îi ceruse să facă acest lucru, se simțea vinovată pentru faptul că încerca să dea un aspect normal casei. Veșmintele bizare ale lui Jared și felul în care-și decorase casa, făcea parte din ființa lui. Oare avea cineva dreptul să-i spună să se comporte altfel? Totuși, erau banii lui și era hotărât să-și schimbe stilul de viață.

– Manechinul trebuie să dispară, îi spuse Genna pentru a treia oară. Stăteau amândoi pe verandă discutând despre cum

trebuie să arate gazonul. Încercând să-l convingă să scape de flamingi, ocolise problema manechinului, dar acum îi venise rândul lui Candy.

– Aoleu, zău Genna! Candy este cu mine din timpul liceului!

Genna se uită la el, încrucișându-și brațele pe piept și bătând nerăbdătoare din picior. Jared încercă s-o facă să-și plece ochii, dar la urma urmei, ea era profesoară... una dintre acele persoane care nu se intimidau prea ușor... Se uită în altă parte, apoi din nou la ea, răscolit de ideea că trecuse prea mult timp de la prima lor noapte împreună. Era atât de drăguță când se încăpățâna și ridica bărbia. Era îmbrăcată cu o pereche de blugi, aproape albi de atâta spălat și călcat. Se mulau pe corpul ei ca o piele. Purta aceeași bluză bleumarin pe care o avusese în seara când stătuseră la ea în bucătărie.

Se uită la Genna la Candy, care stătea pe scaunul de pe pajiște, cu mâinile în poală; capul îi era plecat într-o parte ca și cum ar fi ascultat discuția lor. La naiba, îi plăcea manechinul. Acest „ a fi normal“ începuse să-l calce pe nervi. Dacă voia un manechin în fața verandei, de ce să nu-l aibă? Doar nu deranja pe nimeni.

– Poate că aș putea-o îmbrăca mai normal, îi sugeră el. O privi pe Candy cu un ochi critic. Închipuiește-ți-o într-o rochie înflorată. Ceva foarte feminin. Și poate o pălărie mare de paie.

– Dar totuși rămâne un manechin.

– Dar unul drăguț îmbrăcat.

– Oamenii normali nu țin manechine în fața verandei lor.

Jared se încruntă, privind casele din josul străzii.

– Theron Ralston are un jocheu, o acuză el cu ironie.

– Theron Ralston este un bigot, îi spuse Genna. De asemenea este în consiliul de conducere al școlii și aș putea să-ți

spun chiar acum că va zice despre un bărbat care poartă un cercel și ține un manechin în fața verandei. Va zice că ești un comunist homosexual drogat.

– Mă rog, oricum nu este treaba lui, mârâi Jared bătând-o părintește pe perucă pe Candy.

– Nu, nu este, fu de acord Genna. Dar tu m-ai angajat să fac treabă și asta fac. Oricât de imposibil ar fi părut odată, tu o să ai aspectul exterior al unei persoane normale când o să termin cu tine. Se încruntă la vederea tricoului negru, mulat pe torsul lui. Un purcel călărea un Harley-Davidson, iar dedesubt scria: „ Născut să fi sălbatic". Candy dispare, îi zise ea cu hotărâre. Nu mă interesează unde, atâta timp cât nu o văd.

Brusc, Ochii lui Jared străluciră diabolic și o prinse pe Genna de mijloc, zâmbetul lui făcându-i pulsul s-o ia razna.

– Spune-mi adevărul, Prof. Ești geloasă.

– Pe un manechin? Se uită lung la el. Ești bolnav, Hennessy.

– Nu te îngrijora, scumpo, continuă el. Între Candy și mine este ceva platonic.

– Vreau să cred că așa e, îi zise ea sec. Sau va fi nevoie de un alt fel de ajutor decât al meu, ca să devii normal.

Chicotind ca un nebun, Jared o ciupi de fund și dansă pe lângă ea. El sări de pe verandă, direct pe alee.

– Dacă o iau pe Candy de aici, pot să duc un alt flamingo?

– Nici vorbă. Semăn eu cu Monte Hall?

Un bulgăre de noroi negru ateriză pe adidasul lui Jared. Zâmbetul lui ironic dispăru ca prin farmec când privirea lui se opri asupra Alyssei, care săpa în jurul unui tufiș cu o lopețică din trusa ei de plajă.

– Alyssa, ce faci?

Genna își mușcă buzele auzind tonul nerăbdător. Calmul și stăpânirea lui de sine se apropiau de sfârșit. Expresia încăpățânată a Alyssei îi arătă clar Gennei că va urma o confruntare între cei doi.

– Sap, se răsti Alyssa fără să-și ridice privirea.

– Nu ai voie să sapi în grădină. Jared încă se stăpânea, încercând să fie blând. De ce nu te duci să sapi în groapa cu nisip?

– Nu-mi place!

Mai bine îi dădea o palmă, își zise în gând Genna. Jared își petrecuse toată ziua amenajând cu drag groapa de nisip și Alyssa știa asta. Intenționat îi vorbise tăios și nu avea nici o importanță că el avea treizeci de ani iar ea cinci, cuvintele ei îl răniseră.

Jared păli. Un mușchi începu să i se zbată în maxilar. Genna avu nevoie de toată voința de care dispunea, ca să nu intervină. Îi iubea pe amândoi și nu-i plăcea să-i vadă suferind, dar își dădea seama că această situație trebuia să ia sfârșit.

– Alyssa, du-te în spatele casei, îi zise el cu o voce încordată.

– Nu.

– Alyssa, du-te...

Pleosc. Încă un bulgăre de noroi aterizâ pe pantoful lui.

– Alyssa Hennessy, zise Jared amenințător, săltându-și copila în picioare. Du-te în camera ta.

Alyssa se zbătu să scape din strânsoarea lui. Își aruncă lopețica spre el și țipă.

– Nu!

– Du-te, Alyssa!

Făcu încă un pas spre ea și Alyssa izbucni în lacrimi și se îndreptă glonț spre casa Gennei.

Jared se întoarse și o privi cum fugea, roșu la față și răsuflând greu. Se aplecă și, metodic, adună bulgării de noroi de la picioarele lui și-i strânse în mână făcând o minge de noroi. Genna tresări când îl auzi înjurând cu foc, apoi se întoarse și aruncă mingea de noroi în josul străzii, ratând de puțin pudelul doamnei Ralston, Clyde, care o luă la goană schelălăind și se ascunse pe verandă. Jared nu-i aruncă nici măcar o privire Gennei, când smuci ușa de plasă și intră ca o furtună în casă.

O secundă mai târziu, Bernice țâșni din casă ca și cum ar fi văzut o fantomă. Se sprijini de ușă, răsuflând greu, cu brațele întinse în lături ca și cum ar fi vrut să închidă monstrul în casă.

– Te simți bine, Bernice? o întreabă Genna.

– Ah... ah... sigur, scumpo, pufni ea. Dar nu vreau să risc. Mai bine mă duc să joc bowling.

– Bună idee.

– Mai bine decât să stau aici și s-o pățesc.

Genna intră încet în bucătărie și porni în căutarea celei care fusese cauza necazului. Alyssa era așezată în genunchi pe covor, cu fața înfundată în fotoliul Gennei, plângând în hohote. Fără un cuvânt, Genna se așeză lângă ea și întinse brațele spre fiica lui Jared.

– O vreau pe mămica mea! hohoti Alyssa, iar și iar.

– Știu, scumpo, îi zise Genna, mângâind ușor pletele negre și ciufulite. Știu că ți-e dor de ea, puiule.

– Vreau să vină înapoi din cer. Fă-o să vină înapoi!

Genna simți cum i se frânge inima. Asta era una dintre lecțiile pe care nici un copil nu trebuia să le suporte.

– Îmi pare rău, dar asta nu se poate, Lyss. Aș vrea să pot să-ți îndeplinesc dorința. Ești supărată pe ea pentru că s-a dus în cer?

Capul fetiței se mișcă pe pieptul Gennei și hohotele se întețiră.

– Înțeleg, iubito. Nu trebuie să te simți vinovată. Dar știi că mămica ta n-ar fi plecat în cer, dacă ar fi avut de ales. Sunt sigură că te iubește foarte mult.

– Mi-e dor de ea.

– Știu.

Mult timp au stat tăcute, Genna lăsând-o pe Alyssa să se liniștească.

– Îl iubesc pe tăticul, șopti Alyssa, trăgând aer în piept.

Genna îi întinse un șervețel și o ținu strâns în brațe.

– Știu asta, puiule. Și el te iubește. Dar știi că l-ai lăsat supărat, nu-i așa?

Alyssa dădu din cap și ochii i se umplură din nou de lacrimi.

– Sunt rea. El este supărat și n-o să mai vrea să fiu fetița lui.

– Nu, draga mea, nu este adevărat, o asigură Genna. Trebuie doar să-i spui că-ți pare rău, dar el te va ierta oricum. Și știu sigur că el vrea să fii fetița lui.

Până la urmă lacrimile Alyssei se terminară, ca și neliniștea ei, și adormi în brațele Gennei. Genna o întinse pe canapea, ignorând genunchii și pantofii plini de noroi și o acoperi cu o pătură.

Cerul după-amiezeii se înnorase și încurând avea să plouă. În salon era întuneric, dar Genna nu aprinse lumina. Când începu să plouă, se duse la bucătărie și ca să se descarce începu să facă o prăjitură. Când termină se duse în salon și, așezându-se pe canapea lângă Alyssa, își trase picioarele sub ea și așteptă.

Nu trecu mult timp și Jared intră în casă prin ușa din spate. Părul îi era ud. La fel și tricoul și blugii. În semiîntunericul din cameră chipul lui părea întunecat. Arăta de parcă ar fi pierdut

cel mai bun prieten. Umorul care-i lumina privirea fusese înlocuit de o durere imensă. Nu zise nimic, nici măcar n-o observă pe Genna.

Îl privi cum se uita la fiica lui. În interiorul lui se ducea o luptă cumplită. Întinse mâna spre fetița adormită, dar brațul îi căzu pe lângă corp de parcă cineva ar fi tăiat sfoara care lega brațul marionetei.

După o clipă se întoarse și începu să se plimbe prin cameră, oprindu-se în fața vitrinei situate pe peretele opus, în cel mai îndepărtat colț. Privi fiecare raft, conținând o colecție de animale de porțelan, cai, oi, câini, iepuri. Genna se duse și se așeză pe a treia treaptă, în așa fel încât el să știe că era acolo, gata să-l asculte, când va voi să vorbească.

– Nu știu, îi zise până la urmă, cu o voce mai răgușită decât de obicei. Eu... încerc din greu să fiu un tată bun pentru ea.

– Ești un tată bun.

– Ah, da? o întrebă el rânjind cu amărăciune, fără s-o privească pe Genna. Atunci de ce mă simt atât de groaznic? Cum se face că nu știu niciodată ce trebuie să zic sau să fac și totdeauna dau greș?

Poate că nu era făcut să fie tată, gândi Jared.

Poate nu avea acel ceva.

Poate că Alyssei îi va fi mai bine la mătușa ei!

Tresări când o mână i se așeză pe braț. Mâna Gennei.

– Ești un tată bun pentru Alyssa, Jared, îi zise ea cu blândețe conducându-l spre canapea, unde se așezară amândoi. Numai că nu poți fi și mamă.

O privi fără să înțeleagă. I se părea că mintea lui era confuză.

– Ascultă, îi zise Genna trăgându-și picioarele sub ea și acoperindu-le cu fusta. Alyssa abia și-a pierdut mama. Este speriată, îndurerată, furioasă. Este o povară prea mare pentru o fetiță de cinci ani, și pe deasupra a trecut din grija unei femei, în grija unui bărbat. Sper că-ți dai seama că este mare diferență. Faci o treabă bună. Poate că ești puțin prea indulgent...

Imediat el se încruntă la insinuare, dar la fel de repede privirea i se îmblânzi.

– Crezi că o răsfăț?

– Numai puțin. Genna zâmbi cu blândețe.

– Bănuiesc că așa este. Numai că eu abia am stat cu ea și cred că-mi place să-i fac tot felul de cadouri. Brusc își plecă privirea, uitându-se atent la unghii. Și vreau din tot sufletul să mă placă.

Genna se uită de la fetița adormită la tată și înapoi.

– Lyss te iubește, Jared. Numai că are nevoie de puțin timp să se acomodeze. Amândoi aveți nevoie de asta.

Cele spuse de ea au reușit să spargă zidul de confuzie și ajunseră la el. Îi zâmbi slab.

– Cum naiba ești așa de isteață?

– Psihologia copilului, clătină ea din cap, zâmbindu-i liniștitor.

El rânji.

– Asta o să mă coste în plus, Prof?

– O să te coste.

Zâmbetul fu înlocuit de o privire plină de pasiune în timp ce întinse mâna spre ea.

– Pune-o și pe asta la socoteală, vrei? Am nevoie de o îmbrățișare.

O trase lângă el și-i lipi capul de umărul lui pe când ea îngenunche pe canapea.

– Astăzi am primit o nouă scrisoare de la avocatul Simonei, îi comunică el ținând-o strâns. Merg mai departe cu procesul. Se pare că ei cred că pot dovedi că nu sunt potrivit să fiu tatăl Alyssei.

– Ah, Jared, îi spuse ea oftând și blestemând în gând femeia nevăzută a cărei scrisoare căzuse într-un moment foarte prost.

– Și dacă nu sunt? îl auzi șoptind îngrozit.

– Ascultă-mă cu atenție, Jared Jay Hennessy, îi zise Genna cu tonul pe care-l folosea cu elevii ei, împingându-l în așa fel încât să-l poată privi în ochi. S-ar putea ca tu să fii puțin mai ciudat... O.K., foarte ciudat... dar nu pot să numesc un alt bărbat care să fie un tată mai bun pentru această fetiță. Așa că scoate-ți prostia asta din cap.

– Da, doamnă, zise el zâmbind, deși ochii îi erau plini de lacrimi, la fel ca ai Gennei. Râse. Ei, na, cred că o să ne apuce plânsul pe amândoi.

Râseră împreună, în timp ce șiroaie de lacrimi le curgeau pe obraji. Apoi, Jared o trase spre el, o îmbrățișă și își îngropă fața în părul ei. Oh, Gen, sunt atât de speriat că o s-o pierd!...

– N-o s-o pierzi, șopti ea, rugându-se să aibă dreptate.

Cu un efort suprem, Jared își învinse lacrimile, care amenințau să-i umple ochii din nou, apoi, ridicând capul, trase aer pe nări. Se lăsă pe spate, pe chip îi apăru o expresie extaziată, și murmură:

– Plăcintă de mere cu scorțișoară.

– Cu glazură.

– Măiculiță!

Zâmbind larg, Genna se duse la bucătărie și se întoarse într-un minut cu o tavă de plăcintă și cu pahare cu lapte. Îl găsi pe Jared întins pe canapea lângă fiica lui, dormind profund. Zâmbind, se întoarse în bucătărie și începu să prepare cina.

Capitolul 7

– Sfântă Hanna! se văită Amy. Încă mai faci prăjituri!

– Bună dimineața, Amy, îi zise Genna mieros, fără să-și ridice ochii de la ceea ce frământa pe masa din bucătărie.

– Ce a mai făcut acum?

Își așeză corpul grăsuț pe un scaun înalt din bucătărie.

– Cine?

Genna refuză să se lase ispitită. Asta nu era greșeala lui Jared. Oricum, nu în mod direct. Vestea că Simone Harcourt mergea înainte cu procesul de custodie o supărase mai mult decât voia să recunoască. Oare cum va dovedi femeia aia că Jared era nepotrivit să fie părinte? Această întrebare o sâcâia continuu de când Jared îi spusese despre ultima scrisoare.

– Cine? Houdini, îi răspunse Amy cu sarcasm, deschizând o cutie de Cola dietetică pe care o adusese cu ea. Cine crezi?

– Habar n-am.

– Ce faci? o întrebă Amy suspicioasă.

– Biscuiți pentru Crăciun.

– Dar suntem în mijlocul verii!

– Gândește-te atunci cât timp voi economisi de Crăciun.

– Mda, o să ai foarte mult timp liber când o să fii închisă la cei veseli.

Ușa din spate se trânti și Genna fu salvată de observațiile lui Amy.

– Un pachet pentru Genna Hastings.

– Nu se mai bate la ușă? întrebă Genna în timp ce se ștergea pe mâini. Apoi privirea îi căzu pe vasul din mâinile lui. Era o vază delicată cu marginea dantelată, plină cu violete.

Fără nici un cuvânt, Genna luă vasul și se duse în sufragerie, puse vasul pe masă, se trânti pe un scaun și începu să citească biletul însoțitor.

„ Pentru ziua de ieri când am avut nevoie de tine și tu ai fost acolo, J.J."

Amy îi dădea băiatului de la florărie doi biscuiți proaspeți cu chipul lui Moș Crăciun, când Genna izbucni în lacrimi. Băiatul făcu ochii mari și o privi plin de interes pe Genna. Amy îi dădu o palmă pe spate pentru că se holba, și-i făcu vânt pe ușă. Dar când ajunse la masă, avidă să afle motivul lacrimilor, Genna își regăsise stăpânirea de sine și reușise să-și șteargă lacrimile. Amy se întinse după bilet, dar prietena ei fu mai rapidă. Se încruntă.

– Sunt de la Jared, zise Amy acuzator. Când Genna refuză să răspundă, lovi cu mâna ei grăsuță în masă, care scoase un zgomot sec. Am știut! Te-ai înduioșat! A început să câștige teren! zise ea cu ochii strălucitori.

– Aiureli. Dacă Amy voia o cât de mică aprobare din partea ei, Genna se hotărâse să se distreze puțin și să-i facă viața grea prietenei sale.

– Ha! Ți-a trimis flori și tu ai izbucnit în lacrimi...

– Reacție alergică.

– Mda, sigur. Alergie la adevăr. Puse un genunchi pe scaunul stil Windsor și se aplecă peste masă spre Genna, punându-și mâinile pe suprafața lustruită. O.K., Hastings, lămurește-mă...

Poc!

– Scoate la iveală rochia cea nouă, Genna, se auzi vocea ușor răgușită și sexy. În seara asta te scot la dans.

– La naiba cu tine, Hennessy! mârâi la el Amy. Tocmai o înghesuisem să-mi spună adevărul.

Jared privi scena. Amy, pe jumătate aplecată peste masă, cu fundul în sus, și prin mintea lui trecură cu repeziciune o grămadă de gânduri ciudate.

Genna îi zâmbi slab.

– Da, Amy tocmai voia să-mi dezvăluie o taină.

Jared mușcă dintr-un biscuit în formă de ren și mestecând, le privi gânditor.

– Mi se pare foarte ciudat. Ai vreun secret ascuns de care eu nu știu, Gen?

– Păi, da... da, am.

Zâmbi enigmatic, observând expresia amuzată pe care o văzuse de atâtea ori în ochii lui Jared. Cadoul lui o luase prin surprindere, emoționând-o. Revenită la starea normală după trecerea ciudatului val de deznădejde care o cuprinsese, își îndreptă atenția spre bărbatul din fața ei.

Este rândul lui Jared să fie luat prin surprindere. Și Amy dorise să audă o mărturisire? Păi de ce să nu audă una care o s-o lase cu gura căscată?

Dintr-o dată circumspect, Jared făcu un pas înapoi, dar Genna îl prinse și se agăță de gâtul lui. Un zâmbet lasciv îi jucă pe buze, îi dădu jos șepcuța și-l sărută plină de pasiune.

Amy țipă.

Un val de emoții scutură corpul lui Jared... șoc urmat de un șuvoi de dorință, apoi din nou șoc. Încă ținând în mână biscuitul în formă de ren, decapitat acum, se dădu înapoi, întrerupând sărutul.

– Genna! exclamă el, roșu la față.

Genna zâmbi poznaș și ridică din umeri.

Amy țipă din nou și o zbughi spre ușă înhățând în drum un biscuit în formă de om de zăpadă.

– Mă bucur că ți-au plăcut. Și eu îți mulțumesc pentru ajutor.

– Te-ai împăcat cu Alyssa?

– Mmm... hmm. Am vorbit cu ea seara trecută. Cred că am bănuit toate lucrurile. Știu că trebuie să fiu mai înțelegător pentru că simte lipsa mamei ei. Bănuiesc că sunt cam irascibil în privința asta, deoarece tot timpul am fost gelos pentru că Elaine stătea mai mult cu ea. Și acum și treaba asta cu Simone...

Genna întinse mâna și-i mângâie chipul încordat. Simțea cum un mușchi i se zbătea pe maxilar.

– Nu ți-a spus avocatul tău că nici nu ai de ce să-ți faci probleme? Ești tatăl natural al Alyssei și apoi, mulțumită mie, ești pe cale de a deveni un cetățean model, îl tachină ea.

– Știu, știu. Numai că... am o presimțire. Nu știu.

O presimțire. Genna nu voia să-i mărturisească faptul că și ea simțea la fel.

– Pur și simplu simt că mai are un as în mânecă și eu nu sunt pregătit să mă apăr. Îi dădu o palmă ușoară peste fund și se forță să râdă. Ascultă-mă cum vorbesc. Asta-mi mai lipsea, să vorbesc exact ca un fundaș, și doar mai am doar două săptămâni până plec în cantonament.

– Așa de curând?

Genna își mușcă buzele pentru că lăsase să-i scape aceste cuvinte. Nu dorea ca el să considere că ea se agăța de această

relație. Era al ei pentru o vară. Nu-i spusese că ar dori ceva mai serios și ea nu voia să facă greșeala să creadă că ar fi ceva mai mult. Doar mai trecuse o dată prin așa ceva; sentimentele ei lezate stăteau mărturie. Dacă trebuia să-și dovedească dragostea lăsându-l liber, atunci așa o să facă.

Interpretând greșit brusca ei răceală drept timiditate, Jared chicoti. O apucă de bărbie și ridicându-i fața spre el, o tachină.

– Gen-na, o să-mi simți lipsa? O să-ți fie dor de mine?

Genna zâmbi strâmb, dar nu putu să-l privească în ochi.

– Nu fi încrezut, Hennessy!

– Nu ai inimă, Genna Hastings. Deci, mergi cu mine la dans în seara asta, sau nu?

– Dans? îl întrebă Genna ca și cum atunci auzea pentru prima oară acest cuvânt.

– Mda, știi a te mișca legănat, a face pași ușori sub lumini colorate. A dansa. Este o activitate socială.

***

Otis „ Boo Boo“ își făcu apariția la reședința familiei la ora patru. Pe lângă el, Jared arăta ca un pitic. Era cel mai mare și cel mai amețitor bărbat pe care Genna îl văzuse în viața ei. Strânse cu putere poșeta de satin în timp ce stătea lângă Jared, în salon, privind sus, tot mai sus. Pe chip îi înghețase o expresie de cordialitate și groază.

Jared îl prezentă ca pe „ cel mai rău atacant din univers“, și Genna presupuse că aceasta era un compliment, apoi bărbatul își lovi palmele, își aplecă privirea încruntată spre ei și se prefăcu că-i împușcă cu degetele de la mâini.

Jared căută pe birou cheile de la mașină. Hârtiile zburară în toate direcțiile. Aveai impresia că cineva își golise coșul de hâr-

tii pe biroul lui. Era un miracol cum de putea găsi ceva pe birou, își zise Genna în gând. Cum de știa să găsească ceea ce căuta în harababura aia. Probabil că odată atinsese potirul sfânt.

– Boo Boo o să stea cu Lyssa cât noi vom fi plecați, îi explică Jared în timp ce răscolea pe birou.

– Nnnț, zise Genna printre dinți ridicând din sprâncene.

– Nu sunt un copilaș, protestă Alyssa legănând din picioare.

Oricât de ciudat i se părea, Genna era gata să-i propună lui Jared să ia fetița cu ei. Însă în acea clipă Boo Boo zâmbi și toată imaginea lui de dur se duse pe apa sâmbetei. Dintr-o dată căpătă aspectul unui imens urs de pluș. Ochii lui erau căprui-deschis, cu o strălucire blândă. Între cei doi dinți din față avea un spațiu și vorbea ușor sâsâit.

– Mă bucur să vă cunosc, domnișoară Hastings. Avea vocea moale și dulce ca o acadea.

– Boo și-a luat licența în asistență socială, domeniul creșterea și dezvoltarea copilului.

Oare de ce nu sunt surprinsă? se întrebă Genna. Îi întinse mâna lui Boo Boo și-i zâmbi.

– Mă bucur să vă cunosc, domnule Paige. Prietenii lui Jared sunt plini de surprize.

Otis râse plin de înțelegere.

– Tăticule, Genna s-a îmbrăcat cu rochia cea nouă, îi zise Alyssa, de pe scaunul unde stătea. Dintr-o mișcare, Jared o luă în brațe și nas în nas, cântară un cântec despre o femeie îmbrăcată într-o rochie extravagantă, care ieșea în oraș să danseze.

Boo Boo clătină din cap.

– Tipul e nebun!

– Am remarcat, spuse Genna surâzând.

Jared o aruncă în brațele lui Otis pe Alyssa, iar aceasta se cățără ca o maimuță pe umerii lui largi.

– Să-l asculți pe unchiul Boo Boo, Lyss, îi spuse Jared, apoi o luă pe Genna de cot și o împinse spre ușă. Și nu-i lua toți bănuții la cărți.

– Domnișoara joacă Popa Prostu, o informă Boo Boo pe Genna.

Braț la braț s-au îndreptat spre mașina lui Jared, parcată pe alee. Era un Corvette de un negru strălucitor. Seara de vară era caldă dar nu înăbușitoare. În josul străzii, Theron Ralston, îmbrăcat într-o pereche de bermude și șlapi își lustruia jocheul din curte, în timp ce pudelul doamnei Ralston înconjură statueta și ajuns în spatele ei, ridică laba din spate.

– Ți-am spus, domnișoară Hastings, că în această rochie arăți de milioane?

Genna roși.

Pe chipul lui apăruse din nou zâmbetul acela drăcesc à la Jack Nicholson, asta în timp ce o țintuia cu spatele de mașină.

– Vai de mine, domnișoară Hastings, lumea ar putea spune că n-ai auzit niciodată un compliment din partea unui bărbat!

– Lumea ar putea avea dreptate, îi spuse ea mieroasă. Iar tu nu ar trebui să te umfli în pene.

– Mă rog, nu mă pot opri când mă gândesc la fraierii care au pierdut comoara asta.

O sărută apoi pe buze, având grijă să nu-i șteargă rujul.

Genna ridică mâna și cu degetul îi șterse urma de ruj de pe buza inferioară. Avea cea mai senzuală gură, își zise ea în gând simțind furnicături pornind din braț și ajungându-i până în vârful degetelor. Avea permanent zâmbetul pe buze, un zâmbet ce putea fi copilăros, diabolic sau extraordinar de sexy.

Îl privi țintă în ochii albaștri, îndrăgind fiecare părticică din corpul lui. Nu era prima oară când un bărbat o invita la dans, dar nici un bărbat n-o făcuse cu atâta eleganță.

Jared îi promisese că va purta rochia elegantă de tafta roșie și așa a fost. Se simțea ca o prințesă. Se simțea cea mai frumoasă femeie din lume, dar în același timp avea o ușoară rezervă. Oare oamenii n-o vor privi mai mult ca pe o copie decât o prințesă?

Jared clătină din cap ca și cum i-ar fi citit gândurile.

– Ți-am spus, domnule Hennessy, că arăți extraordinar de ferchеș în seara asta? îl întrebă ea.

Haina albă de seară cădea perfect pe umerii lui largi. Gulerul cămășii albe scotea în evidență obrazul măsliniu și maxilarul puternic. Un papion negru era legat desupra șirului de nasturi strălucitori. Era încălțat cu o pereche de pantofi negri de proveniență italiană, care probabil că îl costaseră mai mult decât mașina Gennei, iar pantalonii negri îi cădeau ca turnați.

Jared rânji.

– Ți-a plăcut să mă îmbraci, Prof?

– Să nu ți se urce la cap, Hennessy!

– Aș putea să mă schimb și să-mi iau un tricou, dar este prea mult pentru tine. Cineva tocmai mi-a trimis unul de la Chowderhead's Chowderhouse...

– Este perfect, îi zise ea rece, aranjându-i reverele. Știi că m-ai făcut să cred că nu ai nici o cămașă, dar uite un costum.

– Nu. Clătină din cap și o prinse de mijloc. Tu ai crezut asta, domnișoară secretară.

Ea zâmbi la zâmbetul ei în timp ce el își lăsă încet capul spre gura ei. Brusc, un bliț explodă în fața Gennei, făcând-o să tresară puternic.

– Dumnezeule mare, Amy! Ce naiba vrei să faci, să mă omori? țipă Genna.

– M-ai fotografiat din partea care mă avantajează? o întrebă Jared strâmbându-se la aparat.

Amy rânji fericită și-i salută cu aparatul ei.

– Pur și simplu am prins momentul, cum zice. Copii, distracție plăcută!

Aranjă o fundă neagră din părul Gennei.

– Da, mămico, ciripi Genna, dând ochii peste cap. Nu ne aștepta; după bal mergem să bem ceva.

***

Când Jared îi spusese că merg la dans, Genna habar n-avea la ce să se aștepte. Presupusese că va fi vorba de o discotecă ultra-șic și foarte la modă. Dar se trezi într-un local de modă veche, foarte elegant, cu E mare.

Cooper Beeches era un conac din secolul trecut, numit așa după fagii care străjuiau drumul spre casă. Fusese construit cu dare de mână de unul dintre noii îmbogățiți din construirea căilor ferate, care dorise să-i facă să moară de invidie pe bogătașii din Hartford. Familia se stinsese în anii patruzeci și imensa casă fusese lăsată de izbeliște până când o femeie de afaceri o cumpărase și o transformase într-un local de lux.

Pardoseala era din marmură lustruită și parchet, pereții acoperiți cu tablouri în ulei în rame aurite, iar la ferestrele înalte atârnau draperii de catifea și perdele de mătase. Marea sală de bal părea copiată din Marele Gatsby. Era ornată cu auriu și alb, iar parchetul strălucea ca sticla. La capătul sălii, orchestra, ai cărei membri erau îmbrăcați în fracuri, cânta melodii romantice din anii douăzeci și treizeci. Cupluri îmbrăcate elegant dansau pe ringul de dans sau stăteau la mese luând șampanie din pahare înalte de cristal.

Genna avea senzația că plutește. Era sigură că picioarele ei nu atinseseră podeaua de când Jared o condusese înăuntru și fusese întâmpinat cu respect de personalul prezent. Ar fi

putut jura că șampania pe care o băuse era nectar și că muzica era venită direct din rai. Până când Jared o luă în brațe pe ringul de dans, nu-i venea să creadă că tot ceea ce se întâmpla era real.

– Surprinsă? o întrebă el.

– Fără cuvinte, îi răspunse Genna.

Nu se putea obișnui cu gândul că niciodată nu va ști la ce să se aștepte de la acest bărbat. Ea era o persoană care voia să știe încotro se îndreaptă. Cu Jared avea impresia că a încălecat un cal fără șa și frâie și care mergea în galop; era adevărat că era o senzație nemaipomenită, dar puțin înfricoșetoare.

Jared începu să râdă, un râs profund bărbătesc, din gât.

– Încetează să mă analizezi, prințesă. Pur și simplu bucură-te de aceste clipe.

– Aș face-o dacă aș putea să scap de sentimentul că în fiecare clipă șeful bucătar ar putea veni la mine să mă pună să spăl vasele, îi răspunse ea ironică.

– Asta este noua ta versiune despre Cenușăreasa?

– Mda. Eu îi zic Gennareasa.

– Mă rog, nu te teme Gennareasa, minunatul tău prinț n-o să te lase să pleci din brațele lui.

– Ești sigur că mai este loc și pentru mine? Orgoliul tău ocupă destul spațiu, îl tachină ea.

Ar fi putut dansa toată noaptea. Ar fi putut cu ușurință să-și petreacă următorul secol în brațele lui așa cum făcea acum. Dansau obraz lângă obraz și din când în când, buzele lui calde o sărutau ușor pe obraz coborând de-a lungul maxilarului și oprindu-se pe buze. O ținea lipită de el și cu vocea lui catifelată îi repeta cuvintele cântecului.

La ultimul cântec, o femeie roșcată, cu ochi mari, negri, îmbrăcată cu o rochie argintie se apropie de microfon și

începu să cânte un cântec despre o femeie al cărei iubit trebuia să plece, iar ea nu știa ce-o să facă după plecarea lui.

Cântecul o impresionă puternic pe Genna. Peste două săptămâni, Jared urma să plece în cantonament. Apoi, va veni toamna și va începe campionatul de fotbal. Ce se va alege de dragostea lor de o vară? Se lipi mai strâns de el. Își jurase că n-o să-l forțeze să accepte mai mult decât fusese între ei. Erau prieteni buni și se va mulțumi cu asta. Jared îi spusese că o iubește, dar ea știa din experiență cât de ușor se uitau cuvintele rostite de un bărbat în focul pasiunii.

Când se sfârși cântecul, Jared o prinse de bărbie și, ridicându-i capul spre el, o sărută cu o pasiune pe gură, un sărut care avea un gust divin, un sărut care-i liniști inima îngrijorată.

– Dacă nu am avea pe cineva care stă cu Alyssa și care ne așteaptă să venim acasă, aș lua o cameră aici la hotel și am termina perfect această seară.

Imagini de cearceafuri din satin și pat de mahon cu sculpturi trecură prin fața ochilor Gennei. Imagini cu ei doi, goi între cearceafuri de satin, cu Jared îmbrățișând-o, cu Jared spunându-i iar și iar cât de mult o iubește și are nevoie de ea... pentru toată viața, nu numai pentru o vară. Nici măcar nu-și recunoscu vocea când vorbi:

– Poate altă dată?

El îi îndepărtă o șuviță de păr de pe frunte și simți cum inima îi este plină de dragoste pentru ea, așa cum stătea în fața lui, privindu-l fix în ochi cu ochii ei adânci, dar care aveau o expresie foarte aproape de durere. Era speriată la gândul unei relații pe termen lung cu el? Cât timp îi va trebui ca să capete încredere totală în el? Cu degetul, îi urmă conturul buzelor.

– Sigur, altă dată, îi zise.

Capitolul 8

La fel ca în povestea cenușăresei, când ceasul bătu douăsprezece fix, seara lor luă sfârșit. Și se termină cu vârf și îndesat. Simone Harcourt îi aștepta în salonul lui Jared.

Genna a știut cine era femeia aceea fără ca cineva să-i spună. În momentul când au intrat pe ușă, Jared a înțepenit. Genna putea să-i simtă încordarea. Pentru un timp, totul a înghețat de parcă ar fi fost într-un desen animat, numai Jared și Simone se priveau cu ură.

Până la urmă, Otis se ridică și veni spre ei.

– Sper că v-ați distrat bine, spuse el, îndreptându-se spre ușă. Ceea ce însemna că dacă nu se distraseră până în acel moment, nu aveau s-o facă nici de aici înainte. Alyssa a fost o scumpă, ca totdeauna. S-a dus la culcare la ora opt și jumătate, dar nu cred că doarme prea bine acum. Aruncă o privire ironică spre fosta cumnată a lui Jared și o salută scurt din cap. A fost o plăcere să vă cunosc, doamna Harcourt.

Femeia abia dădu din cap.

Genna își zise în gând că Simone era frumoasă și rece ca o sculptură de gheață. Stătea pe scaunul bej cu brațe, cu spatele drept ca o scândură iar mâinile elegante i se odihneau în poală. Genna aprecie că era trecută de treizeci și cinci de anii. Părul negru era tuns scurt și era perfect machiată, scoțându-i în evidență trăsăturile patriciene. Taiorul de culoare închisă dezvăluia o siluetă subțire și osoasă.

Imediat ce Boo Boo ieși pe ușă, Jared se întoarse spre ea.

– Simone, îi zise cu voce de gheață, care o făcu pe Genna să se înfioare.

Punând mâna pe umărul ei, Jared o împinse în cameră.

– Ar fi trebuit să știu că nu vei fi aici când voi sosi, îi zise femeia pe un ton acuzator.

Jared îi aruncă o privire strâmbă.

– Presupun că trebuie să mă simt vinovat, când tu n-ai avut bunul-simț să-mi dai un telefon să mă anunți că vii?

Ea se uită în altă parte, știind că nu avea dreptate. Dar era în avantajul ei să-l enerveze.

– Văd că ai fost la o petrecere, ca de obicei. Ce cloacă de doi bani mai frecventezi acum, Jared?

Un mușchi începu să se zbată pe obrazul lui.

– Genna și cu mine am fost la Copper Beeches. Și este pentru prima oară în două luni când ies seara. Nu că asta ar fi treaba ta.

Era gata-gata să-și piardă stăpânirea de sine, remarcă Genna mușcându-și buzele. Și n-ar fi fost bine pentru el, având în vedere că femeia se stăpânea perfect și în mod evident îl provoca. Genna puse mâna pe brațul lui Jared. Avu impresia că a pus mâna pe o bară de oțel, atât de încordat era.

– Jared, prezintă-mă, murmură ea.

Jared o privi de parcă Genna atunci ar fi apărut din senin lângă el. Cu încetul, începu să realizeze ceea ce se întâmpla și încordarea îi dispăru.

– Genna, Simone Harcourt. Ți-am povestit totul despre ea. Aruncă o privire amenințătoare spre calma doamnă Harcourt. Simone, Genna Hastings este vecina mea...

– Ce bine pentru tine. Simone zâmbi strâmb.

– Și prietenă, șuieră el, chipul devenind-i ca de piatră, iar ochii albaștri aruncând flăcări. Era gata să spună ceva... sau s-o strângă de gât pe acea femeie... dar Genna interveni imediat:

– Așadar, îi spuse ea cu un zâmbet mieros pe buze, tu ești sărmana singuratică și încerci să-i furi fetița lui Jared. Incredibil cât de prost crescută ești dacă ai venit aici. Din discuțiile cu Jared am avut impresia că familia te-a educat foarte bine. Ce greșeală! Mă rog, n-are importanță. Mă duc să fac niște cafea, deși mă îndoiesc serios că Jared te va invita să mai rămâi aici.

Îi întoarse spatele Simonei, și-i făcu un semn cu ochiul lui Jared. Un zâmbet răutăcios apăru pe buzele lui. O privi pe Genna cum părăsea camera cu demnitatea unei regine. Îl salvase să facă cea mai mare greșeală tactică și-i reamintise că în această luptă nu era singur. Formau o echipă.

Băgându-și mâinile în buzunare cu un gest indiferent, Jared se întoarse spre Simone, care arăta mai puțin calmă ca înainte.

– Genna va fi profesoara Alyssei la grădiniță, începând cu toamna asta. Mi-a fost de mare ajutor făcând-o pe Alyssa să suporte mai ușor moartea mamei ei. A făcut la facultate psihologia copilului și a absolvit cu „ Summa cum laudea“ la Vassar.

Simone înghiți în sec. Lucrurile nu mergeau așa cum se așteptase ea. Nu se așteptase la această casă decorată cu mult gust sau la orașul liniștit cu un aer colonial, Tory Hills, cu străzi pline de verdeață. Și nici nu se așteptase să dea peste un baby-sitter care ar fi putut să sfarme cutii cu bere doar uitându-se la ele, dar care-i vorbise toată seara despre teza lui de doctorat al cărei subiect era: importanța implicării părinților în creșterea copilului. Nu se așteptase să găsească o camionetă în garaj și nici leagănul din curtea din spatele casei.

Începu s-o doară capul. Jared nu mai semăna cu cel pe care-l știa ea. Sora ei se căsătorise cu un puștan cu părul lung și cu o atitudine nepăsătoare. Bărbatul care stătea în fața ei era matur. Era stăpân pe sine, sarcastic și extraordinar de frumos. Cercelul cu diamant din ureche îi dădea un aer de pirat dintr-o epocă de mult apusă.

Și apoi, mai era această Genna Hastings. „Summa cum laudae“ la Vassar? Nenorocitul ăla de detectiv îi spusese că Genna Hastings nu avea serviciu. Ar fi trebuit să fie mai atentă atunci când îl angajase pe individul ăla care arăta ca o copie a detectivului Mike Hammer. Din pozele pe care i le dăduse, trăsese concluzia, complet greșită, că Genna Hastings era o dansatoare de bar sau mai rău.

– Ce cauți aici, Simone? o întrebă Jared pe un ton plictisit în timp ce se sprijinea nepăsător de birou.

Trase aer în piept și încercă să se adune. Trebuia să-și atingă scopul pentru care era aici.

– Am venit să-ți dau șansa să rezolvăm această problemă fără să mergem la tribunal. Cred că amândoi dorim un viitor bun pentru Alyssa. Nu este nevoie să ne spălăm rufele murdare în public; și așa reputația ta este destul de

proastă. Dă-mi-o pe Alyssa mie și eu voi fi foarte îngăduitoare în ceea ce privește vizitele.

Jared râse fără veselie.

– Asta-i bună, având în vedere că nu ai de ce să mă duci la tribunal.

– Nu am?

Ridică o sprânceană elegantă spre Jared, apoi aruncă spre Genna, care tocmai se întorsese în cameră, o privire insultătoare. Se ridică cu eleganță de pe scaun, ținând în mână un plic mare și se îndreptă încet spre ei. Socoti că acum venise rândul ei și voia să profite. Mângâie plicul plină de încredere.

– Cred că tribunalul va găsi astea foarte interesante. Probe pozitive în alb și negru care vor dovedi că nu ești potrivit s-o ai pe Alyssa în grija ta. Zău, ele vor sublinia și mai mult proasta reputație pe care ai dobândit-o de-a lungul anilor.

Îi întinse plicul lui Jared și făcu un pas înapoi privindu-l.

Genna fu cuprinsă de o presimțire rea în timp ce Jared deschide plicul și scotea „ proba“ Simonei. Dintr-o dată lumea se prăbuși în jurul ei.

Plicul era plin cu poze, opt pe zece în alb-negru, imagini cu ea și Jared. Multe din ele fuseseră luate din spatele ușii de plasă de la casa Gennei. Acelea erau din seara în care Jared o ținuse în brațe pe podeaua din bucătărie. Mai era una în care erau nas în nas într-un raion de la un magazin, în ziua în care se întâlniseră cu Allan Corrigan.

Cea mai mare parte fuseseră făcute de la fereastra dormitorului lui Jared. Umbra orizontală a unei jaluzele de-a lungul unei fotografii dovedea amatorismul celui care o făcuse. Și deși calitatea pozelor era proastă, important era subiectul: ea și Jared dezbrăcându-se unul pe altul, goi, îmbrățișându-se, făcând dragoste.

Genna simți că i se facă rău. Simți un nod în gât. Ce fel de monstru făcuse așa ceva? Cineva, o persoană pe care n-o cunoștea, îi terfelise cele mai scumpe amintiri, reducându-le la pornografie. Ochii i se umplură în lacrimi. Simți cum genunchii o lasă, ca și cum oasele i s-ar fi dezintegrat brusc. Brațul lui Jared îi cuprinse spatele gol, cu tăria unei bare de oțel. O lipi de corpul lui puternic, care în acel moment tremura de furie.

– Iartă-mă, iubit-o, îi șopti el sărutând-o pe păr. Își întoarse privirea spre Simone și aceasta făcu un pas înapoi, când văzu ura din ochii lui. Nu vrei să faci o poză și acum, Simone?

Tresări la auzul sarcasmului din vocea lui. Spoiala de încredere pe care o afișa se topise în clipa în care Genna a văzut pozele. Se arătă atât de rănită, atât de trădată. La așa ceva, Simone nu se așteptase deloc. Mânie da, și stânjeneală, dar Genna reacționase de parcă ceva extraordinar de frumos fusese distrus fără nici un sens.

Jared o ajută pe Genna să se așeze în scaunul de la birou, unde rămase năucă și fără să scoată un cuvânt. Pentru ea, totul era ireal. Se simțea ca o proastă și total neajutorată, îmbrăcată în rochia ei elegantă de seară.

Jared dorea să poată face ceva pentru a ușura durerea Gennei, dar singurul lucru la care se putea gândi era dorința lui de a o strânge de gât pe Simone. Putea suporta orice i-ar fi zis Simone, dar o rănise pe Genna, care nu avea nici o vină în această treabă. Asta era de neiertat.

Se întoarse spre Simone, simțindu-se dezgustat, învârtind în mână plicul și fotografiile.

– Nemernico! Ai plătit pe cineva să facă pozele astea și spui că eu nu sunt potrivit să fiu tată?

Simone înghiți în sec și-și trecu prin păr o mână tremurătoare.

– Tribunalul are nevoie de probe...

– Probe! urlă el. Ce fel de probe sunt astea? Probe că eu și Genna suntem doi oameni sănătoși care țin foarte mult unul la altul? Alyssa nu este în aceste poze, nu-i așa? Nu-i așa?

– N-nu... dar... se bâlbâi ea.

– Nici măcar nu era în nenorocita aia de casă!

Tremurând, Simone se sprijini de scaun în timp ce-l privea pe Jared care se învârtea prin cameră ca o panteră în cușcă. Niciodată în viața ei nu mai văzuse un om atât de furios. O îngrozea faptul că ea era vinovată de eliberarea acestei furii, o îngrozea gândul că acest val de furie ar putea fi îndreptat împotriva ei.

Jared se opri: pieptul i se umfla sub jacheta elegantă. Cu mâinile tremurând de furie, aruncă pozele înapoi în plic și-l lipi. Pentru un timp rămase pe loc, aerul din jurul lui vibrând de tensiune la fel cum se întâmpla înaintea unei furtuni violente.

Dintr-o dată înjură cu sete și aruncă plicul pe birou, ceea ce făcu hârtiile să zboare în toate părțile. Își trecu mâinile prin părul scurt și apoi își strânse capul în mâini într-o pornire de a-și stăpâni emoțiile. Când vorbi, o notă de disperare posesivă străbătu din vocea lui ușor răgușită.

– Ce probă trebuie să găsesc eu, care să dovedească cât de mult îmi iubesc fetița?

Întrebarea rămase suspendată în aer.

Genna văzu cum ochii lui se umplu de lacrimi și se uită în altă parte, simțind cum i se umple inima de durere pentru durerea lui. Stând în pragul ușii, Alyssa, cu picioarele goale, părea și mai mică, îmbrăcată în cămașa de noapte cu năsturași. Ochii ei mari înotau în lacrimi și strângea în brațe păpușa ei preferată.

– Tăticule?

Instantaneu, Jared fu în genunchi lângă ea, mângâind-o pe spate, și aranjându-i părul negru ciufulit.

– Ce s-a întâmplat, fetițo?

– De ce vă certați? O lacrimă îi curse pe obraz.

Cu blândețe, Jared își luă fetița în brațe și-și șterse lacrima cu degetul. Fusese pe punctul de a-și pierde controlul; acum se lupta să se stăpânească. Alyssa era speriată și avea nevoie de toată puterea lui de stăpânire.

– Nu s-a întâmplat nimic, dulceață. Eu și mătușa Simone n-am fost de acord, asta e tot. Nu ai de ce să-ți faci probleme, gogoașo.

Alyssa se uită la tatăl ei, apoi la cele două femei, evident îndoindu-se de explicația tatălui ei. Suspină ușor în timp ce se lipea de tatăl ei.

– Mi-e frică, tăticule!

Nici pe jumătate cât îmi este mie. Te iubesc atât de tare, își zise el în timp ce strângea în brațe cele douăzeci de kilograme ale fetiței care mirosea a lapte, și sărutând-o pe creștet. Doamne, nu-i lăsa să mi-o ia.

– Nu ai de ce să te temi, fetițo. Totul o să fie bine, îți promit, mormăi el, imediat simțindu-se ca un ticălos și un mincinos. Ar trebui să fi în pat, gogoașo; este târziu. Hai să mergem, da?

– Vino și învelește-ne pe mine și pe Dollie, tăticule, insistă Alyssa, lăsându-și capul pe umărul lui și băgându-și degetul în gură.

– Sigur, dulceață.

El dispăru în josul holului, lăsându-le pe Genna și pe Simone împreună, învăluite într-o tăcere mormântală. Genna ar fi stat acolo fără să scoată o voarbă pentru tot restul vieții

ei. Ar fi vrut să pretindă că Simone Harcourt nu exista, că nu-i violase dragostea pentru Jared, că nu încerca s-o ia pe Alyssa. Încercase să-și tempereze sentimentele și să-i acorde simpatie. Simone își pierduse sora; luând-o pe Alyssa era ca și cum ar fi avut o parte din Elaine lângă ea. Dar abilitatea de a gândi obiectiv dispăru și muri în interiorul Gennei și ea rămase tăcută, trecându-și încet palma peste fusta rochiei.

Sentimentul de vinovăție o făcu pe Simone să vorbească:

– Vreau doar ce e mai bun pentru Alyssa, este fetița surorii mele.

– Este copilul lui Jared, îi răspunse Genna cu vehemență.

Simone se duse la scaun și-și luă poșeta de piele. Trase aer în piept și clătină din cap în timp ce-și căuta cheile mașinii.

– Nu mai este bărbatul care mi-l aminteam.

Genna vru să râdă. Probabil că Simone se aștepta să vadă un fundaș îngâmfat, cu părul tuns punk și cu un tricou cumpărat de la Chowderhead's Chowderhouse, de parcă asta ar fi avut vreo legătură cu omul Jared Hennessy. Aproape că putea să înțeleagă confuzia femeii. Mă rog, aproape.

– Poate că niciodată nu l-ai privit cu atenție.

Dacă Simone voia să-și facă o ieșire demnă, Genna nu aștepta s-o vadă. Își scoase pantofii cu tocuri înalte și, în picioarele goale, ieși din cameră. Era târziu și era obosită, genul de oboseală pe care o simți în tot corpul, și apare după o emoție puternică. Nu se putea opri să se întrebe cine câștigase.

Se opri lângă camera Alyssei și sprijinindu-se de tocul ușii, ezită. Ușa era întredeschisă. Dorința de a-l vedea pe Jared fu mai puternică decât respectul pentru intimitatea lor și împingând puțin ușa, privi în cameră.

Alyssa dormea pe o parte, cu degetul în gură și cu Dollie în brațe. Jared, îngenuncheat lângă pat, stătea cu capul plecat, ca și cum s-ar fi rugat în timp ce veghea somnul copilei lui.

Probabil că o simțise pe Genna stând în ușă, deoarece nu se mișcase, totuși se întoarse și o privi fix. Cu încetineala unui om în vârstă se ridică și traversă camera. Își lărgise cravata care atârna la gât ca o panglică de mătase neagră în jurul gulerului descheiat al cămășii.

– Au fost destule emoții pentru o singură seară? o întrebă el în șoaptă cu o voce răgușită, zâmbind în colțul gurii pentru o fracțiune de secundă.

– E în regulă.

Oftă. Întinse mâna și atinse un nasture negru de pe cămașa lui. În privirea lui se citea respect, întrebare și ceva mai mult.

– Tu te simți bine? întrebă Genna.

I se păru o eternitate până când el găsi puterea să ridice din umeri.

– Nu-ți face probleme pentru mine. Sunt obișnuit cu durerea. Se forță să zâmbească. De aceea sunt puternic.

Genna nu-i întoarse zâmbetul.

– Nu te mai osteni să faci pe grozavul, Hennessy. Doar suntem o echipă, nu-i așa?

Jared oftă din greu și-și trecu degetul peste nasul în vânt al Gennei.

– Îmi amintesc. Dacă aș fi știut cât de dur este acest joc atunci când te-am ales, te-aș fi prevenit.

– Știu. Dar tot n-aș fi reacționat altfel. Nu regret nimic. Doar sunt mare.

– Am observat.

O undă de umor străluci în ochii lui, în lumina slabă din hol. Mâinile lui îi găsiră mijlocul și o trase spre el.

– Ascultă, nu am o cupă ca să te premiez, dar îți pot oferi o băutură. Nu te deranjează să bei bere la halbă, nu-i așa?

– Cum? îl tachină ea. Fără Rocky, veverița zburătoare?

– Scuze. Cârciuma din oraș nu le pune în vânzare decât săptămâna viitoare.

Cu zâmbete obosite pe chip s-au îndreptat spre bucătărie, ținându-se de mână.

Printr-o înțelegere tactică, subiectul Simonei fu uitat. Având în vedere absența ei, au presupus că își luase dovezile și plecase acasă, lăsându-i singuri să stea în patio ținându-se de mână, bând whisky irlandez de bună calitate și ascultând zgomotele nopții.

***

– Scoală-te și nu scânci, Frumoasa din Pădurea Adormită, murmură o voce ușor răgușită în urechea Gennei.

Era întinsă pe burtă în patul ei, cămașa de noapte îi era ridicată până peste talie, iar față îi era îngropată în pernă.

– Mănuși de bucătărie, mormăi ea, așezându-se într-o poziție mai confortabilă.

– Mănuși de bucătărie, repetă Jared.

Rămase nemișcat un moment, gândindu-se... și privind. Avusese intenția s-o trezească pe Genna repede, dorea să pornească la drum cât mai curând. Dar, după ce urcase scările și văzuse fundul acela încântător, toate intențiile lui se spulberaseră, zburaseră pe geam. Nici un bărbat n-ar putea rata o astfel de situație, nu-i așa? își zise în gând.

Își scoase cizmele de cowboy, apoi încercă să se așeze pe pat lângă Genna. Dar ea ocupa prea mult spațiu și nu avea loc.

– Hei, hârciogule, o tachină el, vorbindu-i încet lângă ureche. Fă-mi loc.

Ea deschise doar un ochi, îl privi, apoi zâmbi. Îi făcu loc în așa fel încât să se poată așeza confortabil și imediat se lipi de el, oftând mulțumită. În mintea încețoșată de somn, nu se întrebă ce căuta el în patul ei și nici cum intrase în casă. Singurul lucru important era că el era acolo și totul era perfect.

– Bună, zise ea cu o voce ușor răgușită de somn, pe care Jared o găsi incredibil de sexy.

– Bună, frumoaso. Zâmbi. Părul îi era ciufulit și avea urme de rimel sub ochii cenușii împăienjeniți de somn. Își zise în gând că era adorabilă. Te-ai trezit?

– Mmm-mmm. Mâna începuse să i se miște pe pieptul lui larg, dar se opri brusc. Își ridică privirea spre el și se încruntă. Ești îmbrăcat, îi zise ea cu un ton acuzator.

Jared chicoti. Îi trase corpul spre el și o sărută lung în timp ce cu o mână îi exploara fiecare centimetru, de la mijloc spre coapse. Și făcu acest lucru până când respirația ei se înteți și deschise gura ca să respire.

– Da, sunt îmbrăcat, șopti mieros. Vrei să le scot? Mâinile ei deja îi desfăceau cureaua.

– Hai să zicem că doar trebuie să le aranjăm. Sunt foarte grăbită.

– Zău? remarcă el cu o voce uscată și se ridică astfel încât ea să-i poată scoate pantalonii. N-am remarcat.

– Nu te mai prosti, Hennessy, mârâi ea, în timp ce-și trecea mâna peste pielea lui mătăsoasă, bucurându-se de moliciunea ei.

Jared se abținu să-i spună că i se părea că ea era cea care dorea să se prostească. În schimb, se rostogoli peste ea și făcu dragoste, cu un entuziasm mai mare ca al ei.

Momentul de plăcere veni repede, dar se părea că va dura la infinit. Încet, respirația le reveni la normal. Numai că Genna era gata să adoarmă din nou și Jared o ciupi de fund.

– Jared! exclamă ea de parcă atunci îl vedea pentru prima oară cu adevărat. Ce cauți aici?

– Asta ar fi greu de explicat, îi spuse el jucându-se cu urechea ei.

– În locul tău nu mi-aș face multe griji. Corpul ei încă simțea furnicături după mângâierile lui. O făcuse să se simtă minunat... și somnoroasă. Închise ochii.

– Am venit să te trezesc.

Mergem într-o excursie.

– Hmm? Să mă trezesc? Ce oră este?

El se uită pe fereastră.

– Se ivesc zorile.

– Ciudat, n-am auzit cum se crapă de ziuă, bolborosi ea, înfundându-și mai adânc fața în pernă.

– Păi, erai... ocupată. Chicoti și coborând din pat își îndreptă hainele. Haide, scoală-te! Trebuie să mergem, avem treburi de făcut!

– Să mergem? Genna se rostogoli pe spate și-l privi cu un ochi. Să mergem, unde?

– În Berkshire, îi spuse ca și cum ea ar fi trebuit să știe. Un vechi prieten de-al meu are o fermă acolo. Vom merge să ne petrecem ziua acolo.

Ea se ridică în pat, privindu-l cum scotocea prin dulapul ei cu haine. Îi aruncă un sutien negru de dantelă, o pereche de pantaloni largi și două șosete diferite.

– Când ai hotărât asta?

– Acum câteva ore. Jared ridică un neglijeu din satin de culoare crem și îl privi lung. Totul este aranjat. L-am sunat.

Genna se uită la ceas. Nu era încă ora șase.

– Și mai este prietenul tău?

– Nu ai cizme? o întrebă, băgându-se pe jumătate în dulap. Pantofii începură să zboare în toate părțile.

Genna sări din pat și băgându-și degetul printr-o agățătoare de la blugi lui îl trase afară din dulap.

– Pot să mă îmbrac singură, mulțumesc. Dacă te-aș lăsa pe tine să alegi hainele, voi fi prima pe lista domnului Blackwell, imediat după Cyndi Lauper.

El se așeză pe pat și o privi ca și cum era sigur că avea nevoie de ajutor.

– Unde este Alyssa? îl întrebă, îmbrăcând o cămașă groasă de bumbac.

– Pe canapeaua ta, dormind adânc. Niciodată nu se trezește înainte de ora șapte.

– Ce copil inteligent! zise Genna, aruncând o privire poftitoare spre patul răvășit.

În timp ce-și încheia cămașa, întrebarea care ar fi trebuit să-i vină prima în minte, își făcu loc.

– Cum ai intrat în casă?

– Cu cartea de credit, îi răspunse el cu un chip pe care nu se putea citi nimic. Trebuie să cumpărăm o broască mai sigură, Gen. Habar n-ai când poate intra peste tine un maniac sexual și să poftească la prăjiturile tale.

Genna îi aruncă o privire lungă.

– Ai dreptate.

Capitolul 9

Nimic nu ar fi putut-o pregăti pe Genna pentru a se întâlni cu clanul Hennessy. Jared o prevenise de iminenta lor sosire și că erau ciudați. Dar când au sosit la masă, cu o săptămână înainte de plecarea lui Jared în cantonament, Genna era convinsă că Tory Hills nu va mai fi la fel.

Cuprinsă de o stare de agitație cumplită, Genna stătea pe veranda casei lui Jared. El insistase ca ea să fie prezentă când va sosi familia lui.

Așa că, ea stătea pe verandă cu mâinile adânc înfundate în buzunarele șortului Kaki, legănându-se pe picioare.

Ar fi dorit ca Bernice să n-o abandoneze ca să se ducă la bowling. Ar fi fost mai bine să fie un chip familiar în ceea ce ea își imagina că va fi o mare de Hennessy.

– Când sosesc? întrebă Alyssa a mia oară în timp ce-și aranja șosetele de dantelă.

– Curând, scumpo.

Genna se aplecă și mângâie fetița, apoi îi aranjă din nou rochia bleumarin cu alb.

– Ai mai spus așa, îi zise Alyssa încruntată.
– Păi, îți ia ceva timp să ajungi de la aeroport până aici.
– Și dacă nu mai ajung? Dacă s-au rătăcit?
– Nu se rătăcesc. Tatăl tău știe drumul de la aeroport.
– Și dacă a uitat drumul?
– Nu l-a uitat.
– Dar dacă...

Mașina încăpătoare de culoare vișinie a familiei Dennison dădu colțul și se opri cu un scrâșnet de roți în fața casei lui Jared. Toate ușile mașinii se deschiseseră în același timp și ocupanții acesteia țâșniră din ea, vorbind mult mai repede. Alyssa sări de pe verandă și se repezi spre grupul de oameni. Genna rămase înțepenită pe verandă. Brusc, un Jared zâmbitor o prinse de braț și o târî în mijlocul mulțimii ca s-o prezinte înainte ca ei să ajungă în casă.

Bill Hennessy, tatăl lui Jared, avea peste un metru optzeci și era bine clădit. Avea o coamă de păr castaniu înspicat cu gri, pe care-l purta lung și strâns la spate. Era un bărbat frumos. Evident că Jared moștenise nasul scurt și drept al tatălui său, la fel ca și maxilarul puternic. Îmbrăcat într-o pereche de blugi vechi și o cămașă roșie hawaiană, Bill dădu din cap în timp ce se făceau prezentările, neoprindu-se din mestecat gumă, și imediat se îndreptă spre garaj cu un bloc notes verde în mână, notând ceva cu un pix.

– Tata are o grămadă de idei, îi explică Jared cu entuziasm, întorcând-o pe Genna spre mama lui. Aproape că a trebuit să răcnească pentru a acoperi toată gălăgia. Mamă. Mamă! Ea este Genna.

Grace Hennessy își întrerupse conversația cu un alt membru al familiei și se întoarse, privind-o pe Genna cu niște ochi atât de albaștri, încât o uimi. Grace era la fel de înaltă ca și

soțul ei și avea un superb păr negru-albăstrui. Purta o rochie care putea fi numită „ rochie sac“, un caftan diafan, turcoaz cu purpuriu. Trei brățări mari de argint se ciocniră cu zgomot când întinse mâna spre Genna. Zâmbetul ei rivaliza în strălucire cu soarele.

– Așadar, tu ești Genna. Jared ne-a povestit la toți cum l-ai ajutat în problema aia urâtă cu Simone. Toți îți datorăm mulțumiri din inimă, draga mea.

Genna roși când o îmbrățișă călduros.

– N-am făcut mare lucru, protestă ea.

Grace îi ignoră răspunsul și-și ațintiși o privire semnificativă spre fiul ei.

– Sunt atât de bucuroasă că am supraviețuit drumului de la aeroport până aici și am cunoscut-o pe Genna.

– Mamă! zise Jared printre dinți.

Indiferentă, Grace continuă neabătută:

– Jared nu avea răbdare, abia aștepta să ne aducă aici, nu-i așa Jared?

Curioasă, Genna se uită la el. Jared roșise ca un adolescent.

– Zău, mamă...

– Și pot să-mi dau seama de ce, continuă Grace cu o sclipire familiară în ochi în timp ce-l ignora pe fiul ei încurcat și-și concentră atenția asupra Gennei. Dar zău că ar fi meritat amenda...

– Mamă!

– Probabil că le-a speriat de moarte pe călugărițele acelea din Volkswager.

Genna deja își mușcă buzele. Grace îi administra lui Jared puțin din propriul lui medicament, își zise Genna în gând, pe care îl merita din plin. Simți o atracție pentru Grace și o plăcu instantaneu.

– Am încercat să-i spun polițistului să continue să scrie amenda, dar...

– Ai fost oprit? îl întrebă Genna, abținându-se cu greu să râdă de mutra lui Jared. Și nici o amendă? De fapt, cu ce viteză mergeai?

– Nu chiar așa de mare.

– Șaizeci și cinci kilometri la oră, într-o zonă unde era permis numai patruzeci, îl ajută Grace.

Jared se uită încruntat la mama lui și o luă pe Genna de acolo.

– Polițistul era unul dintre fanii Hawks? îi sugeră Genna cu o voce mieroasă.

– Fă cunoștință cu mătușa Roberta, Genna, îi zise el repede, din privirea lui înțelegând clar că subiectul anterior era închis. Mătușa Roberta, ea este Genna. Genna, sora mamei, Roberta Palmer.

– Îmi pare bine să vă cunosc, zâmbi Genna.

– Ah, pe cuvântul meu, J.J.! exclamă Roberta cu o voce la fel de aspră ca un glaspapir. O țigară de mișca în sus și-n jos în gura ei. Era slabă, cu păr cenușiu și sprâncene negre care se arcuiau deasupra ochilor verzi. Este o scumpă! O scumpă. O fixă cu privirea pătrunzătoare pe Genna. Oh, draga mea, chiar ești o scumpă!

– M... mulțumesc, se bâlbâi Genna, nu prea sigură că aceasta era un compliment.

– Este cam ciudată, îi șopti Jared făcându-i semn cu degetul la tâmplă în timp ce o împingea pe Genna spre un alt Hennessy.

Mai era un frate mai mare, James, păcat că Alyssa îi spunea „ unchiul părinte“. O soră mai mică, Marie, care avea șaptesprezece ani și se antrena ca să facă parte din echipa olimpică

la patinaj artistic. Foindu-se în jurul grupului, cel mai tânăr membru al clanului Hennesy, Bryan, aspirant la parapsihologie la purdue.

Planul era ca toți să stea o săptămână, iar la sfârșitul săptămâni urmau să mai scoată și alți membri ai familiei pentru petrecerea surpriză dată de ziua de naștere a lui Grace. Grace și Bill urmau să rămână să aibă grijă de Alyssa cât timp Jared era în cantonament.

Cea mai mare parte a grupului intrase în casă, lăsându-i pe Jared și Genna pe alee.

– Așadar, ce zici? o întrebă Jared, cu o expresie de copil care aștepta o jucărie.

– Ah... sunt... Genna era șocată. Capul i se învârtea și nu prea era sigură de cuvântul pe care să-l folosească. Copleșitori.

– Mda. Zâmbi larg. Sunt grozavi, nu?

– Și încă cum!

Un țipăt de moarte le curmă discuția și-i făcu s-o zbughească în casă și să urce scările două câte două.

Mătușa Roberta ieșise ca un vârtej din baie în hol, unde toată familia se holba la ea.

– Ah, ai milă, J.J.! suspină ea, agățându-se de brațul lui. Este o femeie moartă în cadă, în baia ta? Cum dracu a ajuns acolo?

Toate privirile se întoarseră spre Jared.

– Nu, moartă, este un manechin, îi răspunse el.

Roberta scoase un sunet nemulțumit și aruncă o privire semnificativă spre James.

– Nu fi lipsit de respect față de morți, J.J. Nu în fața unui preot.

Genna aruncă o privre în baie. Candy, manechinul, era așezată în cadă, îmbrăcată într-un costum de baie alb

cu roșu și cu o bonetă de plastic, iar în mână avea o perie neagră cu coadă lungă.

– Aici n-o puteai vedea, îi răspunse Jared Gennei care-l privea cu sprânceana ridicată.

– Peria dă o notă de realism, spuse James.

Toată lumea îl aprobă din cap.

Genna închise ochii și-și sprijini capul de tocul ușii.

O jumătate de oră mai târziu, când toată lumea era așezată la masă pentru a lua prânzul, Roberta îl trase la o parte pe Jared.

– J.J., dragule, nu știu cât ai plătit pentru casa asta, dar cred că ar trebui să știi că ai păsări care și-au făcut cuibul la etaj.

– Păsări? Jared se uită la Genna, care mai întâi se uită la Roberta, apoi la Jared.

– Păsări. Am deschis dulapul din camera mea și le-am găsit acolo. Trase cu sete din țigară și scoase un nor gros de fum. Aproape că am făcut un atac de cord. Atac de cord. Niciodată n-am văzut așa ceva, sunt imense și roz.

Genna își mușcă buzele și se întoarse, prin fața ochilor trecându-i imaginea mătușii Roberta descoperind stolul de flamingo în dulap și acest lucru era mai mult decât putea suporta

Roberta îl bătu pe Jared pe umăr.

– Mai bine le-ai lua de acolo, iubitule, altfel o să facă murdărie.

Capitolul 10

– Grozavă petrecere, nu-i așa, Jean? zise Roberta dând drumul unui nor de fum albăstrui. Împrumutase una dintre rochiile „ sac“ din garderoba lui Grace, o creație originală din organdi, cu o eșarfă verde. Atârna pe ea și asta o făcu pe Genna să se gândească la copiii care jucau rolul păstorilor în piesele de Crăciun de la școală, și care se îmbrăcau în halatele de baie ale taților lor.

Amy stătea lângă mătușa lui Jared. Se aplecă pe la spatele Robertei și o privi uluită pe Genna. Genna reuși să zâmbească slab.

– Este o petrecere reușită, mătușa Roberta. Vrei să-ți aduc un sifon, sau altceva?

– Da, Jenny, da, vreau. Înhață mâna Gennei cu un gest de afecțiune și se uită la ea cu o privire sticloasă. Pe cuvântul meu, ești o fată tare drăguță. Pur și simplu nu pot să spun cât de tare. Pur și simplu nu pot. Te rog mai adu-mi un sifon și adăugă „ ceva“ în el, vrei?

– Cât de mult „ ceva“ vrea? o întrebă Amy în timp ce se îndrepta cu Genna spre masa lungă pe care se aflau răcoritoarele, situată în spatele casei.

– Probabil că nimic. Este foarte ciudată.

– Adică nebună, vrei să spui.

Amy aruncă o privire lacomă de la o masă la alta. Aplicele montate pe peretele casei luminau bolurile și platourile de diferite mărimi și forme aranjate pe masa acoperită cu o față de masă roșie. Erau de toate, de la crab la fripturi, de la căpșuni proaspete la prăjituri cu ciocolată. Mulțumită Gennei, numărul prăjiturilor era foarte mare.

Amy înhață o farfurie și făcu o excursie fructuoasă de-a lungul mesei. Genna luă o tulpină de țelină pentru sine și prepară o băutură pentru Roberta.

– Este clar că J.J. știe să organizeze o petrecere.

– Mmm, fu tot ce reuși să spună Genna.

Lampioane chinezești, vesel colorate, erau atârnate în jurul grădinii sau în jurul cuștii lui Flurry, Castelul Alb. O stație stereo de mare putere, din care se revărsau valuri de muzică rock, era plasată pe o platformă a unui camion staționat pe alee. Un disc jockey îmbrăcat în frac dansa pe pajiște cu Grace, care era îmbrăcată cu o rochie din bumbac de culoarea roz la care purta o etolă albă din pene.

Ca la prima petrecere dată de J.J., și acum erau invitați toți vecinii. Genna îl observase pe Theron Ralston, îmbrăcat într-un costum nou, umplând cu vârf o farfurie cu creveți. Theron nu ratase niciodată o masă pe gratis sau să-și spioneze vecinii. Grasa doamnă Ralston încerca să mănânce salată de cartofi și în același timp să afle noutăți de la Bill Hennessy. Bill continua să mestece gumă, să-și noteze ceva în carnetul lui, să zâmbească și să dea din cap cu un aer absent. Își închisese până la ultimul nasture cămașa hawaiană de un albastru-electric și-și pusese o cravată subțire, neagră, pentru această ocazie.

Alți doi membri ai clanului Hennessy sosiseră: sora mai mare a lui Jared, Anne, sculptoriță, care moștenise gustul

mamei ei în materie de îmbrăcăminte, și fratele lui, Quinn, oceanograf. Anne era însoțită de soțul ei, Armand și cei doi copii ai lor. Quinn venise împreună cu viitoarea lu soție, Kate.

Erau prezenți mai mulți colegi din echipa lui Jared. Genna îi recunoscu pe Brutus, gigantul cu tunsoarea mohawk. Era îmbrăcat cu pantaloni și vestă negre din piele și avea avea o cravată neagră tot din piele. Dansa cu mătușa Roberta un rock îndrăcit al formației Dodels. Frumosul Cory Cooper, care avea rolul de primitor în echipă, căpătase atenția Mariei.

Puștii din vecini alergau în toate direcțiile cu pistoale cu apă în mâini. Flurry trecu în goană cu o sanda în gură. Curtea era plină de oameni care râdeau, dansau, cântau... în general distrându-se minunat, spre necazul Gennei. Nu dormise aproape deloc cu o noapte în urmă și acest lucru se observa în comportarea ei. Era mai întoarsă pe dos decât la prima petrecere a lui Jared. Era numai vina lui, hotărî ea într-un moment. Chiar de la început ea nu vrusese să se implice și acum el pleca și ea se îndrăgostise de el.

– Înveselește-te, Genna, îi zise Amy cu vocea ei melodioasă. Parcă ți s-au înecat corăbiile. Din nou aș putea să spun.

– Mulțumesc că-mi amintești, îi răspunse Genna sarcastic punându-și în buzunar tulpina de țelină. Bău o bună parte din băutură pe care o preparase pentru Roberta.

– Nu-ți face probleme. Ce s-a întâmplat? A încercat Jared să pună la loc în grădină păsările roz?

– N-ai aflat că le pusesem în dulap, Amy, îi zise Jared. Își băgă pistolul cu apă în hamul de polițist pe care-l purta peste tricoul bleu. Totuși a trebuit să le mut din nou. Au îngrozit-o de moarte pe mătușa Roberta.

– Sper că nu te superi pe mine, șefu', dar nici nu-i trebuia prea mult, îi zise Bernice alăturându-se grupului. Cred că înțelegi ce vreau să spun.

– Știu ce vrei să zici, Bernice. Jared zâmbi, punându-și mâna pe umărul ei. Și poți să zici ce vrei, atâta timp cât mă aprovizionezi cu gemul făcut de tine. Se uită lung la Genna. E adevărat, Gen?

Genna se uită strâmb la el și termină de amestecat băutura Robertei: rom cu Cola.

– Și apoi, Bernice, ai un loc asigurat la mine, atâta timp cât continui să-mi spui „ șefu", continuă Jared. Îmi gâdilă orgoliul.

– Gâdilă mult orgoliul și în curând va trebui să-l cari într-un cărucior, zise Genna sarcastică.

Bernice râse.

– Niciodată nu trebuie să-ți faci astfel de probleme când Genna este pe aici, șefu', râse Bernice.

Buzele lui Jared schițară un zâmbet amenințător. Făcu crețuri în colțul ochilor în timp ce-și plecă privirea amuzată spre Genna

– Nu... u... u, nu de asta trebuie să-mi fac griji când Genna este pe aici.

Genna se gândi că el ar fi putut să zică ceva mai rău. Oricum, când trecu pe lângă el, îl călcă pe picior, apoi îi zâmbi dulce.

– Scuză-mă. Am promis să-i duc băutura asta mătușii Roberta.

Jared încercă să transforme strâmbătura în zâmbet.

– Cred că mi-ar trebui și mie una.

Genna se agită de colo-colo, umplând pahare cu răcoritoare și băuturi, umplând farfurii cu un aer absent și încercând să-l ocolească pe Jared, însă el reuși s-o prindă la masa cu băuturi.

– Mamă, da ce poftă de mâncare ai, domnișoară Hastings! comentă el ridicând din sprânceană la vederea farfuriei plină cu pulpe de pui.

Genna se încruntă stânjenită în timp ce prepara o băutură pentru Roberta, dar nu prea era atentă la ceea ce făcea.

– Îmi place friptura de pui.

– Asta pentru că și tu ești unul. Toată seara m-ai evitat.

– De unde ți-a venit ideea asta total stupidă?

– Ha! îi spuse el râzând iar dinții îi străluciră în lumina lampioanelor. Te-ai fâțâit într-una prin mulțime.

Genna se strâmbă în timp ce amesteca băutura cu un pai.

– Asta este băutura mea, Jillian? o întrebă cu voce răgușită Roberta.

Era agățată cu un braț de Brutus. Brutus își plecă privirea spre ea și rânji ca un maniac, arătându-și un dinte de aur pe care era gravată inițiala numelui său sub forma unei litere din engleză veche.

– Da, este. Poftim,îi răspuse Genna întinzându-i paharul de plastic și făcu un pas spre Jared, într-un gest involuntar.

– Mai târziu, Spartacus, aici de față, va scoate flăcări din gură pentru voi, nu-i așa, dragule? Roberta îl bătu pe spate pe uriaș, la fel cum ar fi mângâiat Marele Danez. Țigara i se mișca în sus și-n jos pe buze. Va scoate flăcări. Nu-i grozav? Cred că este cu adevărat formidabil.

Luă o înghițitură bună din paharul ei. Brusc, îi pieri toată culoarea din obraji.

– Măiculiță, Doamne! Da știi cum să prepari o băutură, scumpo!

Brutus dădu din cap pe spate și începu să râdă. Plin de veselie înhăță o sticlă de Bacardi 151 și-și turnă un sfert de conținut în gură. Stând în profil ca să fie văzut de toți, folosi bricheta Robertei și scoase pe gură o flacără care l-ar fi făcut invidios pe un înghițitor de flăcări profesionist.

– Presupun că o să-mi spui că este bursier la Rhodes, îi spuse Genna lui Jared în timp ce neobișnuitul cuplu dansa la o oarecare distanță de ei.

J.J. clătină din cap și-i lăsă să-i scape un oftat lung.

– N-u-u...

Luă o gură din băutură pe care și-o preparase și se înecă. Se roși la față și ochii i se umplură de lacrimi. Când încercă să vorbească, vocea îi semăna cu cea a lui Marlon Brando din „Nașul".

– Ascultă, Genna, noi doi trebuie să discutăm serios înainte de plecarea mea. Trebuie să lămurim anumite lucruri între noi.

Genna simți cum îi sare inima din piept.

–Ăă... ăă... mi-ar face plăcere, dar...

Boo Boo Paige veni spre ei și-i salută. Disperată, Genna se agăță de brațul lui.

– I-am promis lui Otis dansul ăsta.

Era o probă de forță, dar până la urmă reuși să-l tragă după ea în mulțime pe gigantul Otis.

Un alt test a fost să dansese cu Boo Boo. Din fericire, chiar în acel moment, Bill Hennessy trecu pe acolo cu o privire ciudată în ochi și Jared împreună cu ceilalți frați o luară după el, îndreptându-se spre garaj.

Mai târziu, el o prinse la marginea patio-ului unde încerca să discute în liniște cu Amy; mă rog, mai mult vorbea Amy.

– Scuză-ne, Amy.

– Unde mă duci? îl întrebă Genna înăbușit, în timp ce Jared o scotea din patio. Aproape că o luase pe sus. Încercase să scape din strânsoare, dar el nu luă în seamă efortul ei.

Jared nu-i spuse nimic. Trebuia să se lupte cu răceala ei. Dacă nu-l va lăsa să vorbească rațional cu ea, își va folosi corpul ca s-o determine. Îl va refuza, nu-i așa? Ha! Nici o femeie nu fusese atât de excitată în brațele lui ca Genna și în același timp să nu-i pese de el. Ori de câte ori o atingea, pur și simplu se aprindea. Și îi mai spusese că-l iubește. Avea intenția să-i reamintească acest lucru. Nu-i va permite să-l folosească o vară întreagă și apoi să-l dea la o parte!

O trase în spatele garajului, departe de ochii mulțimii, și o îmbrățișă. Gura lui o acapără pe a ei înainte ca ea să poată schița vreun gest. Buzele lui erau neîndurătoare și posesive. Era un sărut din care se simțea frustrarea și dorința nesatisfăcută. Nu cerea, lua. Neajutorată, Genna îi dădu ceea ce el cerea și avu imensa plăcere de a simți cum corpul lui tremura lângă al ei.

Nesiguranța în legătură cu relația ei cu Jared dispăru din mintea ei. Dintr-o dată, viitorul deveni un concept abstract. Nevoia era reală. O dorință copleșitoare de a fi îmbrățișată, atinsă și iubită de acest bărbat. Îl iubea, îl dorea și nu vedea nici un motiv să nu i se dea acolo și atunci. Zgomotul făcut de aproape o sută de oameni care petreceau dincolo de garaj nu putea înăbuși zgomotul produs de bătăile inimi ei.

Atelierul lui Theron Ralston era după colț. Cu o singură mișcare, Jared deschise ușa și o trase pe Genna înăuntru. Razele lunii pătrundeau printr-o fereastră mică, luminând mașina de tuns iarba și un raft lung cu unelte de grădinărit. De asemenea luminau trăsăturile chipului lui Jared. Expresia lui hotărâtă îi tăie Gennei respirația. Cu un aer de animal de pradă, o lipi de peretele de tablă.

– Te doresc, Genna, îi zise el cu o voce înăbușită. Își puse mâinile de-o parte și de alta a chipului ei și-și lipi coapsele de ale ei. Nu-mi mai spune aiureli despre faptul că tu nu mă vrei.

Cu ochii mari, ea clătină din cap. Jared fusese un amant iubitor, un amant nebunatic, acum era unul posesiv. Găsi această schimbare excitantă și simți cum i se înmoaie genunchii.

O sărută cu pasiune. Partea de sus a rochiei căzu în talie. Degetul lui se strecură sub breteaua sutienului, dând-o la o parte și începând să-i maseze sfârcul care se întărise de dorință și din cauza aerului rece al nopții. Genna îi trase fermoarul de la pantalonii gri, eliberându-l. Când îl simți cald și tare în mâinile ei, gemu de plăcere.

Orice urmă de control dispăru și pasiunea izbucni. Se gândiră că asta ar putea fi ultima clipă pe care o petreceau împreună și se agățară disperați unul de altul. Fusta Gennei se ridică singură. Chiloții de mătase bleu aterizară pe podea. Jared o ridică și o așeză într-o poziție potrivită dintr-o singură mișcare.

Se auzi un suspin prelung. Cu un geamăt începură să se miște în același ritm. Genna îi înconjură mijlocul cu picioarele, trăgându-l mai adânc în ea și mișcându-se împreună până când el simți că explodează. Un geamăt profund din gât îi scăpă lui Jared. Ea îi rosti numele și-și înfipse unghile în spatele musculos, prelungindu-și plăcerea.

O dată cu respirația normală s-a întors și rațiunea lui Jared. Dintr-o dată se îngrozi la gândul că Genna l-ar putea urî. Făcuse dragoste cu ea în atelierul vecinului, pentru numele lui Dumnezeu! Aștepta să-l pocnească și să-l facă în toate felurile mă rog, le merita pe toate, își spuse în sinea lui. În schimb, Genna, în timp ce încerca să-și aranjeze ținuta, începu să chicotească fără să se poată stăpâni. Năuc, Jared se holbă la ea.

– Am făcut dragoste în atelierul lui Ralston! reuși ea să spună printre chicoteli.

Jared se simți ușurat, cuprins de o stare de slăbiciune le fel de plăcută ca și dragostea pe care o făcuse cu Genna. Era amuzant, se gândi. Un zâmbet larg destinse trăsăturile lui frumoase și începu și el să chicotească.

– Bătrânul Theron ar face un infarct dacă ar ști că am fost aici cu profesoara de la grădiniță!

Încercă să râdă pe tăcute, la fel cum fac copiii obraznici, cărora încă nu le fusese descoperită pozna. Jared ridică de pe podea chiloții Gennei și izbucniră iar în râs, sprijinindu-se de peretele de tablă.

– Vai, Genna! O îmbrățișă și o sărută pe vârful nasului. Ai mult umor?

Zâmbetul ei era ca o floare care se deschidea în fața ochilor lui.

– Asta-i tot ce am, Jared? îl întrebă ea cu o voce ușor tremurată.

Într-o clipă, el deveni serios. Cum putea să creadă așa ceva? Doar îi spusese că o iubește. Îi dovedise. Îi făcuse curte și o prezentase părinților lui. Făcuse totul, dar n-o ceruse. Aha! Făcuse totul, dar nu clarificase un singur lucru important: viitorul lor.

La naiba! Nu pusese problema cum trebuia. Fusese atât de atent să nu insiste cu nimic, având în vedere atitudinea ei față de el de la început. Acum își dădea seama că în felul ăsta o făcuse să creadă că relația lor era una trecătoare, și asta numai ca s-o sperie.

Cum de putuse fi atât de prost? Genna mai luase plasă o dată, crezând că va avea o relație serioasă, cu un viitor. Era natural să fie îngrijorată ca acest lucru să nu se întâmple din nou. Fusese atât de sigur că ea o să fie aceea care să-l trimită la plimbare, încât nici o clipă nu-i trecuse prin minte că Genna s-ar putea simți nesigură, deoarece vara era pe sfârșite și el trebuia să plece în cantonament, a doua zi.

– Oh, Genna! zise el cu un oftat.

Genna se încordă, interpretând greșit privirea blândă din ochii lui. Crezu că-i era milă. „ Ai făcut-o din nou, Genna. Și doar ar fi trebuit să știi mai bine."

– În seara asta va trebui să discutăm. Mâine dimineață, la prima oră, trebuie să plec

Chiar dacă știa, auzindu-l pe Jared spunând că urma să plece, simți cum i se frânge inima. Încercase din nou să aibă o atitudine degajată în această... legătură. Cuvântul ăsta îi lăsă un gust amar. Ea n-o considerase o legătură. Se îndrăgostise. Ceea ce nu era o fericire, deoarece el părea că nu-i urmase exemplu.

– Hai să mergem înăuntru... începu el.

O mișcare din partea cealaltă a gemuletului îi făcu pe amândoi să se aplece automat. Inima Gennei începu să bată cu putere. Oare pe lângă supărare, avea să suporte și rușinea de a fi descoperită în mica magazie de unelte, împreună cu Jared? Putea să vadă... Ralston Theron va arunca o singură privire și-și va rosti sentința. Din punct de vedere politic, Theron era de dreapta și era de mirare că planeta nu se cutremurase. Dacă o găsea pe profesoara de la grădiniță împreună cu faimosul fotbalist și playboy în atelierul lui, imediat o va reclama consiliului de conducere.

Cu precauție, privi prin gemuleț.

– Cine este? șopti Jared.

Ea oftă ușurată.

– Este doar mama ta, care se furișază în garaj să fumeze o țigară.

Ah, respiră el ușurat. Țigară? În garaj! Ah, Doamne, Dumnezeule!

Jared țâșni din atelier, cu Genna pe urmele lui, când fură fulgerați de același gând: Cu un brânci o împinse de la ușă și Genna se trezi trântită în iarbă, în timp ce Jared se repezi înăuntru după mama lui. Grace abia scăpărase chibritul când fiul ei o înfășcă de braț și o trase afară. Se rostogoliră în iarbă într-o învălmășală de picioare și brațe și acoperiți de rochia largă a lui Grace. Jared tocmai încerca să se ridice, având în jurul gâtului o etolă de pene albe, când o explozie puternică răsună în garaj. Acoperișul garajului se ridică spre cer în următoarea secundă.

Femeile țipară. Cu excepția lui Bill și a mătușii Roberta, toată lumea din curte fugi să se adăpostească. Cei doi rămaseră pe pajiște, privind focul de artificii pe fundalul cerului negru.

– Mamă, Doamne, Bill, astea sunt grozave. Pur și simplu grozave!

Roberta stătea cu o mână în șold și pufăia din țigară.

Bill se încruntă privind explozia de culori de pe cer, își luă creionul de după ureche și notă în caietul lui: Prea mult praf de pușcă.

Slavă Domnului că Jared își parcase mașinile în stradă, așa că nu trebuia să le mai scoată din garaj. Corwette-ul și Mercedesul scăpaseră neatinse. În schimb, păsările flamingo, pe care Jared le mutase din dulapul mătușii Roberta în garaj, au avut de suferit. Căldura degajată de foc le transformase într-o masă informă de plastic roz.

Explozia împrăștiase bucăți de lemn și alte materiale peste tot. Grădina cu legume a Ralstonilor era acoperită cu șindrilă. Mingile de golf se împrăștiaseră ca grindina. Jared primise zece cutii cu mingi de golf pe care le pusese în garaj. O companie de materiale sportive îi mulțumise în felul acesta pentru reclama făcută produselor lor. Una dintre ele lovise pudelul Ralstonilor, care rămăsese întins la pământ, leșinat.

Un asistent de pe salvare, zăpăcit, aruncă apă rece peste doamna Ralston în loc de câine, udând-o leoarcă și făcând ca materialul subțire al rochiei să se muleze peste pieptul ei voluminos. Lividă la față, aceasta apucă o baghetă de pâine și-l lovi pe tânăr în cap cu ea.

Pompierii stinseră focul destul de repede, în timp ce petrecăreții curățau curtea de resturi. Părintele James veni dinspre magazia Ralstonilor cu o pereche de chiloți de mătase albastră în mână.

– Măsura patruzeci. Își privi fratele ridicând dintr-o sprânceană.

Jared roși puternic și-și privi fratele pe jumătate stânjenit. Îi smulse articolul de lenjerie din mână și-l băgă în buzunarul

pantalonilor, în timp ce-și rotea privirea căutând prin mulțime propietara. Dar Genna nu se zărea nicăieri.

– Gilda! exclamă mătușa Roberta când Genna deschise ușa, a doua zi. Părul gri îi era ciufulit, făcând-o să semene cu o pasăre exotică. Purta papuci roșii și un halat de baie bleu foarte uzat. Clătinând din cap, trase prelung din țigară și-i făcu semn Gennei să intre în casă. Sunt foarte bucuroasă că ai venit pe aici. J.J. Te-a căutat peste tot.

– Zău? spuse Genna încercând să îndepărteze fumul care-i intra în ochi. Mare noroc, J.J. Vei putea să-ți păstrezi discursul pentru alta:

– N-o să-i spun lui James, scumpo, îi zise Roberta în șoaptă. Își puse țigara în gură și o bătu pe braț pe Genna cu un aer conspirativ. Zău, Georgia, n-ar fi trebuit să te îndrăgostești de un preot, totuși. Nu ai nici un viitor.

Genna oftă și-și frecă fruntea într-o încercare disperată de a-și calma durerea de cap.

– Am vrut să aflu dacă toată lumea e bine, după seara trecută.

Roberta își ridică mâinile într-un gest de predare.

– Dorm buștean, toți. Artificiile lui Bill i-au obosit peste măsură. Nu-i așa că au fost grozave, Janet?

– Da.

– Pe cuvântul meu, au fost formidabile!

Își stinse țigara într-o scrumieră care era primejdios de aproape de marginea biroului lui Jared, și imediat își aprinse alta.

Genna spera să fie cineva treaz, cineva mai lucid decât Roberta, dar își pierdu speranța că va veni un alt membru al familiei. Încet, începu să se îndrepte spre ușă.

– Trebuie să plec...

– Ah, mai stai! exclamă Roberta. Tocmai voiam să iau micul dejun. Omletă... prăjiturile cu ciocolată și brânză. Sunt specialitatea mea.

– Bănuiesc. Genna se forță să zâmbească, sperând că nu arăta după cum se simțea. Îți trecu un picior peste prag. Zău că nu pot să mai stau, mătușa Roberta. Oricum, mulțumesc pentru invitație.

– Mă rog, atunci rămâne pentru altă dată. Auzi, Glenda, un bărbat de la grădinița Alyssei a venit după datele ei. Am auzit când J.J. i-a spus lui Gracie că le-a pus într-un plic, aici pe birou, și a trebuit să răscolesc până le-am găsit și l-am dat tipului. Am făcut bine? Crezi că am făcut bine?

Genna aruncă o privire pe biroul lui Jared. Ca de obicei, arăta de parcă o bombă căzuse acolo.

– Sunt sigură că ai făcut bine. Probabil că a fost domnul Adams, de la secretariat. Se strecură afară. La revedere.

– Pa. Mai vino pe aici! îi spuse Roberta sprijinindu-se de ușă cu țigara în mână și privind-o pe Genna care traversa pajiștea. Ah, așteaptă! Stai, Gardenia!

Genna se opri și se întoarse. O văzu pe Roberta dispărând în casă. Se întoarse repede fluturând o bucată de hârtie.

– J.J. A lăsat asta pentru tine. Îi întinse hârtia Gennei.

Era un cec pentru a doua jumătate a salariului și o notă scrisă în grabă în care-i spunea că-i va telefona. Asta spunea tot, nu-i așa? Inima Gennei tresări din nou. Fusese a lui pe perioada verii, cumpărată și plătită.

Întoarsă acasă, Genna se așeză pe un scaun în sufragerie, pregătindu-se să se uite iar pe pereți. Se gândi că acest hobby este cel mai ieftin și ușor de îndeplinit.

Ușa din spate se deschise cu zgomot.

– Nu faci nici o prăjitură, îi zise Amy calmă, cu vocea cea mai plăcută de care era capabilă.

– Nu. Am acoperit cele mai importante cereri pentru sărbători până în 1990. Inclusiv Hanukkah și ziua de naștere a reginei Elizabeth a Angliei.

– Deci, ce faci? o întrebă Amy, trântindu-și corpul grăsuț pe un scaun în fața Gennei.

– Mă uit pe pereți.

Din respect pentru prietena ei, Amy rămase tăcută, privind-o. Totuși nu mai avea răbdarea necesară pentru a păstra tăcerea mult timp.

– Unde ai fost după tot tărămboiul din seara trecută? o întrebă, cu privirea ațintită pe un măr din coșul de nuiele de pe masă.

– Am fost să văd răsăritul soarelui.

Amy se gândi că era mai bine să nu facă nici un comentariu. Se prefăcu surdă.

– J.J te-a căutat peste tot.

– Voiam să fiu sigură. De obicei explozile au acest efect asupra mea. Pur și simplu, după o explozie puternică simt nevoia să plec și să meditez de una singură.

– Aiureli. Amy clipi ca și ochii i s-ar fi umplut de lacrimi. Ai fugit!

Genna reuși să se încrunte și să se holbeze în același timp, iar Amy continuă:

– Deci, iar v-ați certat, sau ce?

– De ce să ne fi certat?

– De când aveți voi nevoie de un motiv ca să vă certați? Cel puțin, tu n-ai fost normală de când el s-a mutat aici. Poate v-ați certat în legătură cu relația dintre voi?

– Nu avem nici o relație. Mă rog, nu în sensul la care te referi tu.

– Genna, termină cu prostiile, se răsti Amy, abandonând încercarea de a se uita strâmb la ea. Suntem prietene bune, îți amintești asta, nu-i așa?

Genna încetă să se încrunte și ridică o mână să oprească predica ce avea să urmeze.

– Recunosc de bunăvoie că am avut o legătură cu Jared. Recunosc de bunăvoie că m-am îndrăgostit de el. Dar din punctul lui de vedere, noi doi am fost doar doi prieteni care s-au distrat în timpul verii.

Amy ridică spre ea chipul ei grăsuț și scoase un sunet nepoliticos, care semăna foarte bine cu un fâșâit.

– Ai niște idei...

– Este adevărat, îi spuse Genna neabătută. Am avut o înțelegere. Am avut o scurtă aventură de o vară, fără nici o obligație.

– Doamne, câte tâmpenii! Tipul este îndrăgostit de tine!

– Zău? Păi atunci... îi întinse lui Amy biletul pe care Jared i-l lăsase. Nu sunt o autoritate în materie, dar după umila mea părere, asta nu este o scrisoare de dragoste.

„ Genna, mulțumesc pentru munca depusă. Te sun când o să pot.“ Amy se încruntă, încurcată. Se putea ca relația dintre Genna și Jared să fi început ca o glumă, dar ar fi putut să jure că J.J. se îndrăgostise, cel puțin la fel de tare ca Genna. Nu era posibil să se fi înșelat atât de mult. Ceva nu se potrivea și va afla ea despre ce era vorba. Între timp se așeză mai bine pe scaun. Împinse foaia de hârtie spre Genna.

– Asta nu e o dovadă. N-are nici o valoare la tribunal. Asta nu dovedește nimic.

– Iar te-ai uitat la Curtea Divorțurilor, nu-i așa? Genna oftă. Pentru o clipă rămase nemișcată și chipul i se întunecă în timp ce privea hârtia. Aș dori să ai dreptate, prietena mea. În ceea ce mă privește, nu trebuie să-mi spui nimic în plus ca să pricep mesajul.

Numai că mi-a frânt inima.

***

Genna se gândi că Dumnezeu n-ar fi avut nici o problemă în crearea lumii dacă fiecare dintre cele șapte zile ar fi fost la fel de lungi ca ziua care urmă plecării lui Jared. Mai mult, el ar fi avut și o zi liberă. A numărat fiecare secundă de sâmbătă până luni. N-a plâns, nu s-a autocompătimit n-a simțit nimic, decât un mare gol.

De un singur lucru era sigură: niciodată nu se va mai îndrăgosti. Nu pentru că-i era teamă sau că era necăjită. Ci pentru că dăduse totul. Pur și simplu nu mai putea iubi, indiferent de cum era bărbatul... bun, rău sau altfel.

Luni seară s-a hotărât să-și scoată cutiile în care ținea materialele necesare la grădiniță și care se adunaseră timp de opt ani, și invitând-o pe Amy să-i țină companie, începu să le trieze. Subiectul J.J. Hennessy a fost declarat tabu, cel puțin partea legată de relația cu Genna. Nu puteau să-l excludă total din conversație, datorită prezenței Alyssei. Genna se oferise să stea cu ea, în timp ce Bill și Gracie o conduceau la aeroport pe mătușa Roberta.

Alyssa era și mai tăcută decât Genna. Stătea pe canapea, îmbrăcată în pijama, cu Dollie în brațe, și răsfoia o carte de colorat. Era foarte apatică și aproape că nu dădea nici o atenție filmului de desene animate de la video. Când sosi timpul să se ducă la culcare, lacrimile începură să-i șiroiască pe obraji. Fiica lui Jared era convinsă că tatăl ei n-o să mai vină acasă, la fel ca mama ei, care nu se mai întorsese după accident.

Genna nu ezită să formeze numărul de telefon pe care Jared îl lăsase părinților lui în caz de urgență. Dar trebuia să recunoască faptul că nu prea avea chef să-i vorbească. În timp ce el aștepta ca el să vină la telefon, se hotărî să nu-i dea nici o șansă să înceapă o conversație personală. Singurul motiv pentru care telefonase era Alyssa.

– Jared, Genna la telefon, îi zise ea încercând să înăbușe hohotele Alyssei. Fetița stătea cu capul sprijinit de umărul ei, iar lacrimile îi udaseră tricoul. Am grijă de Alyssa și avem o mică problemă. Crede că tu n-o să mai vii acasă... niciodată.

Înainte ca Jared să poată spune ceva, îi întinse telefonul Alyssei.

– Tă-ticule?

– Hei, gogoașă, ce s-a întâmplat? o întrebă Jared, simțindu-se foarte vinovat. Voise să-i dea telefon mai repede fiicei lui, dar pur și simplu nu avusese timp. Ar fi trebuit să-și facă timp.

– Ești... ești în cer?

Jared simți un nod în gât.

– Nu, scumpo, o asigură el cu o voce înăbușită. Sunt în cantonament. În cer nu sunt telefoane, scumpa mea.

– Ești sigur?

– Bineînțeles că sunt sigur. Se strâmbă în timp ce se sprijinea de capul patului. Fiecare mușchi, tot corpul îl durea de parcă fusese bătut. Sunt foarte departe de cer. Sunt în cantonament, mă antrenez. Am mai vorbit despre asta, ții minte?

Jared vorbi cu Alyssa până când simți că fetița s-a calmat și era foarte sigură că o să-l vadă curând. I-a promis că o va suna în fiecare zi, seara, înainte de culcare, apoi îi ură noapte bună și-i ceru să i-o dea pe Genna la telefon.

Genna, își zise el în gând aranjându-și mai bine punga cu gheață pe umăr. Deja îi era dor de ea. Totuși se încruntă când auzi vocea de gheață în receptor.

– S-a liniștit? o întrebă.

– Da. Sunt sigură că va fi bine, îi zise Genna, hotărâtă să termine cât mai repede convorbirea. Mulțumesc, J.J. Îmi pare rău că te-am deranjat.

Realiză cu uimire că ea o să închidă telefonul și se grăbi să-i vorbească.

– Gen, ai găsit biletul meu? Fusese foarte nerăbdător să afle cum se va comporta ea.

Nemernicul! își zise Genna în gând, uitându-se strâmb la receptor.

Oare o credea idioată?

– Da! se răsti ea. Eu și General Motors îți mulțumim.

Jared tresări la auzul receptorului trântit în furcă. Ce mai făcuse acum? Era conștient că nu-i trebuise prea mult timp ca să scrie biletul... și nici n-o căutase prea mult pe Genna... dar nu credea că era prea grav. Și ce legătură avea General Motors cu viitorul lor? Probabil că se referea la cec și la ratele pe care ea le plătise cu ajutorul lui. A crezut că o cerere în căsătorie era mai importantă decât ratele mașinii. Mai mult ca sigur că era supărată că n-o sunase mai devreme, dar întotdeauna primele zile de cantonament erau îngrozitoare pentru el. Spera să înțeleagă când îi va explica.

Așteptă o oră înainte să sune din nou, ca să fie sigur că Alyssa dormea și să poată vorbi în liniște cu Genna. Se hotărî se discute despre bilet pe îndelete, având în vedere proasta ei dispoziție.

– Bună, eu sunt! Totul este bine?

Genna oftă și dădu ochii peste cap spre Amy care stătea pe podea, cu picioarele încrucișate, și sorta niște jucării. Niciodată nu-l considerase pe Jared un sadic dar se părea că acum, la sfârșitul relației lor, era hotărât s-o chinuiască. Și ea, care se hotărâse să fie incredibil de satisfăcută în legătură cu relația lor și să nege că avea inima frântă din cauza lui.

– Lyss doarme. Deci... cum este în tabără?

Jared râse fără veselie. Instinctul îi spunea că ceva nu era bine deloc. El și iubita lui erau pe lungimi de undă diferite.

– Este un cantonament.

– Ah, Scuze. Mă rog, cum merge?

– Oribil. Nu-mi place aici, absolut deloc.

– Aoleu, asta nu-i bine, îi spuse ea fără urmă de sinceritate.

– Nu-i nimic. Niciodată nu mi-a plăcut aici. Toți simțim la fel. Avem un antrenor secund care se crede încă la Marină, și un supraveghetor de fundași care se consideră al doilea Jim McMahon.

– Este rudă cu Ed McMahon? îl întrebă cu indiferență, ceea ce nu era ușor, având în vedere că era atât de încordată încât o durea tot corpul și simțea lacrimi pe spatele pleoapelor.

– Nu, nu este, îi zise Jared simțind cum inima începe să-i coboare ușor spre stomac. Nu părea că vorbește ca o viitoare mireasă. Poate că dorea să fie puțin împinsă de la spate. Știu, îmi pare bine că ești acolo pentru Lyssa. Te-ai purtat atât de frumos cu ea.

– Mă bucur.

Era mai bine să nu fie „ ce prieteni buni am fost".

– Am fost niște prieteni grozavi.

Un cuvânt vulgar trecu prin mintea Gennei în timp ce ochii i se umplură de lacrimi.

– Cred că Alyssa te consideră a doua mamă.

Instinctul de apărare o făcu să înghită nodul din gât și să se adune înainte de a izbucni în plâns.

– Uite ce este, Jared, înțeleg ce vrei să spui, dar nu e necesar.

– Nu e?

– Nu. Sunt perfect conștientă că romantismul a dispărut din relația noastră.

– A dispărut? Inima îi ajunse în stomac cu aceste ultime cuvinte. Din nou interpretase greșit toată situația? Fusese atât de sigur...

– La urma urmei, asta a fost înțelegerea.

Iar... Nenorocita aia de înțelegere!

– Așa că a fost o aventură de vară. Nu regret nimic...

– Genna, scumpo... o întrerupse el. Nimic din ceea ce spunea ea nu avea sens. Era mai rău decât o conversație cu mătușa Roberta. Ești supărată...

– Ha! Râse isteric. Basta cu sofisticarea! De să să fiu supărată?

– Întreabă-l despre bilet! interveni promt Amy, lovind-o pe Genna.

Genna se încruntă la ea și-i făcu semn s-o lase în pace.

– Păi, nu știu! îi zise el exasperat, luându-și punga cu gheță după umăr și punând-o pe cap. Mi se pare că are legătură cu biletul pe care ți l-am lăsat. Dacă n-ai fi plecat după incendiu, am fi putut discuta...

– Bine, se răsti ea. Știu să citesc. Am înțeles mesajul, Hennessy. Am terminat. Am terminat și aș fi vrut să nu fi început niciodată!

Pentru a doua oară în seara aceea, Jared rămase uitându-se la telefon. Se simțea de zece ori mai rău acum, decât după antrenament, când două namile se năpustiră asupra lui. Era uluit. Genna terminase cu el. Habar n-avea cum făcuse, dar o pierduse.

Genna o lăsă pe Amy bolborosind în sufragerie. Ignorând cererea prietenei sale de a-i spune ce s-a întâmplat, ieși în curte, se trâti pe un șezlong și se uită la stele, fără să le vadă.

Ai făcut-o de data asta, Hastings. După cum te-ai purtat, o să fii norocoasă dacă Jared îți mai vorbește vreodată. Fusese de acord cu condițiile lui; nu avea de ce să se supere deoarece el le respecta. Acum, după ce-și pierduse inima, își pierduse și prietenul.

Capitolul 12

– Aș fi vrut să nu mă las convinsă, mormăi Genna a mia oară în timp ce Amy îndrepta mașina spre poarta stadionului Hawks-Riverside.

– Nu te mai plânge, replică Amy. Oprise și-i arătă portarului permisul de intrare. Vrei să lămurești lucrurile cu J.J., da? Ei bine, asta este o ocazie perfectă.

– Dar nu m-a invitat pe mine, te-a invitat pe tine, remarcă ea din nou. Strânse în mâini cutia mare cu fundă roșie, plină cu prăjituri, pe care o dăduse cu ea în semn de pace. Tot nu înțeleg de ce Brian n-a venit cu tine. Cred că premiera echipei lui favorite de fotbal avea prioritatea asupra întâlnirii cu Kiwanis.

Genna simți cum i se strânge stomacul din clipa în care coborî din mașină. Îi aranja fusta rochiei de tafta purpurie.

– Ești sigură că nu suntem îmbrăcate prea elegant?

Amy zâmbi și-și plecă privirea spre pantalonii negri de mătase și tunica din lame auriu, cadou de la J.J. Hennessy.

– Absolut deloc. Asta este o întâlnire cu pretenții. Proprietarii echipei, toți sponsorii și comentatorii, și repor-

terii, și alți mari granguri vor fi aici. Fac asta în fiecare an, minți ea. Nu citești niciodată rubrica de sport?

– Nu, răspunse Genna în timp ce împingea ușa grea de oțel și păși într-un coridor lung, cu pereții galbeni și linoleum pe jos.

Slavă Domnului, își zise Amy în sinea ei. Dacă Genna ar fi citit pagina de sport, atunci ar fi știut că Hawks nu se antrenau pe stadion, ci la baza lor sportivă lângă Newington.

Amy o luă la dreapta și merse pe coridor urmată fără tragere de inimă de Genna.

– Sunt sigură că n-o să se bucure că mă vede, mormăi Genna mușcându-și buzele și ștergându-și rujul. M-ar fi sunat...

– Vrei să termini cu trăncăneala? Cum era să te sune? Telefonul tău a fost deranjat patru zile. Spune-mi și mie, cum era posibil să te sune?

Se opriră lângă trecerea întunecoasă care ducea spre teren. Genna încercă să-și imagineze fața pe care o făcea Jared când o vedea la recepție. Spera doar să n-o dea afară.

– Cred că-mi vine să vomit.

– Cred că mie îmi vine să vomit. Vrei să-ți vii în fire?

Genna se încruntă și privi în lungul coridorului. Era pustiu.

– Ești sigută că recepția este în seara asta? Se muta de pe un picior pe altul, strângând la piept cutia cu prăjituri.

– Poate am venit noi mai devreme, îi zise Amy. Așteptă aici, eu mă duc să văd dacă este cineva la vestiare, să-mi spună ceva.

– Amy! țipă Genna îngrozită. Pur și simplu nu poți să intri în vestiar. Ce se întâmplă dacă jucătorii sunt acolo?

Amy se opri lângă ușă, dincolo de coridor, cu un rânjet amuzat pe față.

– Asta înseamnă că sunt norocoasă.

Genna își ținu respirația și așteptă să audă strigăte furioase, dar nu se întâmplă așa. Și nici nu ieși nimeni. Se sprijini de

perete, dar imediat sări suspinând, cât mai departe de suprafața lustruită și rece. Simți cum i se face pielea de găină. Nu se putea hotărî ce lucru era mai rău să-și facă griji pentru că Jared n-o să mai vrea ca ei doi să fie prieteni, sau să se gândească la ultimul film pe care-l văzuse cu trei nopți în urmă și a cărui acțiune se petrecea într-un stadion, mă rog, nu chiar ca asta, și unde un maniac omora pe rând toate majoretele.

Strângea atât de tare cutia cu prăjituri încât o muchie a ei îi intrase în palmă. Ce naiba făcea Amy atâta timp acolo?

Brusc, ușa de la vestiar se deschise și o formă imensă se prăvăli peste ea. Genna țipă, un țipăt ca de moarte, care se propagă de-a lungul coridorului.

– Sunt eu, domnișoară Hastings, bubui o voce profundă de bas.

– Brutus! Genna se sprijini cu mâna de perete. Își simțea corpul ca de gelatină, inima îi bătea nebunește în piept și deschise gura să respire, altfel leșina. M-ai speriat.

Încercă să-și compună un chip surâzător și speră că reușise atunci când își ridică privirea spre el. Părul tuns indian strălucea, și purta un cercel mare de aur. Pirat sau Brutus... care era diferența?

– Scuze, îi zise cu un zâmbet, care nu arăta deloc a scuze. Dinții îi străluceau slab în lumina de pe hol.

Faptul că purta frac își făcu încet loc în mintea ei. Un frac adevărat, cu cămașă și tot tacâmul. Nu purta nimic de piele.

– Mamă! În seara asta ești foarte elegant. Presupun că pentru marea recepție?

Brutus scoase un sunet care semăna mai degrabă cu mârâitul panterei. Îi oferi brațul Gennei.

– Te rog, pe aici.

Cine ar fi fost nebun să-l refuze? se întrebă în sinea ei. În timp ce el o conducea spre intrarea pe teren, ea se uita în urmă spre vestiar.

– Pe prietena mea... ai văzut-o cumva pe acolo? îl întrebă ea cu nervozitate.

– Mmmm... mârâi el.

Genna înghiți în sec.

În momentul în care au pășit pe teren, s-au aprins luminile de deasupra rândului de jos. Nu luminile strălucitoare din timpul jocului, ci mai degrabă luminile de siguranță. Dar erau suficiente și luminau slab gazonul. În centrul terenului era aranjată o masă pentru două persoane, acoperită cu o față de masă albă și foarte fină. Când s-au apropiat, Genna putu să vadă farfuriile de porțelan, tacâmurile de argint și paharele de cristal. O duzină de lumânări așezate într-un sfeșnic luminau masa. Într-un vas Waterford erau lăcrămioare.

Genna era prea uluită ca să gândească, dar să mai poată vorbi. Brutus îi ținu scaunul. Se așeză și-l ascultă pe organistul stadionului, cântând versiunea romantică a cântecului „ Lady of Spain“. Brutus se retrase ținând cutia ei cu prăjituri și rămase nemișcat ca o statuie.

Apăru Otis, îmbrăcat într-un frac și cu o cravată de culoarea levănțică. Umplu cu șampanie paharul ei și cel din fața ei. Genna încă nu scoase un cuvânt. Era prea năucită ca să se gândească la ceva. Un lucru era sigur, această petrecere nu era organizată pentru granguri! Era numai pentru o pereche – și ea are o parte din ea.

– Numele celui care vă servește este Stephan, îi spuse Otis, cu vocea lui plăcută. Principalul fel în seara asta este fondue Bourguignonne.

– Și eu care credeam că hot-dog este tot ceea ce poate fi mai bun la o petrecere în aer liber, zise Genna cu un râs fals.

Otis zâmbi politicos.

– Îmi permite-ți să vă sugerez să priviți tabela electronică, domnișoară Hastings?

Ultramodernă, tabela electronică fu luminată puternic.

BINE AȚI VENIT LA HAWKS-RIVERSIDE STADIUM,

CASA CAMPIONILOR LUMII, HARTFORD HAWKS!

Organistul și-a întrerupt melodia pe care o cânta, pentru o scurtă versiune a cântecului „ Schimbare“:

MECIUL DIN SEARA ASTA: HASTINGS VS. HENNESSY

HAI, HAWKS, HAI! HAI, HAWKS, HAI! HAI, HAWKS,

HAI! HAI, HAWKS, HAI!

UN MARE FAN HAWKS UREAZĂ BUN-VENIT

CELUI MAI BUN JUCĂTOR DIN LIGĂ, J.J. HENNESSY!!!

Ultima propoziție fu subliniată de organist cu mai multe măsuri dintr-un dans irlandez, apoi imediat începu să interpreteze un tango.

Genna își duse mâna la gură ca să-și înăbușe chicotelile, în timp ce J.J. se apropia din capătul celălalt al terenului. Încă nu știa ce urma să se întâmple, dar nu mai era neliniștită. Jared nu putea fi supărat pe ea, dacă aranjase această întâlnire fastuoasă.

Abia acum realiza câtă plăcere îi făcea să-l revadă. Nu plecase decât de o săptămână, dar ei îi fusese teamă că singura dată când îl va putea vedea, va fi la ședința cu părinții. Chiar și aspectul lui sălbatic i se părea acum minunat. Purta o pălărie neagră cu borul lat trasă peste ochi, un superb costum italian de culoare gri-argintie, peste care avea o imensă mantie albă confecționată din mătase de parașută. Pe când se apropia de ea, Genna remarcă cercelul de diamant care strălucea în lumina puternică.

În timp ce traversa terenul, J.J. avea impresia că în stomacul lui își făcuse cuib un hamster, care acum se grăbea să iasă.

Dacă Amy se înșelase? Chiar dacă Genna nu știa de propunerea lui, asta nu va însemna că ea va acepta. Probabil că-l face nenorocit și-i va vărsa frapiera în cap.

Arăta superb în rochia aceea. Fusese atât de afectat că o părăsise, încât aproape că-și înebunise coechiepierii. Câțiva dintre ei sugeraseră să-l arunce în piscină... în cap. Dacă nu-l accepta...

Înainte ca Jared s-o ia la fugă înapoi, Brutus apăru lângă el ca să-i ia mantia și pălăria, apoi se retrase.

– Bună, frumoaso, o salută Jared cu vocea lui catifelată și profundă, în timp ce se așeza pe scaunul din fața ei.

– Bună, îi răspunse ea cu un zâmbet tremurat. Arătă în jurul ei, spre stadion și spre tabela de marcaj, în special. Cum ai reușit toate astea?

– Mită. Rânji.

Zâmbetul de pe fața ei dispăru.

– Pentru ce?

– Ca semn de pace. Și o cină în chip de scuze.

Genna se lăsă pe spate, întorcându-și privirea de la ochii albaștri hipnotici.

– Eu sunt cea care ar trebui să-ți ceară scuze, Jared. Nu ar fi trebuit să țip la tine, când am vorbit seara trecută. M-am implicat prea mult, când știam că nu trebuia s-o fac... și... mă rog... o să mă tratez, și Dumnezeu știe, o să suport totul cu demnitate. Doar că eram furioasă, pe mine și m-am răzbunat pe tine. Dacă mă ierți, putem fi prieteni în continuare.

După ce trermină ce avea de spus, încercă să-și înăbușe lacrimile. Își tamponă ochii înlăcrimați cu șervețelul fin de pe masă.

Mai liniștit în privința ei, Jared se întinse peste masă și-și puse degetul sub bărbia Gennei, ridicându-i fața spre el, în așa fel încât s-o privească direct în ochi.

– Avem o mică înțelegere....

– Știu.

– În legătură cu biletul pe care ți l-am lăsat.

– Putem să ocolim subiectul, J.J.? îl întrebă ea încercând să nu pară supărată. De ce trebuie să revenim la același subiect?

– Pentru că n-ai citit și pagina a doua, îi zise el, rezemându-se de spătarul scaunului. În timp ce ea îl privea bănuitoare, el luă o gură bună de șampanie pentru încurajare.

– N-a existat și pagina a doua, îi răspunse rece Genna.

– Ba a existat.

Nici măcar nu concepea ca ea să nu-l creadă.

– De ce faci asta, Jared? Mi-am cerut scuze, ce mai vrei?

– Pagina a doua... citez... îi zise el. „ Apoi putem să ne facem planuri și să cumpărăm inelul de logodnă. Te iubesc. Jared."

Așa cum prevăzuse, ea rămase mută. Pentru o secundă.

– Aiureli! îi răspunse Genna, ignorând faptul că voia să-l creadă din toată inima. Dacă ar fi vrut să se însoare cu ea, i-ar fi spus-o. N-a existat nici o pagină doi. Ce glumă proastă mai este și asta, Hennessy?

– Glumă? mârâi Jared indignat.

– Pot să-ți spun chiar acum, că este la fel de amuzantă ca o explozie nucleară, îi zise ea furioasă, privind în jur pentru a găsi o armă.

– Uite ce este, îmi place să apreciez o glumă bună la fel ca oricare, dar n-am închiriat tot stadionul doar pentru mine. Te asigur că a fost și pagina a doua!

– N-a existat!

– Cred că eu știu mai bine, doar am scris-o cu mâna mea!

– Ba cred că ar trebui să-ți faci un control la cap! Nu a existat pagina a doua și nu este amuzant deloc!

Jared făcu ochii mari privind-o neîncrezător, ridicând mâinile într-un gest de neputință. Femeile!

– Genna, vreau să mă însor cu tine. De crezi că am făcut toate astea?

– Deoarece...

Brusc, spiritul combativ o părăsi. Își reaminti cum îl pusese Jared la punct pe Allan, cât de mulțumit fusese de ajutorul pe care i-l dăduse ea în legătură cu Alyssa și cu Simone. Își reaminti de seara în care, în magazia de unelte, i se păruse că vede milă în ochii lui. Răsuci șervetul roz în mână, apoi își șterse lacrimile care-i umpleau ochii.

– Ești așa de drăguț. Ai făcut toate astea pentru că te simți obligat, la fel cum te simți obligat să porți tricourile pe care le primești. Am priceput, și crezi că te simți obligat fiindcă suntem o echipă și toate astea...

– Genna, scumpo, o întrerupse el cu blândețe când, brusc, îi trecu prin minte un gând. Îi acoperi mâna cu mâna lui. În ultimul timp te comporți foarte irațional. Ești cumva gravidă, iubito?

Genna ridică brusc capul, se albi la față și simți că-i vine să vomite. I se păru că soarta îi joacă o festă. Allan nu dorise să se însoare cu ea pentru că fusese gravidă, și acum Jared voia să se însoare cu ea, doar pentru că credea că este gravidă.

Îl privi fix mult timp, rănită cum nu mai fusese niciodată.

– Nu, Jared, îi spuse ea în șoaptă, trăgându-și mâna de sub a lui și împingându-și scaunul. Poți respira ușurat. Nu am de gând să te prind în capcană.

Se ridică în picioare cu demnitatea unei regine, apoi se întoarse și se repezi spre ieșire, cu ochii plini de lacrimi de durere și furie. Oricum, picioarele încălțate în pantofi cu tocuri nu puteau face față celui mai bun fundaș din ligă. În timp ce se blestema pentru prostie, Jared fugi după ea când ajunse în fața ei, blocându-i drumul. O prinse de umeri și o ținu cu putere când ea începu să se zbată.

– Dă-mi drumul, Hennessy! țipă ea, încercând să-l lovească la picioare. El se feri și reuși s-o tragă el în așa fel încât ea să nu se mai poată mișca și să-l lovească.

– Genna, scumpo, jur pe un teanc de Biblii că acest gând mi-a venit acum. Nu are nici o legătură cu cererea mea... nici cu cea de acum, nici cu cea de sâmbătă. Auu!

El îi dădu drumul și se frecă acolo unde ea îl ciupise. Genna se dădu înapoi și-l privi furioasă.

– Termină cu așa-zisul bilet. Mai bine aș sări într-un bazin plin cu rechini, decât să mă mărit cu tine pentru că așa îți dictează conștiința.

– Și eu aș face-o înaintea ta, decât să mă însor cu tine din acest motiv, Genna, îi zise el cu o față foarte serioasă, cum ea nu-l mai văzuse vreodată până atunci. Am făcut o dată greșeala asta. Nu vreau s-o mai repet. Există un singur motiv pentru care doresc să mă căsătoresc cu tine. Pentru că te iubesc.

El făcu un pas spre ea, apoi încă unul. Fără să vrea, întinse mâna și-i mângâie obrazul. Părea așa de mică și fragilă, cu ochii ei cenușii, mari și plini de neîncredere. Jared își simți inima plină de dragoste pentru Genna lui, care pe dinafară era atât de practică și de capabilă, dar în interior era așa de vulnerabilă. Voia s-o țină în brațe, s-o protejeze pentru totdeauna.

– Chiar ai crezut că este doar o aventură de o vară? Chiar ai crezut că totul s-a terminat între noi, nu-i așa?

– Și nu-i așa? îl întrebă ea cu un nod în gât. Nici nu îndrăznea să spere. Dacă spera, ar fi cu adevărat distrusă, dacă ar afla că avusese dreptate.

Încă o dată mâna lui mângâie obrazul de culoarea piersicii. Ce se va întâmpla dacă ea îi va asculta toate motivele și totuși va zice nu? Inima îi bătea nebunește în piept. Când vorbi, vocea îi era o șoaptă răgușită care accelera pulsul Gennei.

– Nu, dacă tu vrei.

Genna se forță să respire normal, dar încă nu-și găsea ritmul. Și dacă el se purta doar ca un domn și-i dădea șansa ca să refuze ea prima? Fusese destul de sigură că el nu dorea decât o scurtă aventură de o vară. Dar dacă se înșela?

– Te iubesc, șopti el. Am vorbit de o aventură de-o vară, numai ca să nu te sperii. Mi-era atât de teamă să fac presiuni asupra ta. La început nu m-ai putut suferi deloc. Am crezut că dacă îți propun să nu ne implicăm prea mult, o să am șansa să-ți dovedesc că nu sunt un nemernic, așa cum credeai tu.

Ea îl privi sceptică. El îi zâmbi strengărește, un zâmbet à la Jack Nicholson, care înmuie genunchii Gennei. Își lăsă mâna mare pe umărul ei, repetându-i cu blândețe ceea ce-i spusese mai înainte:

– Te iubesc, ți-am mai spus.

Genna tremură. Mai auzise aceste cuvinte și înainte, dar nu aveau sensul pe care-l dorise ea. Ele nu însemnaseră nimic.

– Mi-ai spus asta în pat, dar...

– Dar nimic, îi spusese el cu aceeași expresie pe chip. Când ți-am spus că te iubesc, era adevărat. Tot timpul, nu doar când eram în pat și făceam dragoste.

– Ja-red!

Roși până la rădăcina părului și aruncă o privire furișă spre Otis și Brutus, care stăteau la aproape douăzeci și cinci de metri, pe o bancă, și se uitau la niște scheme.

Chicotind, Jared o prinse de mijloc și începu s-o mângâie și s-o sărute pe gât.

– Deci, ce zici, Prof? Vrei să te măriți cu mine?

– Nu știu, îi răspunse Genna dintr-o dată serioasă și imună la mângâierile lui. Nu pot să scap de sentimentul că nu asta dorești cu adevărat. Știu că în ultimile zile am fost cam dificilă

și cu toate astea, văd mâna lui Amy. Arătă spre stadionul gol. Nu cred că s-ar da în lături să pledeze ca să-ți schimbi părerea și să te însori cu mine.

Jared zâmbi amuzat. Cu un gest ușor îi dădu la o parte de pe ochi o buclă de păr castaniu.

– Hei, sunt eu un tip de treabă, dar n-aș merge chiar până acolo încât să mă însor pentru ai face pe plac cuiva. Genna, tu ar trebui să știi mai bine că eu nu respect regulile obișnuite. Nu te-aș fi cerut de soție, dacă nu doream asta din toată inima. Nu fac nimic ce nu vreau...

– Ce zici să devii normal? îl întrebă Genna cu prudență.

El se strâmbă.

– Așa te-am făcut să petreci mai mult timp cu mine. Mi s-a părut cea mai bună cale ca să prind doi iepuri în același timp.

Genna se repezi la el, furioasă și în același timp conștientă de imensa bucurie care o cuprinsese.

– M-ai păcălit!

– Într-un fel. Rânji, cu ochii strălucind ca un copil pus pe șotii. Altfel n-ai fi vrut să ai de-a face cu mine. Ții minte, eu nu sunt genul tău, domnișoară Tunelul Timpului? Dacă n-ar fi fost extraordinara și strălucita mea strategie, încă mai erai în căutarea exemplarului ideal.

– Ar trebui să te pedepsesc pentru strategia ta idioată! Îl ciupi de braț și scăpă din îmbrățișarea lui. Ești un șarpe veninos, Hennessy!

– Au! Își frecă locul dureros și rânji la ea. Te iubesc când devii răutăcioasă, Gen. S-o faci mai des.

– Și mai ești și pervers. Se îndepărtă de el. Jared o urmă. Se întoarse cu fața spre el. Încercă să-l evite, dar el o urmări. Genna vru să se retragă, dar Jared o prinse de mijloc și o trase spre sine în timp ce ea se zbătea într-un fel care-l încurajă.

– Ești un bărbat ciudat, Hennessy!

– Mda, zise el tărăgănat, suflându-i în ureche. Dar tu mă iubești pentru asta... nu-i așa?

Îi aruncă o privire peste umăr, dar când văzu vulnerabilitatea din ochii lui, inima îi tresări.

– Bănuiesc. Îi zâmbi moale. Bănuiesc că te iubesc atât de mult încât mă înspăimântă.

El zâmbi larg și continuă s-o sărute ușor.

– Așadar te căsătorești cu mine?

– N-am spus asta.

– Hai, zău, Gen, se rugă el, întorcând-o cu fața. Eu te iubesc. Alyssa te iubește. Familia mea te iubește. Chiar și câinele meu te iubește. Fratele meu este preot, vom obține o reducere pentru ceremonie.

Ea se încruntă, dar inima îi bătea destul de repede încât să bată recordul la vorbire sugrumată.

– Chiar a existat pagina a doua?

Jared o luă de mână și o ridică la pieptul lui, făcându-și semnul crucii în dreptul inimii.

– Jur.

Genna își lipi palma de pieptul lui, simțindu-i bătăile regulate și puternice ale inimii. Se priviră în ochi.

– Atunci, unde este?

– Habar n-am. Am lăsat-o pe birou împreună cu prima pagină și cecul.

– Până la urmă s-ar putea să te cred. Biroul tău ar trebui declarat zonă calamitată.

– Promit să-l curăț, dacă zici da. Genna surâse.

– Poate că ar trebui să-l trimitem tatălui tău, ca să-l arunce în aer.

El râse, cuprins de ușurare. Va zice da; o simțea. Va găsi pagina aia nenorocită, o va înrăma și i-o va da cadou la nuntă Gennei.

– Pur și simplu m-ai cerut în căsătorie pe o bucățică de hârtie? îl întrebă ea, uitându-se mai mult decât mulțumită la el.

Jared roși și se prefăcu stânjenit.

– Ce propunere meschină, Hennessy!

– Atunci mi s-a părut o idee bună. Acum nu mi se mai pare așa. Ar fi trebuit să auzi ce a spus Amy despre asta. Tresări amintindu-și, în timp ce cu degetul urmărea decolteul delicat în formă de V. Încă mă mai dor urechile. Mi-a spus că ar fi bine să vin cât mai repede cu o idee mai bună ca să te cuceresc.

Ochii Gennei se opriră pe masa din centrul terenului și pe cei doi chelnări care aduseseră o măsuță pe care se găseau farfurii acoperite. Apoi îl privi pe Jared și-i zâmbi.

– Asta este ceva foarte special.

– Și încă n-ai văzut nimic, îi zise el cu un surâs larg. Se îndepărtară un pas de ea și făcu un semn cu mâna spre niște ferestre de la nivelul al doilea. Din nou, tabela de marcaj se aprinse, în timp ce organistul interpreta „ Lasă-mă să-ți spun iubito“. Pe imensa tabelă apărură un mire și o mireasă, care străbătură imensul ecran dintr-o parte în alta, apoi dispărură.

GENNA, TE IUBESC MAI MULT DECÂT O PARTIDĂ FĂRĂ LOVITURI
TE IUBESC MAI MULT DECÂT O CÂȘTIGARE A SUPER CUPEI
TE IUBESC MAI MULT DECÂT BEREA TE IUBESC

Un mic fotbalist stărbătu în fugă tabela și se opri la mijloc, ridicând exagerat din umeri. Urma un nou text, care pur și simplu îl înpinse de la spate.

VREI SĂ TE CĂSĂTOREȘTI CU MINE?
VREI SĂ-MI FII COECHIPIERĂ PENTRU UN JOC PE VIAȚĂ?
SPUNE DA! SPUNE DA! SPUNE DA! SPUNE DA! SPUNE DA!

Genna își luă fața în palme. Ochii i se umplură de lacrimi. Privi întreaga scenă: stadionul, tabela de marcaj, Stephan, chelnărul, Otis și Brutus, masa, pe Jared pe chipul căreia se

citea iubirea. Avusese multe necazuri și ea îl iubea și-l va iubi până în ultima zi.

Zâmbetul sexy jucă pe buzele lui Jared în timp ce își plecă privirea spre ea. Ochii albaștri străluceau ca două safire. Luminile de pe stadion se reflectau în cercelul de diamant.

– Trebuie să te previn că o să apară cele scrise acolo la fiecare joc pe acest teren, până când o să accepți.

Ea râse tare și-l lăsă s-o îmbrățișeze, în timp ce-și strecură mâinile pe sub reverele hainei și în sus, până când îi înconjură gâtul.

– Genna, psalmodie el. Hai, spune că o să te căsătorești cu mine.

Genna simți că nu mai putea să-și păstreze expresia serioasă de pe chip.

El era incorigibil și irezistibil. Și iubea fiecare moleculă din el, chiar dacă era nebun. Îi zâmbi cu gura până la urechi.

– Bănuiesc că ar trebui să accept. Doar suntem o echipă. Și coechipierii rămân împreună, nu-i așa?

– Exact, surâse el.

– Și suntem o echipă bună, nu?

Cu un zâmbet blând, Jared își lăsă capul în jos și atinse vârful nasului Gennei cu al lui.

– De neînvins.

– Cei mai buni.

Sfârșit